

သီတာ ပျော်

သိုးအောင်မြင်

၁၃၉၇၅

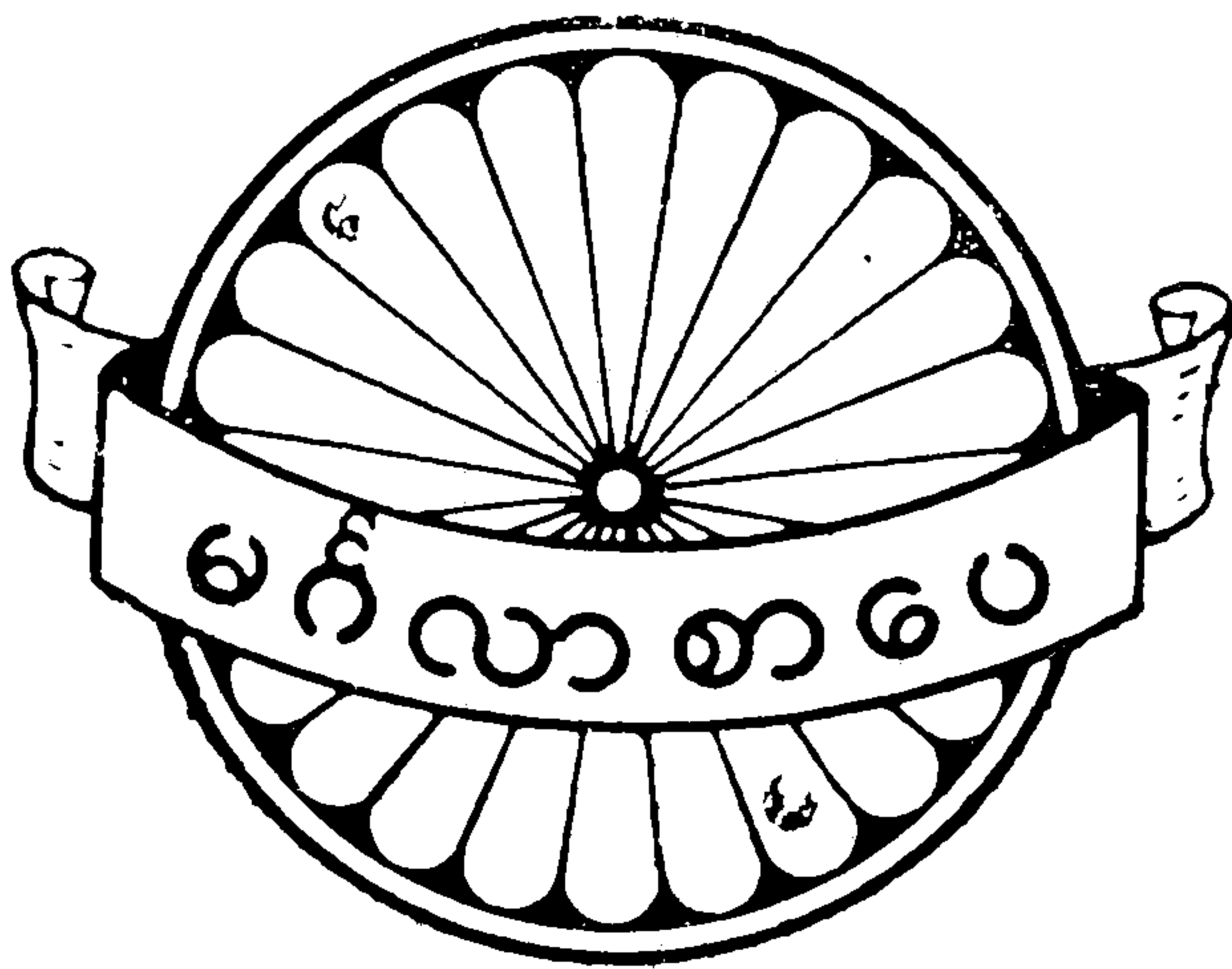
မင်္ဂလာဦးအောင်မြင်

ရေး

ဘေးရန်ကင်းဝေး ချမ်းသာရေး

သိကြားဥဒါန်း

သိကြားမင်း စသောပုဂ္ဂိုလ် ၉-ဦးတို့၏
အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် အဘိုးတန် ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးစသော
ဂါထာများပါဝင်သည်။

၁၃၄၀-ခု

၁၉၇၉-ခု

မင်္ဂလာစာပေ၏စတုတ္ထကျမ်းစာ

တန်ဆိုး၄ကျပ်

F.A

ပဌမအကြိမ် ၁၉၇၉ ခု မတ်လ၊ အုပ်စု-၄၀၀၀

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ်-၁၁၅၁၆

ထုတ်ဝေသူ။ ။ ဦးအောင်မြင့် မင်္ဂလာစာပေ
(မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၁၇၅၈)
၅-၆ စိန်မေတ္တာလမ်း၊ ဟာမစ်တိတ်
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ ။ ။ ဦးအောင်မြင် ရန်ကုန်သတင်းစာပုံနှိပ်တိုက်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၄၈၇)
၂၀၉-၂၁၁၊ ကျုံးကြီးလမ်း-ရန်ကုန်မြို့။
စက်ရုံအမှတ် ၁၃၀၊ ကင်းဘဲလမ်း-ရန်ကုန်မြို့။

ပန်းချီ ။ ။ ဦးဘကြည်

မျက်နှာဖုံးရိုက်။ ။ ဦးပုံနှိပ်တိုက်

တန်ဖိုး ၄-ကျပ်

သိကြား ဥဒါန်း မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ပဏာမ	၁
၂။	နိဒါန်း	၁
၃။	သိကြားမင်း	၁၁
၄။	ပဉ္စသီခ	၁၁
၅။	ဗုဒ္ဓထံသိကြားမင်းချဉ်းကပ်	၁၄
၆။	သာကီဝင်မင်းသွီးဂေါပိကာနတ်သား	၁၇
၇။	သိကြားမင်းပြဿနာမေးလျှောက်ခြင်း	၁၀
၈။	တပည့်တော်ဟာ သောတာပန်ပါ	၂၄
၉။	လောက၌ ဗုဒ္ဓနှင့်တူသူမရှိ	၂၆
၁၀။	ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီး	၂၈
၁၁။	ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ကောင်းသတင်း	၂၈
၁၂။	ဥတ္တရလူငယ်	၃၀
၁၃။	လက္ခဏာတော် ၃၂-ပါး	၃၁
၁၄။	ဗုဒ္ဓအသံတော် ၈-ပါး	၃၇
၁၅။	ကောသလမင်းကြီး	၃၈
၁၆။	သားသေသော သူကြွယ်နှင့် ဗုဒ္ဓ	၃၈
၁၇။	လောင်းကစားသမားတို့နှင့် သူကြွယ်	၄၀
၁၈။	ဘုရားရှင်တို့မည်သည် ချွတ်ယွင်းသောစကားမရှိ	၄၂
၁၉။	မဏ္ဍိကာနှင့် ကောသလ	၄၃
၂၀။	ငါနားလည်ပြီ	၄၄
၂၁။	ဇာဏသောဏ်ပုဏ္ဏားပညာရှိကြီး	၄၅
၂၂။	ဆင်ခြေရာကိုတွေ့က ဆင်၏ပမာဏကိုသိရမှာပါ	၄၆
၂၃။	ခြေရာလေးပါး	၄၇
၂၄။	သမဏအစစ် ဗြဟ္မဏအစစ်	၄၉
၂၅။	ကာရဏပါလီအမတ်ကြီး	၅၀
၂၆။	ဆာလောင်နေတဲ့သူဟာ ပျားမှုကိုစားရသလို	၅၁

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂၇။	အေးမြတဲ့ရေကန်တင်းသက်ဆင်းရသလို	၅၂
၂၈။	အာရမ္မဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကြီး	၅၃
၂၉။	ပုထုဇဉ်လူသားတို့ ငြင်းကြခုကြတာက	၅၄
၃၀။	ရဟန်းအချင်းချင်းငြင်းကြခုကြတာက	၅၅
၃၁။	ဓနဉ္စာနီ သောတာပန်မကြီး	၅၅
၃၂။	ဗုဒ္ဓခမည်းတော်မဟိန္ဒမင်းကြီး	၅၇
၃၃။	သင်္ဂါရဝ၏မရီးတော်	၅၈
၃၄။	ထင်းခုတ်သမားသားဝတ္ထု၊ နမောဗုဒ္ဓဿ	၅၉
၃၅။	ဇိနာလင်္ကာရကျမ်းလာ နမောတဿ	၆၆
၃၆။	ဆီးပန်းနီ ဥဒါန်းသုံးဂါထာ	၆၇
၃၇။	နမောဗုဒ္ဓါယသိဒ္ဓံ	၇၀
၃၈။	မောင်းထောင် ဥဒါန်းဂါထာများ	၇၃
၃၉။	မင်းလှဇေယျဝတီ ဥဒါန်း	၇၉
၄၀။	နမောတဿ ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုး.....	၈၄
၄၁။	သိကြားဥဒါန်း နမောတဿအနက်များ.....	၁၀၀
၄၂။	ဗုဒ္ဓဿသနာဝင်.....	၁၀၇
၄၃။	နိဂုံး	၁၁၃
၄၄။	(နောက်ဆက်တွဲ) ဗေလုဝနတ်စောင်းသံ ၁၄-ဂါထာ		၁၁၄
၄၅။	ဗေလုဝနတ်စောင်းသံ ကဗျာ ၁၄-ပုဒ်	၁၂၀

သိကြားဥဒါန်း

ပဏာမ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး တရား
အမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာသိတော်မူသော ထိုဗုဒ္ဓ
မြတ်ဘုရားအား ကျနုပ်မဂ်လာအောင်မြင်သည် ရှိခိုးပါ၏။

နိဒါန်း

ဘဝတုသဗ္ဗမဂ်လံ-

ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ရိပ်သာ ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂါးအဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ အမှု
ဆောင်လူကြီးတို့တွင် အချိန်ပြည့် လုပ်အားပေးကြသော လူကြီးများ
နှင့် အလှည့်ကျ လုပ်အားပေးကြသော လူကြီးတို့သည် နံနက် ၉ နာရီ
မထိုးမီ အဖွဲ့တည်ရာ ပိဋကတ်တိုက် ရုံးခမ်းသို့ ရောက်လာကြစမြဲဖြစ်ပါ
၏။ ရောက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ရုံးတက်မှတ်တမ်းစာအုပ်၌ လက်မှတ်ရေး
ထိုးကြပြီးနောက် အဖွဲ့ကဆောင်ရွက်ကြရမည့် သာသနာရေးလုပ်ငန်း
အရပ်ရပ်တို့ကို ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစွာ တက်ညီလက်ညီ ဆောင်ရွက်
ကြရပါသည်။

အလုပ်အားလပ်သော သူတို့ကမူ ညွှန်စာပဲ့၌ အနားယူကြရင်း
ရတနာသုံးပါးနှင့်စပ်သော သိမှတ်ဖွယ်ရာတို့ကို ဆွေးနွေးကြ ဗဟုသုတ
ဖလှယ်ကြပါ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် အခါအားလျော်စွာ “ကာလေနဓမ္မသာ
ကစ္ဆ” မဂ်လာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မသာကစ္ဆာပဲ့

၁၉၇၇-ခု ဩဂုတ်လ ၂၄ရက်နေ့ မှန်းလဲ ၁-နာရီအချိန်က အမှုဆောင်
လူကြီးများ ဖြစ်ကြသော အင်ဂျင်နီယာဦးဦးခိုင် ရှေ့ဘုံသာဦးကိုကိုကြီး
ဒေါ်ပုံဦးတင်အောင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ ထိုင်နေကြစဉ် အင်ဂျင်နီယာ

ဦးဦးခိုင်က “နမော တဿက ဘုရားဟောလားဗျာ၊ ဘယ်သူကစပြီး တော့ကာ ရှိခိုးတဲ့ ဘုရားရှိခိုးလဲ” ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာကို ကိုးကွယ်ကြသူ လူမျိုးမှန်လျှင် ‘နမောတဿ’ ကို ယဉ်ကျေးမှုတရပ် အနေအားဖြင့် ရွတ်တတ်ရှိခိုးတတ်သူက များပါသည်။ ဤသို့ လူတိုင်း ရကြသော်လဲ နမော တဿ အစ ဘယ်ကျမ်းက ဆိုတာကို တော့ သိသူနည်းပါးလှ၍ မေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သင်ပုံးကြီးအစ နမော တဿ

ကျွန်တော်တို့သည် ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုအရ မြန်မာစာကို သင်ကြရသောအခါ ရှေးက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ၌ နှစ်ပြားတန် သင်ပုံးကြီးစာအုပ်ကို ဦးစွာဖတ်ကြရ၏။ သင်ပုံးကြီးစာအုပ်ကို လှန်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ကနဦးတွေ့ရသော စာတမ်းမှာ ‘နမော တဿ’ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း ‘နမောတဿ’ ၏ အောက်၌ နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ အ-အာ-ဣ-ဤ-ဥ-ဥ-ဥ-ဧ-အဲ-ဩ-ဩ-အံ-အား ဖြစ်ပါ၏။ ထို့နောက်မှပင် က-ခ-ဂ-ဃ-င-စသော ဗျည်းသုံးဆယ့်သုံးလုံးနှင့်တကွ သင်ပုံးကြီး အကုန်ဖြစ်ပါသည်။

နမောတဿကို သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီးမှ

တကယ်စတင်၌ သင်ရမည့်စာမှာ ‘က-ခ-ဂ-ဃ-င’ တို့ဖြစ်သော်လဲ စာသင်ပေးသည့် ဘုန်းတော်ကြီးက အန္တရာယ်ကင်းခြင်း သင်ကြားမည့် ကျမ်းစာ ပြီးမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ သူငယ်အား နမော တဿကို နှစ်လက်ရအောင် စတင်ချပေးလေ့ ရှိပါ၏။ ထို့နောက်မှပင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ စသည်ကို ရွတ်ဆိုစေပြီးလျှင် ကကြီး ခခွေး စသည်တို့ကို သင်ပေးခိုးအပ်၍ အလာဖြစ်ပါသည်။

ထိုနည်းရင်းပင် မြန်မာအက္ခရာဖြင့် ရေးသားထားသမျှသော ပါဠိစာပေကျမ်းဂန်အမျိုးမျိုး မြန်မာစာပေ ကျမ်းဂန်အမျိုးမျိုးတို့၌ နမောတဿကို ပဌမဦးဆုံးသော စာမျက်နှာ ကျမ်းစာအုပ်၏အစ၌ တွေ့ရသလို ယင်းကျမ်းစာတို့ကို ဖတ်ရှုလိုသူတိုင်းပင် သို့မဟုတ် ပို့ချလိုသူတိုင်း သင်

ယူလိုသူတိုင်းပင် ‘နမောတဿ’ကို သုံးကြိမ်ရွတ်ဖတ်ပြီးမှ ကျမ်းရင်းစာ သားကို သင်ကြားမြဲ၊ ဖတ်ရှုမြဲ အစဉ်အလာဖြစ်ပါသည်။

ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့ကို ပို့ချတော်မူကြသော အာရာမိဿရ ဂဏဝါစက ဓမ္မာစရိယ ဆရာတော်တို့သည် ကျမ်းဦးအစ၌ နမောတဿကို တခမ်းတနား ပို့ချလေ့ရှိကြသဖြင့် ရောက်သစ်စ စာသင်သားတို့သည် နမောတဿ အနက် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကူးယူ ရေးမှတ်ကြရာ နှုတ်တက်ဆောင်ကြရလေသည်။

နမောတဿ ဂမ္ဘီရ

ကျနုပ်တို့သည် နမောတဿ ဂမ္ဘီရရှုဘွယ်ဟူသော ကျမ်းတစောင်ကို တွေ့ပါ၏။ ‘နမောတဿ’သည် ဘယ်ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်၌ပါသည်ဟူ၍ ဖော်ညွှန်းထားသည်ကိုတော့ မတွေ့ရပါ။

“ရှေးရှေးလွန်တော်မူပြီးသော ဆရာကြီး ဆရာမြတ်တို့သည် အထူးထူးအပြားပြား များစွာကုန်သော ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ အနုမဇ္ဈ၊ လက်သန်း၊ ဆန်း၊ ယောဇနာစသော အစောင်စောင် အတိုင်းမသိသောကျမ်းတို့၏အစ၌ ဗုဒ္ဓပဏာမကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ကို ရိုသေလေးမြတ်လှသောကြောင့် ‘နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ’ဟူသော ဗုဒ္ဓပဏာမကို ရေးထားတော်မူပေကုန်သည်။”

ဤသို့သည်ဖြင့် ဖော်ပြထားသည်ကိုသာ တွေ့ရပါ၏။ တဖန်ဆက်လက်၍ ယင်းနမောတဿ ဂမ္ဘီရရှုဘွယ်ကျမ်း၌ “အကြင်သူသည် နမောတဿ ဗုဒ္ဓပဏာမ၏ အတ္ထအဓိပ္ပာယ်ကို ဆိုနိုင်စွမ်းအံ့၊ ထိုသူကို ဘုရားသဗ္ဗညုတဿ ကေန္တမုတ်၊ ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့သည် နမောတဿပဏာမ၏ အတ္ထအဓိပ္ပာယ်ကိုကုန်စင်အောင် ဟောနိုင်မည်မဟုတ်၊ သဗ္ဗညုတဘုရားတဆူသာလျှင် နမောတဿပဏာမ၏ အတ္ထအဓိပ္ပာယ်ကို ကုန်စင်အောင် ဟောတော်မူနိုင်မည်ဟူလို”ဟု ဖော်ပြ

ပြီးနောက် နမောတဿ-၏ အနက်ကို ရေးထားသည်ကိုသာ တွေ့ရပါသည်။

ခုခေတ် ကလေးတွေက အမေးထူ

ဆက်လက်၍ ဦးဦးခိုင်က ‘ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ မိဘရိုးရာ အစဉ်အလာအတိုင်း မိဘဆရာသမားတို့ သင်ပေးလို့ ရလာကြတဲ့ ဒီ ‘နမောတဿ’ ကိုစစ်လား၊ ဆေးလား၊ မေးမြန်းလားလုပ်မနေခဲ့ကြပါဘူး၊ သမရိုးကြအတိုင်း သင်ယူပြီး ဘုရားရှိခိုးခဲ့ကြတာပါဘဲ ခုခေတ်ကလေးတွေကတော့ တယ်ပြဿနာထူသကဲ့သို့ပျာ့၊ နမောတဿက ဘုရားဟောလား၊ ဘယ်သူရေးတာလဲ စသဖြင့် မေးလာကြတယ်” ဟု ပြောပြပါသည်။

နမော တဿ အမေးအဖြေ

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက ခေတ်စားခဲ့သော တိုးတက်ရေးမဂ္ဂဇင်း၌ ‘နမောတဿအစ ဘယ်တုန်းက’ ဟူသော မေးခွန်းတခု ပါလာ၏။ နောက်လထုတ် စာစောင်၌ ‘နမောတဿသည် သာတာဂီရိစသော နတ်မင်းကြီးငါးဦးတို့ တဦးလျှင် တပုဒ်ကြ ‘ရှိခိုးကြသော ဘုရားရှိခိုးဖြစ်ကြောင်း

“သာတာဂီရိ နမော ယက္ခော၊ တဿစ အသုရိန္ဒကော၊
ဘဂဝတော မဟာရာဇာ၊ သက္ကော အရဟတော တဿ၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဗြဟ္မာ၊ ဧတေပဉ္စ နမဿန္တိ။”

ဟူသောဂါထာကို ကိုးကား၍ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တဦးဖြေကြားခဲ့သည်ကို ကျနုပ်တို့ ဖတ်ရဘူးပါ၏။ ကျနုပ်တို့သည်လဲ ထိုစဉ်က ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ၌ ဒီဃနိကာယ်ကို သင်ယူနေသူ စာသင်သား တဦးဖြစ်၍ ‘နမောတဿ’သည် သိကြားမင်း ရှိခိုးသော ဘုရားရှိခိုးဖြစ်ကြောင်း သိထားသလောက် ဖြေခဲ့ဘူးပါသေးသည်။

အတိုဆုံး ဘုရားရှိခိုး

ဆဋ္ဌသံဂါယနာခေတ်သို့ ရောက်သောအခါ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်တို့ကို ကြည့်နိုင်ခွင့်ရသောကြောင့် နမောတဿ အကြောင်းကို စုံစုံလင်လင် သိရ

သရွေ့ ‘အတိုဆုံး ဘုရားရှိခိုး’ ဟူသော အမည်ဖြင့် ရန်ကုန်သတင်းစာ (၂၂-၁၁-၆၆) နေ့ အထူးထုတ်၌ ဆောင်းပါးတပုဒ် ရေးခဲ့ဘူးပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အထက်ပါစကားဝိုင်း၌ နမောတဿအကြောင်းကို ပြန်လည်မှတ်မိသရွေ့ တင်ပြခဲ့ပါ၏။ အင်ဂျင်နီယာ ဦးဦးခိုင်နှင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေတို့က “ကလေးတွေ နားလည်လွယ်အောင် နမော တဿ အကြောင်း စာတအုပ် ရေးဗျာ” ဟု တိုက်တွန်းကြပါ၏။ ကျနုပ်တို့ကလဲ ရေးပါမည်ဟု ခန့်ခံခဲ့ပါသည်။ ဤသည်လျှင် “သိကြားဥဒါန်း” စာအုပ်ဖြစ်ပေ။ လာခြင်းအကြောင်းရင်း နိဒါန်းဖြစ်ပါသည်။

နတ်ကြီးငါးပါး ဘုရားရှိခိုးတဲ

နမောတဿသည် နတ်ကြီးငါးပါးက တပါးလျှင် တပုဒ်ကျ စုပေါင်း၍ ရှိခိုးသော ဘုရားရှိခိုး ဟုတ်မဟုတ်ကို လေ့လာ၍ လိုအပ်သေးသဖြင့် ပညာရှိတို့အား ဆည်းကပ်၍ ၎င်း နမောတဿနှင့် စပ်ရာ ဆိုင်ရာ ကျမ်းအစောင်စောင်တို့ကို လေ့လာ၍ ၎င်း အဖြေရှာခဲ့ပါ၏။ ပိဋကတ်စာပေ၌မူ နတ်ကြီးငါးပါးက တပါးလျှင် တပုဒ်စီ ရှိခိုးသည်ဟူ၍ မတွေ့ရပါ။ သာတာဂီရိ နမော ယက္ခော စသော ဂါထာကိုလည်း ပိဋကတ်၌ မတွေ့ရပါ။

ဦးဝါသေဋ္ဌ ပရိတ်ကြီးနိဿယက

ဆရာတော် ဦးဝါသေဋ္ဌရေး ပရိတ်ကြီးနိဿယ စာမျက်နှာ ၁၆-၌ “နမောတဿ စသည်ကား ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်အား ရှိခိုးကန်တော့ခြင်းဖြင့် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာအမှု ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ နမောတဿ ပဏာမသည် ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားကြီး၏ဇနီး ဓနဉ္ဇာနီမည်သော သောတာပန်ပုဏ္ဏားမ စသောသူတို့ ဥဒါန်းကျူး ရှိခိုးပုံဖြစ်သည် ဟု ဖော်ညွှန်းထားသည်သာမက သာတာဂီရိနတ်သည် ‘နမော’ ဟု ဆို၍ ၎င်း၊ အသူရိန်နတ်မင်းသည် ‘တဿ’ ဟုဆို၍ ၎င်း၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးဦးသည် ဘဂဝတောဟုဆို၍ ၎င်း၊ သိကြားမင်းသည် ‘အရဟတော’ ဟုဆို၍ ၎င်း၊ ဗြဟ္မာမင်းသည် ‘သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ’ ဟုဆို၍ ၎င်း အသီး

သီး ရှိခိုးကြသည်တို့ကို စုပေါင်း၍ ‘နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ’ ဖြစ်လာပုံကို ကျမ်းနက်ခေါ် သဒ္ဓါငယ်ကျမ်း၌ ‘သာတာဂီရိ နမော ယက္ခော။ ပ။ ဧတေပဉ္စ နမဿန္တိ’ ဟု ဆို၏။ ကစ္စာယန ဘေဒ ဌီကာသစ်၌လည်း တတာဟိ သာတာဂီရိ ယက္ခော နမော နမောတိ ဝန္တနံ ကရောတိ စသည်ဖြင့် နတ်ငါးဦး ရှိခိုးကြောင်း၊ လက်ဝဲနော်ရထာဆို ယိုးဒယားနိုင် မော်ကွန်းတွင်လည်း တပုဒ်စီ ရှိခိုးကြောင်း အဆိုရှိခဲ့၏’ ဟု အဆိုတမျိုးရှိခဲ့ပုံကိုသာ ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

သမန္တစက္ခုဒီပနီ

သမန္တစက္ခုဒီပနီကျမ်း ပထမအုပ် စာမျက်နှာ ၁၀၇-၌ ‘နမောတဿ’ ကို နတ်သား ငါးယောက်တို့ ပဏာမပြု၍ အသီးသီး ရွတ်ကြသည်’ ဟု ဂါထာဗန္ဓုဒ္ဓါ၍ ဆိုကြပါသည်။ ဘယ်ကျမ်းတွင် လာသည်၊ ဘယ်ကာလက ရွတ်ဆိုသည်၊ ဘယ်ရဟန္တာတို့ စုရုံး၍ ထားသည်ကို သိလိုပါသည်’ ဟုသော အမေးပြဿနာကို ဦးတည်၍ ‘ဤစကားကိုမူကား တပါးသော ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့တွင် တိုက်ရိုက်မတွေ့၊ သဘောလည်း ဟုတ်အံ့ကဲ့သို့ မထင်’ ဟု ပယ်ထား၏။ သက္ကပဉ္စာသုတ်လာ သိကြားမင်း ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဥဒါန်းကျူး ရှိခိုးသော နမောတဿဖြစ်သည်ဟု ၁၁၇၁ ခုနှစ် ကဆုန်လတွင် မုံရွေးဆရာတော် ဖြေထားကြောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

နမောတဿဘုရားရှိခိုးဖွင့်

ထိုမှတစ်ပါး နမောတဿ မဟာနမက္ကာရ သံဝဏ္ဏနာအမည်ရှိ နမောတဿ ဘုရားရှိခိုးကြီး ဖွင့်ကျမ်း ၌လဲ နမောတဿနှင့် စပ်၍ ပညာရှိအမျိုးမျိုးတို့ အသီးသီး ဖြေထားကြပုံတို့ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

သိကြားမင်းစသော ကိုးဦးတို့ရှိခိုးသည့် နမောတဿ

ကျနပ်တို့ရေးသော ‘ဤသိကြားဥဒါန်း’ စာအုပ်၌ ၁- သိကြားမင်း၊ ၂- ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီး၊ ၃- ကောသလမင်းကြီး၊ ၄- ဇာဏုသောဏိ ပညာရှိကြီး၊ ၅- ကာရဏပါလီ အမတ်ကြီး၊ ၆- အာရမ္မဒဏ္ဍ ပညာရှိ၊

၇- ဓနုဉ္စာဏီ သောတာပန်မကြီး ၈- ဗုဒ္ဓခမည်းတော် မဟိန္ဒမင်းကြီး၊
၉- သင်္ဂါရဝ၏ မရိုးတော်၊ ပေါင်း ၉-ဦးတို့ “နမောတဿ-ပ-သမ္ဗုဒ္ဓဿ”
ဟု ဥဒါန်းကျူးရင်း ရှိခိုးခဲကြပုံများကို ဝတ္ထုကြောင်းနှင့်တကွ ထုတ်ပြု
ထားပါသည်။

ဥဒါန်းဟူသည်မှာ

အထက်ဖော်ပြပါ သိကြားမင်း စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ အကြောင်း
အရာတို့၌ ‘ဥဒါန်း’ဟူသော စကားသည် ပါဝင်ပါ၏။ ယင်း‘ဥဒါန်း’
ဟူသော စကားသည် ‘ဥဒါန’ဟူသော ပါဠိစကား၏ ပါဠိသက် မြန်မာ
စကား ဖြစ်ပါ၏။ ‘ဥဒါန်း’ဟူသည်မှာ ပီတိ အဟုန်သည် ဖြစ်စေအပ်
သောစကားဟု ဆိုပါ၏။ လူ့ လောကသားတို့သည် နှစ်သက်အံ့ဩဘွယ်ရာ
ဝတ္ထုတခုခုကို တွေ့ရ၊ မြင်ရ၊ ကြားရလျှင် နှစ်သက်အံ့ဩမှု ပီတိတွေ့
နှလုံးသားမှစ၍ တကိုယ်လုံး၌ ပြန့်၍ ဖြစ်လာ တတ်ပါ၏။ ဤသို့ဖြစ်လာ
သောအခါ ထူးထူးခြားခြား စကားတမျိုးမျိုးကို ပြောတတ်စမြဲပင်။
ဤသို့ပြောလာခြင်းသည် ကိုယ်ထည်း၌ မျှိုသိပ်မထားနိုင်၍ ပါးစပ်မှ
ပျိုအန်ထွက်ပြီးလျှင် ကျူးရင်းလာခြင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။ “ဆီချင်သော ခွက်
ဖြင့် ဆီကို ကိုင်တွယ်သောအခါ ခွက်မဆန့်၍ လျှံဖိတ်တက်လာသည်နှင့်
တူ၏”ဟု ပညာရှိတို့က မိန့်ဆိုကြပါသည်။ ဤသို့ ပါးစပ်မှ ကျူးရင်း
မြွက်ဆိုသော စကားအဖြစ် အပြင်ထွက်လာသည်ကိုပင် ‘ဥဒါန-ဥဒါန်း’
ဟု ခေါ်ပါသည်။

မောင်းထောင်ဆရာတော်

‘သီရိပဝရ ဝိဇာယာနန္ဒ ယသတြိဘဝနာဒိတျာမိပတိ ပဏ္ဍိတ မဟာ
ဓမ္မ ရာဇာ ဓိ ရာဇာ’ နာမံ တံဆိပ် ရှိတော်မူသော အမရပူရ မဟာ
ရာဇဂြာနီ ရှေ့ပြည် ရှေ့နန်း တည် ဆင်ဖြူများရှင် ဘိုးတော် ဗဒုံ မင်း
တရားကြီး၏ ဆရာ ဥာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မထေရ် သံဃရာဇာ
သာသနာပိုင် မောင်းထောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာသနာတော်
၂၃၃၇-ခုနှစ် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၅၅-ခု တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း

၃-ရက် အင်္ဂါနေ့၌ ရဟန်းရှင်လူ တတောင်ကျော် အခြံအရံနှင့်တကွ အမရပူရ ရွှေမြို့တော်မှ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင် စေတီတော်သို့ အဖူးအမြော် ရောက်လာသောအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ အဖြစ်တော်စဉ်တို့ နှလုံးသား၌ ထင်လာ၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရာမှ ဗုဒ္ဓဆံတော်ခါတ်မြတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ် သနစ်,သနာ အခြင်းအရာတို့ နှလုံးသားမှ ပျိုအန်တက်လာ ပြီးသော် 'အံ့ဩဘွယ်ရာ တဆယ့်နှစ်ဂါထာသော တိဂုံမ္ဘစေတီယ ပသံ သနာ ဥဒါန်းလွှာတို့ ရွှေနှုတ်တော်မှ ကွန်မြူး ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ပင် ပဲခူးတိုင်း မင်းလှမြို့ ဇေယျဝတိဆရာတော် ဦးဣဒ္ဓိယ ဆရာ တော်ဘုရားကြီးသည်လဲ အံ့ဩဘွယ်ရာ ဥဒါန်းလွှာ ၅-ဂါထာတို့ကို ရင့် ကျူးခဲ့ပါသည်။ ဤ တိဂုံမ္ဘစေတီယ ပသံသနာ ဂါထာတို့ကို သူတော်စင် များ ရှုပွားကျက်မှတ်၍ မပြတ်နေ့ည ရှိခိုးနိုင်ကြပါရန် ဤစာအုပ်၏ နောက်ပိုင်း၌ ဖော်ပြထားပါသည်။

နမောတဿဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်း

မဟာဝိဇ္ဇောတယ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် “ငါး သိုင်း ချောင်း အရှင်ပညဝန္တ” ဟု ခံမွကထိကလောက၌ ထင်ရှားတော်မူခဲ့စဉ် ၁၂၇၇-ခုနှစ်က တဆယ့်ရှစ်လုံးရှိသော နမောတဿ ပဏာမဂါထာကို တလုံးစီ နှစ်လုံးစီ ထုတ်နှုတ်၍ ဂါထာ၏အစ ပဌမပါဒနှင့် တတိယပါဒတို့၌ ထားကာ ကြားနာရသူ ဖတ်ရှုရသူတိုင်း ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့ ထင်လာ မြင်လာ ပွားများလာနိုင်ရန် အဆန်းတကျယ် သိကု်း၍ ရှိခိုးပူဇော်အပ်သော ဗုဒ္ဓဝင် အကျဉ်းချုပ် တဆယ့်လေးဂါ ထာတို့ကို ကျနုပ်တို့ ငယ်စဉ်က ဖတ်ရှုခဲ့ရဘူးပါ၏။ အဆင့်ဆင့် ကူးယူခဲ့ ရသောကြောင့် ပါဠိအနေအထား အားမရသကဲ့သို့ ရှိရာမှ အဘယာရာမ အရှင်သီလာနန္ဒာသိဝံသ တည်းဖြတ်ကြီးကြပ်၍ စတုတ္ထအကြိမ် ပုံနှိပ် သော နမောတဿဂီတိကျမ်းကို အလယ်တောရ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ပဌမကျော် အရှင်ဇဝနတိက္ခာဘိဝံသထံမှ ရရှိသောကြောင့် သူတော် ကောင်းအပေါင်းတို့ သဒ္ဓါကြည်ညို ကုသိုလ်ပွားနိုင်ရန် ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြထားပါသည်။

ထိုမှတစ်ပါး နမောတဿနှင့်အလားတူ နမောဗုဒ္ဓါယသိဒ္ဓံ၊ နမော
ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော တဿ ယတော မဟိမတော စသော ကြည်ညိုဘွယ်ရာ
ဘုရားရှိခိုး အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြထားပါသေး
သည်။

နမောတဿ အနက်အမျိုးမျိုး

ထိုမှတစ်ပါး နမောတဿကို အနက်ပေးတော်မူခဲ့ကြသော ဆရာတော်
ဘုရားကြီးတို့၏ အနက်အမျိုးမျိုးတို့ကို သူတော်စင်တို့ နှစ်သက်ရာကို
ရွေးချယ်၍ ရှိခိုးကြည်ညိုနိုင် ပူဇော်နိုင်ရန်အလို့ငှါ-

- ၁။ ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ အဓိပတိဆရာတော် အရှင်ပညာ
မဟာထေရ်။
- ၂။ ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ အဓိပတိ ဆ ရာ တော် အရှင်
နန္ဒဝံသ မဟာထေရ်။
- ၃။ ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ရိပ်သာ မဟာစည်ဆရာတော် အ ရှင်
သောဘန မဟာထေရ်။
- ၄။ ပရိတ္တဒီကာ နိဿယ ဆရာတော် မဟာထေရ်။
- ၅။ တွံတေးမြို့ ပရိတ်ကြီးနိဿယ ဆရာတော် မဟာထေရ်။
- ၆။ မြင်းခြံမြို့ ကိုးဆောင်တိုက် ပရိတ်ကြီးနိဿယ အရှင်ဝေပုလ္လ
မဟာထေရ်။
- ၇။ မန္တလေးမြို့ မိုးထိတိုက် နိကာယ်ငါးရပ် နိဿယကျမ်းပြုဆရာ
တော် မဟာထေရ်စသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့၏ နမော
တဿ နိဿယ အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ဤကျမ်း၌ ဖော်ပြ
ထားပါသည်။

နမောတဿရှိခိုး မျက်မှောက် ခံစားရကျိုးများ

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား လက်ထက်တော်က နမော တဿကို ရွတ်ဆို၍ ဗုဒ္ဓါ
နုဿဓိကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ယခုမျက်မှောက်

နိဂါန်း

၌ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မျက်မှောက် အကျိုး ခံစားကြရပုံတို့ကိုလည်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤကျမ်းစာအုပ်သည် နမော တဿနှင့် စပ်ဆိုင်ရာတို့ကို အတတ်နိုင်ဆုံးစုဆောင်း၍ ကလေးသူငယ်တို့ ဖတ်နိုင်၊ ကျင့်သုံးနိုင် အောင် စီစဉ်ရေးထားသော ကျမ်းဖြစ်သည့်အပြင် သိကြားမင်း ရွတ်ဆိုကျူးရင့်သော နမော တဿဥဒါန်းကို ဦးတည်၍ပြသော ကျမ်းဖြစ်သောကြောင့် ကျမ်းစာ၏အမည်ကို 'သိကြားဥဒါန်း'ဟူ၍ အမည်တပ်လိုက်ရပါသည်။

မင်္ဂလာပါခင်ဗျား

(ဤကျမ်းစာရေးသူ အသက် ၆၆-နှစ်ပြည့်သောနေ့)
၁၃၃၉-ခု ၀၁ ခေါင်လပြည့်ကျော် ၅-ရက်။

မင်္ဂလာ-ဦးအောင်မြင့်

၅-၆ စိန်မေတ္တာလမ်း၊ ဟာမစ်တိတ်
ရွှေကုံတိုင်စာတိုက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။
၇၃၇၂၆၆။

သိကြားဥဒါန်း

၁။ သိကြားမင်း-

ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ။

နတ်တို့ဘုရင် သိကြားမင်းသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို ဖူးမြင်
ဘို့ရာ စိတ်စောနေ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်
ယခုအခါ၌ ဘယ်အရပ်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူပါလိမ့်’ ဟု ဆင်
ခြင်၏။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ အရှေ့ဘက် အဗ္ဗသဏ္ဍရွာမြောက်ဖက်မှာ
ရှိသော ဝေဒိယကတောင် ဣန္ဒြေသာလလိင်္ဂကို၌ သီတင်းသုံးနေ
တော်မူသည်ကို နတ်မျက်စိဖြင့် မြင်ရ၏။ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို
ခေါ်ပြီးလျှင် ‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို ဖူးတွေ့ပါက ကောင်းလိမ့်
မည်’ ဟု ပြောပြ၏။ နတ်တို့က ‘ကောင်းလှပါတယ် သိကြား
မင်း၊ အရှင်သိကြားမင်းအား ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါလိမ့်
မည်’ ဟု ထောက်ခံကြလေသည်။

ပဉ္စသီခနတ်သား။

သိကြားမင်းသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို ဆည်းကပ်ဘို့ရာ ဗုဒ္ဓ
မြတ်ဘုရားနှင့် အကျမ်းဝင်သောသူကို ရှေ့ဆောင်ခေါ်သွား
မှုဖြစ်မည်ကို သိ၍ ပဉ္စသီခ နတ်သားကို ခေါ်၍ တိုင်ပင်၏။
ပဉ္စသီခနတ်သားကလဲ “အသင်သိကြားမင်းသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား
ထံ သွားဘို့ရာ ကောင်းလှပါသည်။ အသင်သိကြားမင်းအား
ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်” ဟု ပြောကြား၏။ ပဉ္စသီခ
သည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအထံလိုက်ဘို့ရာ ဗေလုဝစောင်းကြီးကို ပိုက်
၍ သိကြားမင်းထံ ဆွားလေသည်။

တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပခြင်း။

သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ဖြင့် ခြံရံကာ ပဉ္စသီခနတ်သားကို ရှေ့ဆောင်ပြုပြီးလျှင် လက်တကွေး တဆန့်အချိန်ပိုင်းမှပင် တာဝတိံသာမှ ဝေဒိယကတောင်သို့ ရောက်လာပါတော့၏။ နတ်များစွာ ခြံရံသော သိကြားမင်းသည် ရောက်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဝေဒိယကတောင်ရော၊ အဗ္ဗသဗ္ဗရွာပါ တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပနေပါတော့၏။ တောင်၏အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရွာများ၌ နေကြသောလူတို့က “ဒီကနေ့ ဝေဒိယကတောင်ယံမှ မီးလောင် သကဲ့သို့ အရောင်အဝါတွေ တောက်ပ၏” ဟု ပြောကြကာ ထိတ်လန့်ကြကုန်သည်။

ဗေဠုဝနတ်စောင်းသံ။

‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် စျာန်ဝင်စားနေလေရော့ သလားပဲ၊ စျာန်ဝင်စားတုန်းမှာ ငါတို့ ဆည်းကပ်ဘို့ မတော်ပါ၊ သင်က ရှေ့ကသွားပြီး ဆည်းကပ်ပါ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ကြည်လင်ခွင့်ပြုတော်မူပြီးမှ ငါတို့က ဆည်းကပ်ပါမယ်’ ဟု သိကြားမင်းက ပဉ္စသီခကို ပြောပြလေသည်။

‘ကောင်းပါပြီ သိကြားမင်း’ ဟု ပဉ္စသီခက ဝန်ခံပြီးလျှင် ဗေဠုဝစောင်းကြီးကို ပိုက်ကာ ဣန္ဒြိယသီလိဏ်ဂူအနီးကို ချဉ်းကပ်လိုက်၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားနှင့် မနီးမဝေးအရပ်၌ နေရာယူပြီး သင့်တော်တဲ့အရပ်မှ နေ၍ ဗေဠုဝစောင်းကြီးကို ကြိုးညှိလိုက်၏။ ငြိမ်ငြောင်းသာယာ သိမ်မွေ့သော သံစဉ်ကို ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရဟန္တာဂုဏ်တော်တို့နှင့် တကွ ကာမဂုဏ်ကို အကြောင်းပြုပြီးလျှင် ဗေဠုဝနတ်စောင်းသံဖြင့်

သီချင်းဂါထာ တဆယ် လေးပုဒ်ကို ညက်ညောသိမ်မွေ့စွာ ရင့်ကျူးလိုက်လေသည်။

(သီချင်းဂါထာ ၁၄ ပုဒ်ကို သီးသန့် ဖော်ပြထားပါ၏။)

သီချင်းသံနှင့် စောင်းသံ လိုက်ပါပေ။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ဗေဠုဝနတ်စောင်းသံကို ကြားတော် မူလေလျှင် အို-ပဉ္စသီခ၊ သင်၏ စောင်းသံသည် သီချင်းသံနှင့် လိုက်လျောပါပေ၏။ သီချင်းသံသည်လဲ စောင်းသံနှင့် လိုက် လျောပါပေ၏။

‘အို-ပဉ္စသီခ၊ သင်၏စောင်းသံသည် သီချင်းသံကိုမလွန်၊ သီချင်းသံသည်လဲ စောင်းသံကို မလွန်ချေ။ သင်သည် ဘယ် အခါက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော တရားတော်ဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော သံဃာတော်ဂုဏ် ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော ရဟန္တာဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော ဤသီချင်း ဂါထာတို့ကို ဖွဲ့စီခဲလေသနည်းဟု မေးတော်မူလေသည်။’

အို-ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် သဗ္ဗညုတရွှေဥာဏ် တော်ကို ရတော်မူပြီးနောက် ဥရုဝေလတောအနီး နေရဉ္စရာ မြစ်ကမ်းနားရှိ ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်အောက်မှာ သီတင်း သုံးတော် မူတုန်းက တက်သစ်စ နေဝန်းပမာ ထွန်းလင်း တောက်ပတဲ့ တိမ္မရူဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းကြီး၏ သမီးကို တပည့်တော် အလွန်လိုချင်စွဲမက်ခဲ့ပါ၏။ ဒီနတ်သမီးက လိုချင်စွဲမက်တာက တယောက်ပါ။ ဒီနတ်သမီးကို မာတလိ၏သား သိခဏ္ဍိက နတ် သားကလဲ စွဲမက်နေပါ၏။ တပည့်တော်ဟာ ဒီနတ်သမီးကိုရဘို့

ရာ အခြားနည်းလမ်းကို မမြင်ပါသောကြောင့် စောင်းကိုပိုက် ပြီးလျှင် တိမ္မရဂ နန္ဒဗ္ဗနတ်မင်းကြီး၏ဗိမာန်ကို အသာချဉ်းကပ်ပြီး ဒီသီချင်းဂါထာတို့ကို သီကျူးခဲ့ပါကြောင်းဘုရား။

ဤသို့ သီကျူးလိုက်သောအခါ “ဘဒ္ဒါ” ဟု နတ်တကာတို့ ချစ်စနိုးခေါ်ကြသော သူရိယဝစ္ဆာသနတ်ပျို့အလှက တပည့် တော်အား ရှုချင့်စဖွယ် အသွင်အပြင်ဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်စကား ပြောဖော်ရလစေပါတယ်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓအသံတော်ကို ကြားဘူးရုံမျှသာရှိခဲ့သော ဘဒ္ဒါ

“ညက်ညောသာယာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကို ကျူးရင့်သော အိုနတ်သား တဲ့၊ ဘဒ္ဒါသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို တခါမျှ မဖူးမြင်ဘူးသေးပါ။ တာဝတိံသာနတ်တို့၏ သုဓမ္မာသဘင်ကြီး၌ ကပြဖျော်ဖြေနေ ရသော ဘဒ္ဒါသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားတည်းဟူသော အသံတော်မျှ ကို ကြားဘူးရုံမျှသာ ရှိခဲ့ပါ၏။ အို-ချစ်စွာသော နတ်သား၊ အခုတော့ အသင်နတ်သားက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ အဖြစ်တော်စဉ် တို့ကို ဘဒ္ဒါတို့ သိရ၊ ကြည်ညိုရအောင် ဖော်ပြသီကျူးဖော် ရပါပေ၏။ ဒီကနေ့ ငါတို့အချင်းချင်းချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ ပေါင်း ဆုံမိခြင်းဖြစ်ပါတော့လော့” လို့ ခွင့်ပေးခဲ့ပါကြောင်းဘုရား၊ ထိုစဉ်က တပည့်တော်သည် ဘဒ္ဒါနတ်သမီးနှင့်အတူ ဆုံစီးခဲ့ရဘူး ပါကြောင်းဘုရား’ စသည်အားဖြင့် လျှောက်ထားလေသည်။

ဗုဒ္ဓထံ သိကြားမင်းချဉ်းကပ်

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားနှင့် ပဉ္စသီခနတ်သားတို့ အကျမ်းတဝင် ပြော နေကြသည်ကို သိကြားမင်းက မလှမ်းမကမ်းတနေရာမှ ကြား နေရပြီးဖြစ်၍ ‘အို ပဉ္စသီခ’ ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်ရင်း သိကြားမင်း

သည် နတ်များစွာနှင့်အတူ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံ လာရောက်ပြီး ခြေ
တော်အစုံတို့ကို ဦးညွတ်ရှိခိုးပါလေသည်။

ထိုအခါ ဂန္ဓဗ္ဗပဉ္စသီခနတ်သားက ‘သုံးလောကထူ၌ထား
သဗ္ဗညုမြတ်ဘုရား၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်းသည် နတ်
အမတ်များစွာ ခြံရံလျက် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ ခြေတော်အစုံတို့ကို
ဦးညွတ်ရှိကြိုး ရှိခိုးနေပါကြောင်းဘုရား’ဟု လျှောက်လေသည်။

ချမ်းသာစေ

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ‘သိကြားမင်းနှင့်တကွ နတ်ရော လူရော
အသူရရော ဂန္ဓဗ္ဗတို့ပါမကျန် သတ္တဝါမှန်သမျှတို့သည် ချမ်း
သာကို အလိုရှိကြသည်ဖြစ်၍ ‘သုခိဟောတု-ချမ်းသာစေ’ဟု ဆု
ပေးတော်မူလေသည်။

သိကြားမင်းသည် အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးရင်း ဣန္ဒသဘာလလှိုဏ်
ဂူတွင်းဝင်ပြီးလျှင် ထိုက်တန်သောနေရာ၌ ရပ်နေလေ၏။ တာဝ
တိံသာနတ်တို့နှင့်တကွ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လဲ ဤသို့ပင် သူတို့နှင့်
ထိုက်တန်သော နေရာတို့၌ နေရာယူ၍ ရပ်နေကြကုန်သည်။

မိုက်နေသော အမှောင်ထု ကွယ်ခြင်း

ထိုအခါက မညီမညွတ်ဖြစ်နေသော ဣန္ဒသဘာလလှိုဏ်ဂူကြီး
သည် ညီညွတ်လေ၏။ ကျယ်ဝန်းလေ၏။ ဂူတွင်း၌ မိုက်နေသော
အမှောင်ထုသည်လဲ ကွယ်ပျောက်လေတော့သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ‘ကောသိယနွယ်ဖွား သိကြားမင်း’ အလွန်
တရာ အလုပ်တို့များတဲအထဲက ‘ဤကဲ့သို့ သင်၏လာခြင်းသည်
အံ့ဘယ်လဲဖြစ်၏။ မဖြစ်ဘူးအဖြစ်လဲထူး၏။ ဟု မိန့်တော်မူလေ
သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို ဖူးမြော်ဘို့ရာ ကာလအတော်ကြာကထဲက အလိုရှိနေပါ၏။ ပြုဘွယ်ကိစ္စအရပ်ရပ်တွေက ဟန့်တားထားသဖြင့် ဖူးခွင့်မရခဲ့ပါ။

ပြန်လည်အောက်မေ့မိသည်

တခါတုန်းက သာဝတ္ထိမြို့ ထင်းရှူးဂန္ဓကုဋ်၌ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို ဖူးမြင်ချင်လွန်း၍ တပည့်တော် သွားခဲ့ရပါသေး၏။ ‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ဖလသမာပတ် ဝင်စားနေတော်မူပါသည်’ဟု ရှိခိုးနေသော ဝဿဝဏ် နတ်မင်းကြီး၏ အလုပ်အကျွေး ဘူဇတိနတ်သမီးငယ်က ‘တွေ့ဆုံဘို့ရာ အခါမဟုတ်သေးပါ’ဟု ပြောပြပါ၏။ ဤသို့ဖြစ်ပါက ‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ ခြေတော်အစုံတို့ကို သိကြားမင်းက ရှိခိုးသွားတဲ့အကြောင်းကိုပဲ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား လျှောက်လိုက်ပါ’ဟု မှာခဲ့ရပါသည်ဘုရား။

‘သိကြားမင်း- ဘူဇတိနတ်သမီး၏ လျှောက်ကြားသော စကားကို ပြန်လည်အောက်မေ့မိ၏။ ထိုစဉ်က ငါဘုရားသည် သိကြားမင်း၏ ရထားစက်ဘီးသံကြောင့် သမာဓိမှထခဲ့ရ၏’ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

လူ့ပြည်၌ဘုရားပွင့်လှောင် နတ်ပြည်၌ နတ်တွေပြည့်လာ

တပည့်တော်တို့ ရှေးက တာဝတိံသာမှာ ဖြစ်နှင့်ကြတဲ့ နတ်မင်းကြီးများက ‘လောက၌ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားပွင့်တော်မူသည့်အခါ နတ်လောကမှာ နတ်များစွာတို့ ပြည့်လာကုန်၏။ အသုရာတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏’ဟု ပြောကြပါသည်။ ယခု နတ်မင်းကြီးတို့ ပြောသည့်အတိုင်းပင် နတ်လောက၌ နတ်တို့ပြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သာဂီဝင်မင်းသမီး ဂေါပိကာ

ဂေါပိကာအမည်ရှိ သာဂီဝင်မင်းသမီးသည် လူ့ပြည် ကပိ
လဝတ်၌ နေစဉ်က ဘုရား၌ အလွန်ကြည်ညိုပါ၏။ တရားသံဃာ
၌လဲ အလွန်ကြည်ညိုပါ၏။ သီလကိုလဲ ဆောက်တည်ကျင့်သုံးပါ
၏။ မိန်းမအဖြစ်ကိုလဲ စက်ဆုတ်ရှုံ့မုန်းပါ၏။ ယောက်ျားအဖြစ်ကို
သာ တောင့်တပါ၏။ လူ့ပြည်က ကွယ်လွန်လေသောအခါ က
သိုလ်ကောင်းမှုပြုသူတို့၏ ရောက်ရာ တာဝတိံသာနတ်လောက၌
တပည့်တော်တို့၏သားဖြစ်လာပါ၏။ သူ့ကို 'ဂေါပကနတ်သား'
ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

ရဟန်းသုံးပါး

ထိုမှတစ်ပါးလဲ ရဟန်းတော်သုံးပါးသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌
မြတ်သောအကျင့်တို့ကို ကျင့်ကြပါသော်လဲ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ ဖြစ်ကြ
ရပါ၏။ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် နှစ်သက်ကြ ပြည့်စုံကြ ခံစားကြရင်း
တပည့်တော်တို့အား ခစားလုပ်ကျွေး ဖြော်ဖြေနေကြရ ရှာပါ
သည်။

ထိုနတ်သားတို့ကို ဂေါပကနတ်သားက သင်တို့သည် ဘာကို
မျက်နှာမူပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ တရားတော်ကို နာကြားခဲ့ကြပါ
သနည်း။ ငါသည် လူ့ပြည်၌ မိန်းမဖြစ်ခဲ့ရသော်လဲ ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာကိုလဲ ကြည်ညိုခဲ့၍ သီလကိုလဲ ကျင့်သုံးခဲ့၍ မိန်းမဘဝကို
လဲ စက်ဆုတ် ရှုံ့မုန်းခဲ့၍ လူ့လောကမှ ကွယ်လွန်လေသောအခါ
မိန်းမဘဝကို စွန့်ခွာပြီးလျှင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသူတို့၏ ရောက်
ရာ ဤတာဝတိံသာ၌ နတ်ယောက်ျား ဖြစ်လာရ၏။ သင်တို့မှာ
ကား (ရဟန်းဖြစ်ခဲ့ပါလျက်) ယုတ်ညံ့သော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌ ဖြစ်

လာကြရ၏။ ‘အမြင်မတော်သည်တို့ကို မြင်ရလေသည်’ဟု ကဲ့ရဲ့ ပါသည်။

ဂန္ဓဗ္ဗနိတ်သား နှစ်ယောက်မှာ သတိသံဝေဂရကြ၍ ဗြဟ္မ ပရောဟိတဘုံ ရောက်သွားကြပါပြီ။ စာယောက်မှာမူ ကာမဘုံ၌ ပင် ရှိပါသေးသည်ဘုရား’ဟု သိကြားမင်း၏ နတ်လောကအတွေ့ အကြုံတို့ကို လျှောက်လေသည်။

သိကြားမင်း-ပြဿနာမေးလျှောက်ခြင်း

အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့သည်လဲ ကုသိုလ်တရား ပြည့်စုံ ခဲ့လို့ သာ နတ်ပြည်လောက၌ နတ်မင်းကြီးဖြစ်လာရပါ၏။ ခွင့် ပြုတော်မူပါက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ပြဿနာတို့ကို မေးလိုပါ ကြောင်းဘုရား’ဟု သိကြားမင်းက လျှောက်ပါသည်။

“မေးလော့၊ ငါသည် ဖြေအံ့”ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ခွင့်ပြု တော်မူသည်။

မေး။ နတ်အသူရာ၊ နဂါး၊ ဂန္ဓဗ္ဗစသော သတ္တဝါတို့သည် ရန် မရှိပဲ ပျော်ပျော်ပါးပါး နေလိုကြပါသော်လဲ ရန်ရှိနေ ကြသည်မှာ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဘယ်အနှောင် အဖွဲ့ သံယောဇဉ်တို့ကြောင့် ပါလဲဘုရား။

ဖြေ။ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ သံယောဇဉ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ (ဣ ဿာ-သူတပါး ကြီးပွားတာ မနာလိုမှု၊ မစ္ဆရိယ-ကိုယ် ပစ္စည်းပေးရမှာ ဝန်တိုမှု)

မေး။ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယသည် ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ သလဲဘုရား။

ဖြေ။ ဗျစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း ကြောင့် ဖြစ်သည်။

မေး။ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းသည် ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်
ပါသလဲဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းသည် ကြံ့တော့မှု-ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်
သည်။

မေး။ ကြံ့တော့မှုဝိတက်သည် ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ
သလဲဘုရား။

ဖြေ။ ကြံ့တော့မှုဝိတက်သည် ချဲ့ထွင်တတ်သော (တဏှာ၊ မာန၊
ဒိဋ္ဌိ) ပပဉ္စတရားသုံးပါးကြောင့်ဖြစ်သည်။ (တဏှာ-စာပ်
မက်မှု၊ မာန-တက်ကြွမှု၊ ဒိဋ္ဌိ-အမြင်မှားမှု)

မေး။ ပပဉ္စတရားသုံးပါး ချုပ်ငြိမ်းအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါ
မလဲဘုရား။

ဖြေ။ မှီဝဲသင့်သော-သောမနဿ မမှီဝဲသင့်သော-သောမနဿ
ဟု သောမနဿ ၂-မျိုး၊ မှီဝဲသင့်သော-ဒေါမနဿ၊ မမှီ
ဝဲသင့်သော-ဒေါမနဿဟု ၂-မျိုး၊

မှီဝဲသင့်သော-ဥပေက္ခာ၊ မမှီဝဲသင့်သော-ဥပေက္ခာဟု
၂-မျိုးတို့ကို ဟောလေသည်။

ဝမ်းမြောက်မှု-သောမနဿ ဝေဒနာကိုမှီဝဲသောသူ
အား အကုသိုလ်ပွားက မမှီဝဲအပ်၊ ကုသိုလ်ပွားက-မှီဝဲ
အပ်သည်။

ဝိတက်ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော သောမနဿ ဝေဒ
နာ၊ ဝိတက်ဝိစာရမရှိသော သောမနဿ ဝေဒနာတို့တွင်
ဝိတက်ဝိစာရမရှိသော သောမနဿ ဝေဒနာသည် မြတ်
သည်။

(ဒေါမနဿ ၂-မျိုး၊ ဥပေက္ခာ ၂-မျိုးတို့၌လဲ နည်းတူပင်)

နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း၊ ဤဆုံးသည့်အတိုင်း ကျင့်သောရဟန်းသည် သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ် (နယ်ချဲ့) ပပေတရားသုံးပါးတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို ကျင့်သည်မည်သည်’ဟု ဖြေတော်မူသည်။

တွေးတောယုံမှားခြင်းမှ ကူးမြောက်ပါပြီ

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် သိကြားမင်းမေးသော ပြဿနာတို့ကို ဖြေတော်မူပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် သိကြားမင်းက ‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ဖြေကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်သည် ကောင်းမြတ်လှပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ အဖြေတို့ကို ကြားနာရသောကြောင့် တပည့်တော်အား သို့လော၊ သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းမှ ကူးမြောက်နိုင်ပါပြီဘုရား’ဟု နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ လျှောက်ပါသည်။

ပါတိမောက္ခသံဝရအကျင့်

မေး။ တဖန် ဆက်လက်၍ သိကြားမင်းက ဘယ်ကဲ့သို့ကျင့်သော ရဟန်းသည် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို လုံခြုံအောင်ကျင့်သည် မည်ပါသလဲဘုရား။

ဖြေ။ မှီဝဲအပ်သော ကိုယ်ကျင့်တရား၊ မမှီဝဲအပ်သော ကိုယ်ကျင့်တရား နှစ်ပါးရှိသည်။

မှီဝဲအပ်သော နှုတ်ကျင့်တရား၊ မမှီဝဲအပ်သော နှုတ်ကျင့်တရား နှစ်ပါးရှိသည်။

မှီဝဲအပ်သော ရှာမှီးခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော ရှာမှီးခြင်း နှစ်ပါးရှိသည်။

ကိုယ်ကျင့်တရားနှစ်ပါးတွင်-

(က) ဤကိုယ်ကျင့်တရားကို မှီဝဲသောငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ ပွားများ၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ပါက ဤသို့သော ကိုယ်ကျင့်တရားကို မမှီဝဲရာ။

(ခ) ဤကိုယ်ကျင့်တရားကို မှီဝဲသောငါ့အား ကုသိုလ်တရားတို့တိုးပွား၍ အကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ပါက ဤသို့သော ကိုယ်ကျင့်တရားကို မှီဝဲရာသည်ဟု ဖြေတော်မူသည်။

(နှုတ်ကျင့်တရားနှစ်ပါး ရှာမှီးခြင်းတရားနှစ်ပါးတို့၌လဲနည်းတူပင်)

နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း၊ ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကျင့်သောရဟန်းသည် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ လုံခြုံစေခြင်းငှာ ကျင့်သည်မည်သည်' ဟု ဖြေတော်မူလေသည်။

သိကြားမင်းလျှောက်ခြင်း

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် သိကြားမင်းမေးသော ပြဿနာတို့ကို ဖြေကြားတော် မူပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် သိကြားမင်းက 'ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ဖြေကြားတော်မူသော တရားတော်သည် ကောင်းမြတ်လှပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ အဖြေတို့ကို ကြား နာရ ပုဂံသော ကြောင့် တပည့်တော်အား သို့လော၊ သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းမှ ကူးမြောက်နိုင်ပါပြီဘုရား' ဟု နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ လျှောက်လေသည်။

ဣဒ္ဓိယသီဝရအကျင့်

မေး။ တဖန် ဆက်လက်၍ သိကြားမင်းက ဘယ်ပုံကျင့်သော

ရဟန်းသည် ဣန္ဒြေတို့ကိုစောင့်စည်းရန် ကျင့် သည် မည်
ပါသလဲ ဘုရား'ဟု မေးလျှောက်ပြန်သည်။

ဖြေ။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက အဆင်းသည် မှီဝဲအပ်သော အဆင်း၊
မမှီဝဲအပ်သော အဆင်းဟု ၂-မျိုးရှိသည်။

အသံသည်လဲ ၂-မျိုး၊ အနံ့ သည်လဲ ၂-မျိုး၊ အရသာသည်လဲ
၂-မျိုး၊ အတွေ့သည်လဲ ၂-မျိုး၊ သဘောအာရုံသည်လဲ ၂-မျိုးရှိ
သည်ဟု ဖြေတော်မူသည်။

ဤသို့အကျဉ်းမျှ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ဖြေတော်မူသည်နှင့်တ
ပြိုင်နက် သိကြားမင်းသည် အကျယ်အားဖြင့် သိလေသည်။

အဆင်းကို မှီဝဲသောသူအား အကုသိုလ်တရားတို့သည် ပွား
ကုန်၏၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည် ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ဤသို့သော
အဆင်းကို မမှီဝဲရာ။

အဆင်းကိုမှီဝဲသောသူအား အကုသိုလ်တရားတို့သည် ဆုတ်
ယုတ်ကုန်၏၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည် ပွားကုန်၏၊ ဤသို့သောအ
ဆင်းကို မှီဝဲရာ၏'ဟု ဟောကြားတော်မူလေသည်။

(အသံ- အနံ့ - အရသာ- အတွေ့- သဘောအာရုံတို့၌လဲ နည်း
တူပင်)

ယုံမှားလွန်မြောက်ပါပြီ

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ အကျဉ်းအားဖြင့် ဖြေတော်မူသော ဤတ
ရားတို့ကို အကျယ်အားဖြင့် သိသောတပည့်တော်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်
ဘုရား၏အဖြေကို ကြားနာလိုက်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ယုံမှား
လွန်မြောက်ပါပြီ၊ သို့လော့ သို့လော့ တွေးတောခြင်းကို လွန်
မြောက်ပါပြီ'ဟု သိကြားမင်းက လျှောက်လေသည်။

တူညီသောဝါဒ

တဖန်ဆက်လက်၍ သိကြားမင်းက ‘သမဏဗြာဟ္မဏအမည် ခံ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးပင် စင်စစ်တူညီသောဝါဒ တူညီသောသီလ တူညီသောဆန္ဒ တူညီသောပြီးစီးမှု ရှိကြပါသလား’ ဟု မေး လျှောက်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက မရှိဟု ဖြေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ပါလဲဘုရားဟု ထပ်မေးသည်။

သတ္တဝါတွေဟာ များသောဓာတ် သဘောရှိသည်။ အထူး ထူးသော ဓာတ်သဘောရှိသည်။ ပ။ ငါ၏အယူသည်သာ မှန် သည်။ သူတပါးတို့၏အယူသည် အချည်းနှီးသာဖြစ်သည်ဟု စ လန်းခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် စင်စစ်အားဖြင့် တူညီ သောဝါဒ တူညီသောသီလ တူညီသောဆန္ဒ တူညီသောပြီးစီးမှု မရှိကြ’ ဟု ဖြေတော်မူသည်။

သမဏဗြာဟ္မဏအမည်ခံပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးပင် စင်စစ်အားဖြင့် အပြီးအဆုံးရှိကြပါသလား၊ ယောဂကုန်ရာရှိကြပါသလား၊ အ ကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ကြပါသလား၊ အဆုံးသတ်တရား ရှိကြပါ သလား’ ဟု မေးလျှောက်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ဤသို့မဟုတ်ကြောင်းဖြေတော်မူသည်။

အဘယ်ကြောင့်ပါလဲဘုရား ဟု ထပ်မေးသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ‘သိကြားမင်း တဏှာကုန်ကြောင်းမဂ်အကျင့် ကို လွန်မြောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာ (ဝါ) တဏှာကုန် ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်၍ လွန်မြောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာ စင်စစ်အားဖြင့် အပြီးအဆုံးရှိကြပေသည်။ ယောဂကုန်ရာရှိကြ

ပေသည်၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ကြပေသည်၊ အဆုံးသတ်တရား ရှိကြပေသည်' စသည်ဖြင့် ဖြေကြားတော်မူလေသည်။

ဝိစိကိစ္ဆာညောင့်တသင်း

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် တပည့် တော်မေးသမျှကို ဖြေကြားတော်မူခဲ့ပြီးပါပြီ၊ တပည့်တော်မှာ ကာလအတော်ကြာကထဲကပင် ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ညောင့်တသင်းတို့ကို ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ပယ်နှုတ်လိုက်ပါပြီ' ဟု လျှောက်လေသည်။

ဤပုစ္ဆာတို့ကို တပါးတခြားသော သမဏဗြာဟ္မဏ အမည်ခံ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား မေးခဲ့ဘူးသေးသလော' ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား က မေးတော်မူသောအခါ သိကြားမင်းက တောကျောင်းနေ သမဏဗြဟ္မဏအမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မေးခဲ့ပုံ ပြည့်စုံစွာ မဖြေ ကြားနိုင်ကြပုံ၊ တပည့်တော်ကို သိကြားမင်းမှန်း သိကြ၍ ဘယ် ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့သဖြင့်' အခုလို သိကြားမင်းဖြစ်လာရပါသ လဲ' ဟု မေးကြလို့ တပည့်တော်က မှတ်မိခဲ့သမျှ ပြန်လည်ဖြေ ကြားခဲ့ရပုံ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဝမ်းသာကြပုံတို့ကို လျှောက်လေ သည်။

တပည့်တော်ဟာ သောတာပန်ပါ

ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တပည့်တော်၏ တ ပည့်တော်အဖြစ် ရောက်ကုန်ကြပါသည်။ တပည့်တော်သည် ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရား၏ တပည့်တော်ဖြစ်သော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တဦး ပါ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်ခြင်း မရှိတော့ပါ။ မြတ်သော သုဂတိဘဝသာ ရှိပါတော့သည်။ အထက်မဂ်သုံးပါးသော လဲ လျောင်းရာ ရှိပါတော့သည်ဘုရား' ဟု လျှောက်လေသည်။

သိကြားမင်း-ရှေးတုန်းက အခုလို နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း မျိုးကို ရခဲ့ဘူးပါသလား ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက မေးတော်မူပြန် ပါသည်။

အရှင်ဘုရား နတ်နှင့်အသူရာ စစ်ဖြစ်ခဲ့တုန်းက စစ်အောင်နိုင် ခဲ့သော တပည့်တော်သည် ဤကဲ့သို့သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါသည်။ ထိုနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှုတို့က ဒဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသည်။ လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသည်။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ ခြင်းမဖြစ်ပါ။ ရာဂကင်းခြင်း မဖြစ်ပါ။

ဝမ်းမြောက်ခြင်းမတူ

ယခုဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ တရားတော်ကို နာရ၍ နှစ်သက် ဝမ်း မြောက်ခြင်း တို့က ဒဏ်လဲမရှိ၊ လက်နက်လဲမပါ။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှာ၊ ဒုက္ခ ခပ် သိမ်း ငြိမ်းမှုနိဗ္ဗာန်အလို့ငှာ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား ဟုလျှောက်လေသည်။

သင်-သိကြားမင်းသည် ဘယ်ကဲ့သို့သော အကျိုးထူးကို မြင်၍ ဤကဲ့သို့သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ချီးမွမ်းသနည်းဟု ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက မေးတော်မူ၏။

အကျိုးထူးခြောက်ပါး

- (၁) ဤအရပ်၌ပင် တည်လျက်ရှိသော သိကြားမင်းဖြစ်၍ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော တပည့်တော် အား တဖန် သိကြားမင်းအသက်ကို ရပြန်ပါသည်။
- (၂) တပည့်တော်သည် နတ်၌ဖြစ်သော ကိုယ်အဖြစ်မှ စု တေ၍စိတ်နှလုံးမေ့ လျော်ရာအရပ်၌ မတွေ့မဝေ ပဋိ သန္ဓေယူရပါအံ့။

- (၃) တပည့်တော်သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သတိပြည့်စုံစွာနေရပါအံ့။
- (၄) တပည့်တော်အား အထက် သကဒါဂါမိဖိုလ်သည် ဖြစ်ပါလတံ့။
- (၅) တပည့်တော်သည် လူ့ပြည်မှာစုတေ၍ တဖန် နတ်ပြည်၌ သိကြားမင်းဖြစ်ပါလတံ့။
- (၆) တပည့်တော်၏ နောက်ဆုံးဘဝသည် အကနိဋ္ဌဘုံ ဖြစ်ပါလတံ့။

ဤအကျိုးထူး ခြောက်ပါးကို မြင်၍ ဤသို့သောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရခြင်းကို ချီမွမ်းရခြင်း ဖြစ်ပါသည်'ဟု လျှောက်လေသည်။

လောက၌ ဗုဒ္ဓနှင့်တူသူမရှိ

တဖန်ဆက်လက်၍ သိကြားမင်းက ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ရှေးအခါ တုန်းက တော့ နတ်များစွာနှင့်အတူ သနက်မာရ ဗြဟ္မာမင်းကြီးအား ရှိခိုးခဲကြပါကုန်သည်။ ယခုအချိန်မှစပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ရှိခိုးခွင့်ကို ပေးတော်မူပါကုန်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်သာလျှင် တရားအလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသော ဗုဒ္ဓအစစ် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်သာလျှင် အတုမရှိ မြတ်တော်မူသော ဆရာဖြစ်တော်မူပါသည်ဘုရား။

နတ်နှင့်တကွသော လောကကြီး၌ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးတယောက်မျှ မရှိပါဘုရား။

ပဉ္စသီလကို အဖအရာ၌တင်ထားခြင်း

ဤသို့ သိကြားမင်းက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို လျှောက် ပြီး သည့် နောက် ပဉ္စသီလနတ်သားကို ခေါ်လိုက်၏။ ‘မောင်ပဉ္စသီလ သင် သည် ငါ့အား ကျေးဇူးများလှပေသည်။ သင်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား စိတ်နှလုံးတော် ချမ်းအေးစေတော်မူပြီး၊ ငါတို့အား ပူဇော်အထူး ကို ခံတော်မူထိုက်သော ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို ကပ် ရောက် စေ ခဲ့ ပေ သည်။ ငါသည် သင့်အား အဖအရာ၌-ထားပေအံ့။’

သင်သည် ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းကြီး ဖြစ်ပေတော့မည်။ သင့်အား ကောင်းခြင်းအင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သူရိယဝတ္ထုသာ နတ် သမီးကို ပေးမည်’ ဟု ဂတိပြုလေသည်။

ထို့နောက် နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် လက် ဖြင့် မြေကို ပုတ်ပြီးလျှင် ‘နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေး ပါး တရားအမှန်က ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာ သိတော်မူ သော ထိုဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏’ ဟု သုံးကြိမ်ဥဒါန်း ကျူးရင့် ရှိခိုးလေသည်။

ထို့ကြောင့် “နမောတဿသည် သိကြားမင်း ဥဒါန်းကျူး ရှိခိုးသော ဘုရားရှိခိုး” ဟု မှတ်ယူကြပါကုန်။

သိကြားမင်းနှင့် နတ်ရှစ်သောင်းတို့အား သောတာပတ္တိမဂ် ဉာဏ်သည် ဆင်ရှားဖြစ်တော့သည်ကို ဒီဃနိကာယ်သက္ကပဉ္စ သုတ်၌ ရှုကြပါလေကုန်။

(မနာလုံကင်း- ဝန်တိုရှင်း- လက်ငင်းချမ်းသာကြရမည်-မဟာစည်)
(ဒီဃနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂသက္ကပဉ္စသုတ်ပါ ၂၃၀၊ ၄-၃၃၃)

၂။ ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီး

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ရွှေလက်ထက်တော်က ခေတ် အလျောက် အတတ်ပညာရှင်တို့ အမြောက်အများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။ ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီးလဲ ထိပ်တန်းကပါဝင်သော အတတ်ပညာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီးသည် မိမိလာပြည်နယ်သား တိုင်းဖြစ်၏။ အသက်တရားနှစ်ဆယ်ရှိလေပြီ။ ထိုစဉ်က ထိပ်တန်းပညာရပ်တို့တွင် ပါဝင်သော ကျမ်းအချို့မှာ နိဂဏ္ဍကျမ်း၊ အဘိဓာန်ကျမ်း၊ ကေဠုဘကျမ်း၊ အလင်္ကာကျမ်း၊ အက္ခရာပဗေဒကျမ်း၊ သဒ္ဒါကျမ်း၊ ဣထိဟာသကျမ်းနှင့်ဗေဒင်သုံးပုံတို့ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီးသည် ဤကျမ်းတို့ကို တဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သည့်အပြင် လောကဿတကျမ်းနှင့်တကွ ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာရပ်တို့ကို ဖတ်နိုင်သော မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းကြီးကိုပါ ထိပ်တန်းရောက် တတ်မြောက်ခဲ့သော သုခမိန်ကြီးဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ကောင်းသတင်း

တနေ့သော် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် နောက်ပါရဟန်းသံဃာနှင့် အတူ ဝိဒေဟတိုင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကြွမြန်းတော်မူသောအခါ ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီးသည် ဤသို့ သတင်းကြားရလေသည်။

အရှင်ဂေတမသည်-

၁။ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့် ‘အရဟံ’ မည်တော်မူပါပေသည်။

- ၂။ သစ္စာလေးပါးတရားအမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာသိမြင်တော်မူသောကြောင့် 'သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ' မည်တော်မူပါပေသည်။
- ၃။ အသိဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ အကျင့်စရုဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့် 'ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ဗန္ဓ' မည်တော်မူပါပေသည်။
- ၄။ စကားကောင်းကို ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့် 'သုဂတ' မည်တော်မူပါပေသည်။
- ၅။ လောကသုံးပါးကို သိ တော် မူ တတ် သော ကြောင့် 'လောကဝိဒ္ဓ' မည်တော်မူပါပေသည်။
- ၆။ ဆုံးမထိုက်သူကို အတုမဲ့ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့် 'အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ' မည် တော် မူ ပါပေသည်။
- ၇။ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသောကြောင့် 'သတ္ထာဒေဝ မနုဿာန' မည်တော်မူပါပေသည်။
- ၈။ တရားအလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိတော်မူသောကြောင့် 'ဗုဒ္ဓေါ' မည်တော်မူပါပေသည်။
- ၉။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့် 'ဘဂဝါ' မည်တော်မူပါပေသည်။

ဤသို့ ကျော်စောသတင်း ပြန့်နှံ့လာသည်။

ဂေါတမမြတ်ဘုရားသည် နတ်၊ မာရ်နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော နတ်လောကနှင့် သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏမင်းများနှင့် တကွဖြစ်သော လူ့လောကကို ကိုယ်တိုင်ဉာဏ်ထူးဖြင့် သိတော်မူ၍ မျက်မှောက်ပြုပြီးသော တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုဂေါတမ

မြတ်ဘုရားသည် အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး ကောင်းခြင်းသုံးပါးလဲရှိ အနက်သဒ္ဒါနှင့်လဲပြည့်စုံသောတရားကို ဟောတော်မူသည့်အပြင် အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော အကျင့် မြတ်သောအကျင့် ကိုလဲ ပြတော်မူတတ်၏။ ဤသို့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ပူဇော်ဘို့ရာ ကောင်း၏ ဟု ဗြဟ္မာယု သုခမိန်ကြီးသည် သတင်းကြားရလေသည်။

ဥတ္တရလူငယ်

ထိုစဉ်က ဗြဟ္မာယု သုခမိန်ကြီး ၏ တပည့် ဥတ္တရလူငယ် တယောက်လဲရှိ၏။ လူငယ်သည် ဆရာကောင်း တပည့်တဦးဖြစ်၍ သူ၏ဆရာကြီးကဲ့သို့ပင် အတတ်ပညာရှင် တဦး ဖြစ်လေသည်။

ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီးက ဥတ္တရအား သူကြားခဲ့ရသော သတင်းကို ပြောပြ၏။ ဆက်လက်၍ ‘ချစ်သား-ဥတ္တရ-လာပါ။ ရဟန်းဂေတမထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရဟန်းဂေတမ၏ ကျော်စောသတင်းသည် အမှန်အတိုင်း ပြန့်နှံ့လေသလား၊ ကျော်စောသည့်အတိုင်း မှန်ရဲ့လား၊ မမှန်ဘူးလား ဆိုတာကို သိဘို့ရာ စုံစမ်းချေပါ’ဟု ပြောပြလေသည်။

ဥတ္တရက- “ကျနုပ် ဘယ်ပုံ စုံစမ်းရပါမည်လဲ ဆရာကြီး”ဟု မေးလေသည်။

‘ချစ်သားဥတ္တရ’ ငါတို့၏အတတ်ပညာတို့ထဲကဝေဒကျမ်းတွင် ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးပါ၏။ ယင်းလက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားမြတ်သည် အထွဋ်အထိပ် နှစ်မျိုးသာ ဖြစ်နိုင်၏။ အခြားဖြစ်နိုင်စရာ မရှိပါ။ တမျိုးက လူ့လောက၌နေပါလျှင် စကြာဝတေးမင်း၊ တမျိုးကတော့ ရဟန်း

ဘောင်၌ ရဟန်းပြုပါလျှင် ဗုဒ္ဓဘုရား ဖြစ်နိုင်ပါ၏။ ငါသည် သင့်အား ဝေဒကျမ်းတို့ကို သင်ထားပြီး မဟုတ်လော့'ဟု ပြောလေသည်။'

'ကောင်းပါပြီဆရာကြီး' ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် ဥတ္တရသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားရှိရာသို့သွား၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ တသက်တာအောက်မေ့ဖွယ်ရာ စကားတို့ကို ပြောကာ တနေရာ၌ ထိုင်နေလေသည်။

လက္ခဏာတော် ၃၂-ပါး

ဥတ္တရသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ ကိုယ်တော်၌ ယောကျ်ားမြတ်လက္ခဏာ သုံးဆယ်နှစ်ပါးတို့ကို ကြည့်ရှုရှာဖွေ၏။ လက္ခဏာအများစုကို တွေ့ရသော်လဲ အိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော ပုရိသနိမိတ်ကို ၎င်း၊ ရှည်ဖြန့်သောလျှာတော်ကို၎င်း မမြင်ရ၍ ယင်းလက္ခဏာနှစ်ပါး၌ သံသယရှိခဲ့လေသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ဥတ္တရလူငယ်၌ လက္ခဏာနှစ်ပါးကို သံသယဖြစ်နေသည်ကို သိတော် မူ၍ အိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော ပုရိသနိမိတ်ကို ဥတ္တရလူငယ်မြင်သာအောင် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဖန်ဆင်းပြတော်မူလေ၏။ လျှာတော်ကိုလဲ တုတ်တော်မူပြီးလျှင် နားတွင်းနှစ်ဖက်တို့ကိုလဲ အပြန်အလှန်သုံးသပ်တော်မူ၏။ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်တို့ကိုလဲ အပြန်အလှန် သုံးသပ်တော်မူ၏။ နဖူးပြင်အားလုံးကိုလဲ လျှာတော်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ပြတော်မူလေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ကျော်စောသည့်အတိုင်း မှန်၏လော

ထိုအခါ ဥတ္တရလူငယ်သည် 'ရဟန်းဂေါတမသည် ယောကျ်ားမြတ်လက္ခဏာ သုံးဆယ်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ 'ငါ

သည် ရဟန်းဂေတိတမ၏ ကြွသွားရာနောက်သို့ လိုက်ရပါမူ ထို ရဟန်းဂေတိတမ၏ ရပ်ပုံ၊ ထိုင်ပုံ၊ လျောင်းပုံ၊ သွားပုံ၊ အလုံးစုံတို့ကို မြင်ရပေမည်’ ဟု အကြံဖြစ်လေ၏။ ယင်းသို့ကြံမိသည့်အတိုင်းပင် ဥတ္တရသည် ခုနစ်လလုံးလုံး ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ ကြွသွားရာနောက် မှုလိုက်ပြီး အကဲခတ်လေ့လာခဲ့လေသည်။

ဥတ္တရလူငယ်သည် ခုနစ်လပြည့်သောအခါ ဝိဒေဟတိုင်းမှ မိမိလာသို့ ပြန်လာခဲ့၏။ ဆရာဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီးနှင့် တွေ့၏။ သုခမိန်ကြီးက ‘ချစ်သားဥတ္တရ အရှင်ဂေတိတမ၏ ကျော်စော သတင်းသည် အမှန်အတိုင်း ပြန့်နှံ့သည်မှာ ဟုတ်ပါ၏ လော၊ ကျော်စောသည့်အတိုင်းကော မှန်ပါ၏လော’ ဟု မေး၏။ ဥတ္တရ က ‘မှန်ပါသည်’ အရှင်ဂေတိတမသည် ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာသုံးဆယ့်နှစ်ပါးနှင့်လဲ ပြည့်စုံပါသည်’ ဟု မြင်ခဲ့ရသော လက္ခဏာတော်တို့ကို ရေတွက်ပြလေသည်။

အမှတ်အသားလက္ခဏာတော် ၃၂-ပါး

အရှင်ဂေတိတမသည်—

- ၁။ မြေ၌ ခြေတော်နင်းသည့်အခါ ကောင်းစွာတည်ပြီး ညီညွတ်သောဖဝါးတော် ရှိပါ၏။
- ၂။ ဖဝါးတော် နှစ်ဖက် အပြင်တို့၌ အကန့်အကွက် တထောင်၊ ပုံတောင်းအချက်အချာနှင့်တကွ အခြင်းအရာ အလုံးစုံတို့ ပြည့်စုံသော တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာ အမှတ်အသားရှိပါ၏။
- ၃။ ဖနောင့်တော် ရှည်ပါ၏။
- ၄။ လက်ချောင်းတော် ခြေချောင်းတော်ရှည်သွယ်ပါ၏။
- ၅။ လက်ဖဝါးတော် ခြေဖဝါးတော် နူးညံ့ပါ၏။

- ၆။ လေသွန်နန်းတံခါး၌ စိုက်ထားသော ရှေ့ပုတ်လုံးတိုင်
ဖျားပမာ ခြေချောင်းတော် လက်ချောင်းတော်တို့
ရှိပါ၏။
- ၇။ မြင့်သော ခြေဖမုက်တော် ရှိပါ၏။
- ၈။ ဧကီသားကောင်၏ သလုံးမြင်းခေါင်းပမာ ပြည့်ဖြိုး
သော သလုံးမြင်းခေါင်း ရှိပါ၏။
- ၉။ ရပ်တော်မူရင်း၌ပင် ကိုယ်တော်ကို မကိုင်းမညွတ်ပဲ
လက်ဖဝါးတော်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပုဆစ်ဒူးဝန်း နှစ်ဖက်ကို
ဆုပ်နယ်နိုင်ပါ၏။
- ၁၀။ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းပမာ အိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော ယောက်ျား
မြတ်တို့၏ နိမိတ်ရှိတော်မူပါ၏။
- ၁၁။ သင်္ဂနိတ်ရှေ့အဆင်းကဲ့သို့ ဝင်းဝါသော အရေတော်
ရှိပါ၏။
- ၁၂။ သိမ်မွေ့သော အရေရှိသောကြောင့် အညစ်အကြေး
မကပ်ငြိပါ။
- ၁၃။ မွေးညှင်းတုင်း တတုင်း၊ တတုင်း၌ မွေးညှင်းတော်
တပင်၊ တပင်စီသာ ပေါက်ပါ၏။
- ၁၄။ အထက်သို့သာ ကော့တက်သော အမွှေးတော် ရှိပါ၏။
- ၁၅။ ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်ကဲ့သို့ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်ရှိပါ၏။
- ၁၆။ ခြေဖမိုးတော်နှစ်ဖက် လက်ဖမိုးတော်နှစ်ဖက် ပခုံး
တော်နှစ်ဖက်နှင့် လည်ဂုတ်တော်ဟုဆိုအပ်သော ခုနစ်
ဌာနတို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်ရှိပါ၏။
- ၁၇။ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ပိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသောကိုယ်
ရှိပါ၏။

- ၁၈။ ရှေ့ပျဉ်ချပ်ပမာ ခါးတော်မှစပြီး အထက်လည်ဂုတ်
တော်တိုင်အောင် ရေစီးကြောင်းအကြားမထင် ပြည့်
ဖြိုးသော ကျောက်ကုန်းရှိတော်မူပါ၏။
- ၁၉။ အရပ်တော်နှင့် အလံတော်ညီမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်
ဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ် ရှိပါပေ၏။
- ၂၀။ ညီညွတ်၍ လုံးသောလည်တိုင်တော်ရှိပါ၏။
- ၂၁။ နှမ်းလုံးခန့်မျှနည်းလှငယ်လှသော အရသာကိုသော်လဲ
တကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့အောင် ဆောင်နိုင်သော အရသာ
ကျော ခုနစ်ထောင်တို့ အဖျားခြင်းအပ်ပြီးလျှင် လည်
မှာ စွပ်ထားလျက်ရှိပါ၏။
- ၂၂။ ခြင်္သေ့မင်း၏မေးကဲ့သို့ ပြုံးတော့မည့် အရိပ်ပမာ မေး
တော်ရှိပါ၏။
- ၂၃။ သွားတော်ချောင်းရေ လေးဆယ်အစေ့ရှိပါ၏။
- ၂၄။ သွားတော်ညီညွတ်ပါ၏။
- ၂၅။ သွားတော်မစေ့မကွာရှိပါ၏။
- ၂၆။ သောက်ရှူးကြယ်ပမာ အရောင်တလက်လက် စွယ်
တော်လေးဆူရှိပါ၏။
- ၂၇။ ရှည်လျားနူးညံ့ ပြန့်သော လျှာတော်ရှိပါ၏။
- ၂၈။ ဗြဟ္မာမင်းတို့အသံကဲ့သို့ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော
အသံတော်ရှိပါ၏။
- ၂၉။ အလွန်ညိုသော ကြည်သော မျက်လုံးတော်ရှိပါ၏။
- ၃၀။ ဖွားသစ်စ နှားငယ်၏ မျက်မိုးပမာ အလွန်နူးညံ့ပျိုနု
သော မျက်မိုးတော်ရှိပါ၏။

၃၁။ မျက်မှောင် (မျက်ခုံး) တော် နှစ်ခု အကြား အလည် တည့်တည့်၌ ဥဏှလုံမွှေးရှင်တော်ရှိပါ၏။

၃၂။ နဖူးတော်၌ ပကတိ ပင်ကိုယ်အားဖြင့် သင်းကျစ်ရွှေ ပြား ကပ်စီထားသကဲ့သို့ သင်းကျစ်တော်အသားရှိပါ ပေ၏။

အရှင်ဂေါတမသည် ဤယောကျ်ားမြတ်လက္ခဏာသုံးဆယ့် နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။

ရပ် သွား ထိုင် လျောင်း

အရှင်ဂေါတမသည် ကြွသွားတော်မူတဲ့အခါ၌လဲ ရှေးဦးစွာ လကျောခြေတော်ဖြင့် လှမ်းကြတော်မူ၏။ မဝေးလွန်းခင် ခြေ တော်ကို နှုတ်ကြတော်မူပါ၏။ မနီးလွန်းခင် ခြေတော်ကို ချ တော်မူပါ၏။ မမြန်လွန်း မနှေးလွန်းပဲ ကြွသွားတော်မူလေ့ရှိပါ ပေသည်။

ကြွသွားတဲ့အခါ ပုဆစ်ဒူးအချင်းချင်း ဖမျက်အချင်းချင်း မထိခိုက်စေပဲ ကြွသွားတော်မူလေ့ရှိပါ၏။ ကြွသွားတော်မူစဉ် ပေါင်ကိုမြှောက်တော်မမူ၊ ညှုတ်တော်မမူ၊ တောင်ထားတော် မမူ၊ ခါတော်မမူ၊ အောက်ပိုင်း ကိုယ်သာလျှင် လှုပ်တော်မူ၏။ ကိုယ်အားယူတော်မူပြီး ကြွသွားတော်မမူ၊ ကြွသွားတော်မူလျှင် ပြန်ကြည့်တော်မူသည့် အခါမှာ တကိုယ်လုံး လှည့်၍သာ ပြန် ကြည့်တော်မူ၏။ အထက်ကို မော်ကြည့်တော်မမူ၊ အောက်ကို ငုံ့ကြည့်တော်မမူ၊ ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ပြီး သွားတော်မမူ၊ ထမ်းပိုး တပြန်မျှသာ ကြည့်တော်မူ၏။ ထမ်းပိုး တပြန်ထက် အလွန် ကြည့်တော်မမူ၊ အပိတ်အပင်မရှိ ဥာဏ်အမြင်ရှိတော်မူပါသည်။

အရှင်ဂေတမသည် မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်း နေတော်မူသောအခါ မကြောက်မရွံ့ မတုန်မဆုတ် မတုန်မလှုပ် မခြောက်မခြား ကြက် သီးမွေးညှင်းထခြင်းကင်းပြီး ကင်းဆိတ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)၌ လည်သော စိတ် ရှိတော်မူပါပေသည်။

ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသည့်အခါ

အရှင်ဂေတမသည် ဆွမ်းကို ခံယူတော်မူသည့်အခါ သပိတ် ကို မြောက်တော်မူ၊ ခါတော်မူ၊ မနည်းလွန်း၊ မပျားလွန်း သော ဆွမ်းကိုသာ ခံယူတော်မူ၏။ ဟင်းကို ဟင်းပမာဏဖြင့်သာ ဘုန်းပေး သုံးဆောင်တော်မူပါ၏။ ဟင်းဖြင့် ဆွမ်းလုပ်ကို လွန် စေတော်မမူပါ။

အရှင်ဂေတမသည် ပျော်မြူးရန် မာရ်ရစ်ရန် အလှအပဆင် ရန် အသားအရေဖွံ့ဖြိုးရန် ဆွမ်းကို သုံး ဆောင် တော် မူ သည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်၏တည်တံ့ရန်သာ မျှတရန်သာ ပင်ပမ်း ခြင်း ငြိမ်းရုံမျှသာ မြတ်သောအကျင့်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ရုံမျှသာ သုံးဆောင်တော်မူပါသည်။

ဆွမ်းစားပြီးသည်နောက် တခဏမျှ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူပါ ၏။ ဆွမ်းအနုမောဒနာပြုရမည့်အခါကို လွန်စေတော်မမူ၊ ဆွမ်း စားပြီးနောက် အနုမောဒနာ ပြုလေ့ရှိပါသည်။ ဆွမ်းကို ကဲ့ရဲ့ တော်မမူပါ။ အခြားဆွမ်းကိုလဲ တောင့်တတော်မမူပါ။ စင်စစ် အားဖြင့် ဘိုပရိသတ်ကို တရားစကားဖြင့် အကျိုးစီးပွားကို သိ မြင်စေတော်မူပါ၏။ တရားကို ဆောက်တည်စေတော်မူပါ၏။

ကျောင်းတော်သို့ပြန်ရောက်သည့်အခါ

အရှင်ဂေတမသည် မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲ စေရန် လဲ အား မထုတ်၊ သူတပါးကို ဆင်းရဲစေရန်လဲအားမထုတ်၊ မိမိ သူတပါး

နှစ်ဦးသားလုံးကိုလဲဆင်းရဲစေရန်အားမထုတ်၊ ကိုယ်ကျိုး၊ သူကျိုး
နှစ်မျိုးစုံ လောကသားအားလုံးတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုသာလျှင်
ကြံစည်တော်မူပါသည်။

အရှင်ဂေါတမသည် ကျောင်းတိုက်သို့ပြန်ရောက်တော်မူသည်
ရှိသော် ပရိသတ်၌ တရားဟောတော်မူပါ၏။ တရားဟောရာ၌လဲ
ပရိသတ်ကို မြှောက်ပင့်တော်မူ၊ နှိမ်ချတော်မူ၊ စင်စစ်အားဖြင့်
ပရိသတ်ကို တရားစကားဖြင့် အကျိုးစီးပွားကို သိစေကာ တရား
ကို တည်ဆောက်စေကာ တရားကိုကျင့်သုံးရန် ထက်သန်ရှင်လန်း
စေတော်မူပါသည်။

ဗုဒ္ဓအသံတော်ရှစ်ပါး

အရှင်ဂေါတမ၏ ခံတွင်းတော်မှ သန့်ရှင်းသော၊ သိလွယ်
သော၊ သာယာသော၊ နာပျော်ဘွယ်ကောင်းသော၊ လုံးစီသော
ဖရိုဖရဲမကျဲသော၊ နက်နဲသော၊ ပဲ့တင်ထပ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသည့်အသံတော် ထွက်ပေါ်လာပါ၏။ ပရိသတ်ရှိသ
လောက်သာ အသံတော်ဖြင့် သိစေပါ၏။ ပရိသတ်အပြင်ကို အသံ
တော် လွန်တော်မူ၊ ဟု ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီးအား ဥတ္တရလူငယ်
က ပြောပြပါ၏။ ဆက်လက်၍ ဥတ္တရလူငယ်က ကျနုပ်တို့သည်
အရှင်ဂေါတမ ကြွသွားတော်မူသည်ကိုလဲ မြင်ခဲ့ရပါ၏။ ရပ်နေ
တော်မူတာကိုလဲ၊ စားသောက်တော်မူတာကိုလဲ၊ ဆွမ်း စား ပြီး
နောက် ဆိတ်ဆိတ် ထိုင်နေတော်မူတာကိုလဲ၊ ဆွမ်းအနံ့မောဒနာ
ပြုတာကိုလဲ၊ ကျောင်းတော်ကို ပြန်ကြွတော်မူတာကိုလဲ ပရိသတ်
ကို တရားဟောတော်မူတာကိုလဲ မြင်ခဲ့ရပါသည်' ဟု ပြောပြလေ
သည်။

ဗြဟ္မာယု သုခမိန်ကြီးရှိခိုးပြီ

ဗြဟ္မာယုသုခမိန်ကြီးသည် ဥတ္တရလူငယ် ပြောပြသမျှတို့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် နားထောင်ရာက ထပြီးလျှင် လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌ ကိုယ်ရုံလွှာကို စံပယ်တင်လျှက် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားရှိရာအရပ်ကို လက်အုပ်ချီကာ-

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

“ပူဇော်အထူးကို ခံဘော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး တရားအမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာသိတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ကျနုပ်ရှိခိုးပါ၏” ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဥဒါန်းကျူးရင်း ရှိခိုးလေသည်။

နောက်ဆုံး၌ ဗြဟ္မာယု သုခမိန်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ဖူးတွေ့ရ တရားဟောကိုနာကြားရ၍ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ရပြီးလျှင် မကြာမီ ကွယ်လွန်ပြီး ဗြဟ္မာဘုံကို ရောက်လေသည်။ ဗြဟ္မာဘုံ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ‘နမောတဿ’သည် ဗြဟ္မာယု သုခမိန်ကြီးသည် ဥဒါန်းကျူး ရှိခိုးခဲ့သော ဘုရားရှိခိုးဟူ၍လဲ မှတ်ကြပါကုန်။
(မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ပါ-၄၂၄၊ ၄-၃၀၇)

၃။ ကောသလမင်းကြီး

သားသေသောသူကြွယ်နှင့်ဗုဒ္ဓ

တခါတုန်းက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် သာဝတ္ထိ နေပြည်တော် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်က သူကြွယ်တယောက်၏ ချစ်စရာ မြတ်နိုးစရာကောင်းသော သားတယောက် ကွယ်လွန်ရှာ၏။ ဖခင်သူကြွယ်သည် သားကွယ်လွန်

လို့ အလုပ်အကိုင်လဲ မလုပ်နိုင်၊ ထမင်းလဲ မစားနိုင်ပဲ သုသာန်
ကို သွားပြီး ‘ငါ့သားတယောက် ဘယ် မှာ ရောက် နေ ပါလိမ့်၊
ငါ့သားတယောက် ဘယ်မှာရောက်နေပါလိမ့်’ဟု ပြောရင်း ရင်
ပတ်တီးပြီး ငိုနေရှာ၏။ ငိုရာကထပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား သီတင်းသုံး
ရာ ကျောင်းကို သွားရောက်၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံ ချဉ်းကပ်ပြီး
ထိုင်လိုက်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ‘သူကြွယ် သင့်မှာလဲ ဣန္ဒြေတွေ ပျက်လို့
ပါလား’ဟု မေးတော်မူ၏။ သူကြွယ်က ‘ဘယ်မှာ ဣန္ဒြေတွေ
မပျက်ပဲ ရှိပါမလဲဘုရား၊ တပည့်တော်၏ အချစ်ဆုံး နှစ်သက်
မြတ်နိုးဆုံး တဦးတည်သောသား ကွယ်လွန် သွား ရှာ ပါ တယ်
ဘုရား၊ တပည့်တော်မှာ သားသေလို့ အလုပ်မလုပ်နိုင်၊ ထမင်း
လဲ မစားနိုင်ပဲ၊ သုသာန်ကိုသွားပြီး ‘ငါ့သားတယောက် ဘယ်
မှာရောက်နေပါလိမ့်၊ ငါ့သားတယောက် ဘယ်မှာရောက်နေပါ
လိမ့်’လို့ မြည်တမ်းငိုယိုနေတာနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေပါတော့တယ်
ဘုရား’ဟု လျှောက်ပါသည်။

ပူဆွေးတာအချစ်ကြောင့်

သူကြွယ် ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရပေလိမ့်မယ်။ ပူဆွေးတာ ငိုကြွေးတာ
ကိုယ်ဆင်းရဲတာ စိတ်ဆင်းရဲတာ ပင်ပန်းကြီးစွာဖြစ်တာတို့ဟာ
အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တယ်။ အချစ်သည်ပင်လျှင် အစဖြစ်တယ်လို့
ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

သူကြွယ်က ‘ဘယ်ဟုတ်မှာလဲဘုရား’ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်း
မြောက်ခြင်းတို့သည်သာ အချစ်ကြောင့် ဖြစ်ရမှာပါ။ အချစ်
သည်ပင်လျှင် အစဖြစ်ရမှာပါ’ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ စကားကို

မနှစ်သက်၍ ကန့်ကွက်စကား ပြန်ပြောပြီးလျှင် နေရာမှထသွားခဲ့လေသည်။

လောင်းကစားသမားတို့နှင့် သူကြွယ်

သူကြွယ်သည် (ဘုရားကျောင်းတိုက်နှင့်) မလှမ်းမကမ်းတနေရာ၌ ကြောပစ်နေကြသော ကစား ဝိုင်း အနီး ရောက်သွား၏။ ‘သူငယ်ချင်းတို့ ငါသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံ ရောက်သွားလို့ ရှိခိုးနေစဉ် ‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ‘သူကြွယ် သင့်မှာလဲ ဣန္ဒြေတွေပျက်လို့ ပါလား’လို့ မိန့်ကြားတယ်။ ဒီတော့ ငါက အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ မျက်စိစတဲ့ဣန္ဒြေတွေ ဘယ်မှာ မပျက်ဘဲ နေပါမည်လဲဘုရား၊ တပည့်တော်၏ အချစ်ဆုံး နှစ်သက်မြတ်နိုးဆုံး တဦးတည်းသောသားဟာ ကွယ်လွန်သွားပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် သားကွယ်လွန်လို့ အလုပ်ကိုလဲမလုပ်နိုင်ပါ။ ထမင်းလဲ မစားနိုင်ပါ။ သုသာန်ကိုသွားပြီး ‘ငါ့သားတယောက် ဘယ်မှာရောက်နေပါလိမ့်၊ ငါ့သားတယောက် ဘယ်မှာရောက်နေပါလိမ့်’လို့ ငိုနေရတာနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေရပါသည်ဘုရား’ လို့ လျှောက်လိုက်ပါတယ်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက “သူကြွယ် ဒီလိုဘဲဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ပူဆွေးတာ ငိုကြွေးတာ ကိုယ်ဆင်းရဲတာ စိတ်ဆင်းရဲတာ ပင်ပန်းကြီးစွာဖြစ်တာတို့ဟာ အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တယ်၊ အချစ်သည် ပင်လျှင် အစဖြစ်တယ်-လို့ ငါ့ကို မိန့်ကြားတော်မူလိုက်တယ်။ သူငယ်ချင်းတို့ ထိုအခါ ငါက ရဟန်းဂေါတမ၏စကားကို မနှစ်သက်လို့ ကန့်ကွက်ပြီး နေရာမှထပြန်ခဲ့တယ်’လို့ လောင်းကစားသမားတို့အား ပြောပြလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးနှင့် မလ္လိကာ

လောင်းကစားသမားတို့က နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း တို့သည်သာ အချစ်ကြောင့် ဖြစ်ရမှာပါ’ဟု ပြောကြလေသည်။ သူကြယ်သည် ‘ငါ၏ဝါဒနှင့် လောင်းကစားသမားတို့၏ အယူ အဆသည် တူ၏’ဟု ပြောပြီးလျှင် လောင်းကစားသမားတို့အနီး မှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ယင်းအကြောင်းအရာစကားသည် တယောက်စကား တယောက်နားမှ တဆင့် ကောသလမင်းကြီး နှင့် မလ္လိကာတို့စံရာ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားတို့ထံ ရောက် သွားလေသည်။

ထိုအခါ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို အလွန်ကြည်ညိုသောသူ၏မိဖုရားကြီး မလ္လိကာအား ‘မလ္လိကာ— မင်းကိုးကွယ်တဲ့ ရဟန်းဂေါတမက ပူဆွေးတာ ငိုကြွေးတာ ကိုယ်ဆင်းရဲတာ စိတ်ဆင်းရဲတာ ပင်ပန်းကြီးစွာဖြစ်တာတို့ဟာ အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တယ်။ အချစ်သည်ပင်လျှင် အစဖြစ်တယ်’လို့ ဟောတော်မူတယ်ဆိုပါကလား’ဟု ပြောပြလေသည်။

မိဖုရားကြီးက ‘ဒီစကားကို ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား မိန့်တော်မူရိုးမှန် လျှင် ဒီစကားသည် ဒီအတိုင်းအမှန်ဖြစ်ရမည်’ဟု တထစ်ချ ဝမ်း မြောက်စွာထောက်ခံလိုက်၏။ ထိုအခါ ကောသလမင်းကြီးက ‘တပည့်သည် ဆရာပြောသမျှစကားကို အမှန်ပဲဟု တထစ်ချ ယုံ ကြည်သကဲ့သို့ မလ္လိကာသည်လဲပဲ ဗုဒ္ဓဟောသမျှ ပြောသမျှစကား အားလုံးကို ဒီအတိုင်းအမှန်ဖြစ်ရမယ်’လို့ မှတ်ယူသပေါ့လေ။ မလ္လိကာ သွားတော့ မင်းတော့ ပျက်စီးတော့မယ်’ဟု ကော သလမင်းကြီးက အော်လွှတ်လိုက်လေသည်။

ဘုရားရှင်တို့မည်သည် ချွတ်ယွင်းသောစကားကို မိန့်ကြားလေ့မရှိ

မလ္လိကာသည် နာဠိဇဇံ ပုဏ္ဏားကိုခေါ်၍ ‘ပုဏ္ဏား-ဗုဒ္ဓမြတ် ဘုရားထံသွားချေပါ။ ငါ၏စကားဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားခြေတော် တို့ကို ဦးတိုက်ပြီးလျှင် မလ္လိကာကအနာကင်းကြောင်း ကျန်းမာကြောင်းတို့ကို မေးလျှောက်လိုက်ပါသည်’ ဟု လျှောက်ပါ။ ထို့နောက်မှာ ‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ပူဆွေးတာ ငိုကြွေးတာ ကိုယ်ဆင်းရဲတာ စိတ်ဆင်းရဲတာ ပင်ပမ်းကြီးစွာ ဖြစ်တာတို့ဟာ အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တယ်၊ အချစ်သည်ပင်လျှင်အစဖြစ်တယ်’ လို့ မိန့်တော်မူတယ်ဆိုတာ မှန်ပါသလားဟု လျှောက်ပါ။ ပြီးတော့လဲ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ပြန်လည်မိန့်ကြားသမျှတို့ကို မှတ်သားခဲ့ပြီးလျှင် ငါ့အား ပြန်ပြောပြပါ။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားတို့မည်သည်မှာ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို မိန့်ကြားလေ့မရှိပါ’ ဟု မှာလိုက်လေသည်။

နာဠိဇဇံပုဏ္ဏားနှင့်ဗုဒ္ဓ

နာဠိဇဇံပုဏ္ဏားသည် ‘ကောင်းပါပြီမိဖုရားကြီး’ ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံ သွားရောက်၍ ရှိခိုးလေသည်။ မလ္လိကာ မိဖုရားကြီးမှာလိုက်သည့်အတိုင်းလဲ လျှောက်လေ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ‘ဟုတ်တယ်ပုဏ္ဏား၊ ငါ့ဘုရားဒီအတိုင်းပဲမိန့်ကြားစော်မူတယ်’ ဟု ဝန်ခံတော်မူလေသည်။

ရှေးတုန်းက

ဆက်လက်ပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ‘ရှေးက သာဝတ္ထိပြည်မှာ အမျိုးသမီးတယောက်သည် သူ၏အမေကွယ်လွန်၍ ရူးသွား၏။ စိတ်ပျံ့လွင့်ပြီး လမ်းတကာလှည့်လည်၍ ‘ငါ့အမေကို မြင်လိုက်ကြသလား၊ တွေ့လိုက်ကြသလား’ ဟု တွေ့ကရာလူကို မေး

ပြီးလျှင် ပူဆွေးနေခြင်းသည် အမိကို ချစ်လွန်းသည့် အချစ်
ကြောင့်မဟုတ်ပါလော့၊ အချစ်သည်ပင်လျှင် အစမဟုတ်ပါ
လော့။

ဤသို့ပင် အဖေကွယ်လွန်၍ အကိုကွယ်လွန်၍ အမကွယ်လွန်
၍ သားကွယ်လွန်၍ သမီးကွယ်လွန်၍ ရှေးသွားကြ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်
သွားကြတာတို့သည်လဲ အချစ်ကြောင့်ဖြစ်ပုံ၊ အချစ်သည်ပင်လျှင်
အစဖြစ်ပုံကို သိရမည်ဟု အကျယ်တဝင့် မိန့်ကြားတော်မူလိုက်
လေသည်။

မလ္လိကာနှင့် ကောသလ

နာဠိဇဇ်ပုဏ္ဏားသည် ဗုဒ္ဓမိန့်ကြားသမျှတို့ကို မှတ်သားခဲ့
ပြီးလျှင် မလ္လိကာမိဖုရားအား ပြန်လည်သံတော်ဦးတင်လေသည်။
မလ္လိကာသည် ပသေနဒီကောသလမင်းထံ သွားရောက်ပြီးလျှင်
ဤသို့ ပြောပြလေသည်။

ဝဇီရီသတို့သမီး

မင်းကြီး၊ ဝဇီရီသတို့သမီးကို သင်မင်းကြီး ချစ်ရဲ့လား၊
ချစ်တာပေါ့ကွာ၊ ဝဇီရီဟာ ငါမင်းကြီးရဲ့သမီးတော်ပဲ။

ကောင်းပါပြီ၊ မင်းကြီး တကယ်လို့ များ ဝဇီရီသတို့သမီး
သေသွားပါလျှင် သင်မင်းကြီး၌ ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ၊ ပူဆွေး
ခြင်း ငိုကြွေခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်း
စွာ ပင်ပမ်းခြင်းတို့ မဖြစ်ပေဘူးလား။

“ဟေ့- မလ္လိကာ ဘယ်မှာမဖြစ်ပဲ ရှိမှာလဲကွာ” လို့ ကော
သလမင်းကြီးက ဝန်ခံလေသည်။

မင်းကြီး- သိတော်မူ မြင်တော်မူလို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်
မူထိုက်သော ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက

ဤအကြောင်းကို ရည်ရွယ်ပြီး ပူဆွေးတာ ငိုကြွေးတာ ကိုယ်
ဆင်းရဲတာ စိတ်ဆင်းရဲတာ ပင်ပမ်းကြီးစွာဖြစ်တာ တို့ဟာ အ
ချစ်ကြောင့်ဖြစ်တယ်၊ အချစ်သည်ပင်လျှင် အစဖြစ်တယ်လို့
မိန့်တော်မူတာ ဖြစ်ပါတယ်မင်းကြီး'ဟု လျှောက်လေသည်။

တဖန်ဆက်လက်၍ -

ဝါသဘခတ္တိယကိုလဲ သင်မင်းကြီး ချစ်တယ်မဟုတ်လား။

ငါ့မိဖုရားပဲ ချစ်တာပေါ့။

ဝိဋ္ဌဋ္ဌုပစစ်သူကြီးကော ချစ်တယ်မဟုတ်ပါလား။

ချစ်တာပေါ့၊ ငါ့ရှဲ့တိုင်းပြည်လုံခြုံရေးကို တာဝန်ယူနေတဲ့
စစ်သူကြီးပဲ။

ကျနုပ်ကိုကော ချစ်တယ်မဟုတ်ပါလား။

ဘယ်လိုမေးလိုက်တာလဲကွာ၊ ကိုယ့်မိဖုရားကြီးပဲဟာ။

ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းတို့ကို မင်းကြီးချစ်တယ်မဟုတ်
ပါလား။

ငါပိုင်ဆိုင်တဲ့ တိုင်းနိုင်ငံတွေ ပြည်နယ်တွေပဲဟာ ဘယ်မှာ
မချစ်ပဲ နေမှာလဲကွာ။

ငါနားလည်ပြီ

တော်တော့ဟေ့ တော်တော့၊ မလ္လိကာ တော်တော့၊ ငါ
နားလည်ပြီ၊ ပူဆွေးတာ ငိုကြွေးတာ ကိုယ်ဆင်းရဲတာ စိတ်
ဆင်းရဲတာ အပြင်းအထန် ပင်ပန်းတာတို့ဟာ လက်စသတ်တော့
အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တာကိုးကွာ၊ အချစ်သည်ပင်လျှင်အစဖြစ်တယ်
ဆိုတာကို ငါနားလည်ပြီ မိဖုရားကြီး။

မလ္လိကာ-အံ့ချီးဘွယ်ရာ ဖြစ်ပါပေစွာ၊ မလ္လိကာ မဖြစ်စဘူး၊ အဖြစ်ထူးပါပေစွာ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ပညာဖြင့် အလွန်ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပါပေသည်၊ မြင်တော်မူပါပေသည်။

‘မလ္လိကာ အနားလာပါ၊ နှုတ်ဆေးရေကိုပေးပါ’ ဟု သောက်တော်ရေကို တောင်းပြီးလျှင် နှုတ်ခံ တွင်းကို ဆေးကြောပြီး နောက် နေရာမှထပြီးသော် ကိုယ်ဝတ်အပေါ်လှမ်းကို လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌ စံပယ်တင် လက်ကန်တော့ထိုးလိုက်ပြီးမှ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ အရပ်ကို မှန်းဆ၍ လက်အုပ်ချီတော်မူကာ—

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊

ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး တရားအမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်စွာ ထိုးထွင်း သိတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ကျနုပ် ရှိခိုးပါ၏’ဟု သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် ဥဒါန်းကျူးရင့် ရှိခိုးလေသည်။

ထို့ကြောင့် နမော တဿသည် ကော သလ မင်းကြီး၏ ဥဒါန်းကျူး ရှိခိုးသော ဘုရားရှိခိုးဟူ၍လဲ မှတ်ယူကြပါကုန်။
(မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ပါ-၃၁၄၊ ၅-၂၃၀)

၄။ ဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏားပညာရှိကြီး

တခါတုန်းက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် အနာထ ပိဏ် သူဌေး၏ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်က ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏား ပညာရှိကြီးသည် တကိုယ်လုံး ဆုတ်ဆုတ် ဖြူသော မြည်းကို ကထားသည့် ရထားဖြင့် မှန်းတိတိ ရှိန်ရှိန်ကြီး၌ သာဝတ္ထိမြို့တွင်းမှ ထွက်လာခဲ့၏။ အဝေးကလာသော ပိလော

တိက ပရဗိုဇ်(ဝစ္ဆာယန)ကို မြင်သောအခါ ရထားကို အသာ ရပ်စေပြီး ‘အရှင်ဝစ္ဆာယန-မုန်းတိတိ ရှိန်ရှိန်ကြီးမှာ ဘယ်က ပြန်လာပါသတုန်း’ ဟု မေး၏။ ‘အရှင်ဇာဏုသောဏိ-ကျနုပ်သည် ရဟန်းဂေါတမထံမှ ပြန်လာခဲ့ပါသည်’ ဟု ဖြေလိုက်သည်။

‘အရှင်ဂေါတမ၏ ပညာစွမ်းရည်ကို ဘယ်လို မြင်ပါသလဲ’။

‘ကျနုပ်က ဘယ်လိုလူတန်းစားမို့ ရဟန်းဂေါတမ၏ ပညာ အစွမ်းကို သိနိုင်မှာလဲ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏ ပညာစွမ်းကို သိနိုင်မှ သူဟာ ရဟန်းဂေါတမလို ပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင် ဖြစ်ရမှာပေါ့’။

ဤသို့ဖြေလိုက်သောအခါကို ကြားလိုက်ရသော ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားကြီးက ‘အရှင်ဝစ္ဆာယနသည် ရဟန်းဂေါတမကို အမြတ်တနိုး ချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်လိုက်ပါပေသည်’ ဟု ပြောလေသည်။

အရှင်ဝစ္ဆာယနက ထပ်မံ၍ ‘ကျနုပ်က ဘယ်လိုလူစားမို့ လိုလဲ ဘယ်လိုလူစားဖြစ်လို့ ရဟန်းဂေါတမကို ချီးမွမ်းနိုင်မှာလဲ ရဟန်းဂေါတမသည် ချီးမွမ်းခံရသူအားလုံးတို့၏ အချီးမွမ်းကို ခံရသူပါ။ နတ်တွေ လူတွေထက် မြတ်တော် မှု ပါ တယ်’ ဟု ပြောပြလေသည်။

ဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏားပညာရှိကြီးက အရှင်ဝစ္ဆာယနအား ‘ဘယ်အကျိုးကိုမြင်လို့ ရဟန်းဂေါတမအပေါ် ၌ အခုလိုအလွန် ကြည်ညိုနေရတာလဲ’ ဟု မေးမြန်းသည်။

ဆင်ခြေရာကို တွေ့မှတော့ ဆင်ရဲ့ပမာဏကို သိရမှာပါ

‘အရှင်ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားကြီး- ဥပမာအားဖြင့် ကျွန်ုပ် ပြောပါမယ်၊ ဆင်ကြုံလက္ခဏာကို တတ်သော ပညာရှိသည် ဆင်

တောကို ဝင်သည့်အခါ အလျားရှည်ပြီး အနံကျယ်ပြန့်သော ဆင်ခြေရာကိုတွေ့ခဲ့ပါလျှင် ‘မိတ်ဆွေတို့ဆင်သည်ကြီးမားပေစွာ’ လို့ ဆင်ခြေရာကိုမြင်သဖြင့် ဆင်၏ပမာဏကို ဆုံးဖြတ်နိုင်သလို ရဟန်းဂေါတမ၏ အပေါ်မှလဲ လေးပါးသော(ဥာဏ်) ခြေရာတို့ကို မြင်ရသောအခါမှစပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာသိတော်မူသော ဗုဒ္ဓဘုရားပါပေတည်း။ တရားတော်သည်လဲ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူသော တရားတော်ပါပေတည်း။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတော်သည်လဲ အကျင့်ကောင်းရှိသော သံဃာတော်ပါပေတည်းလို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။

ခြေရာလေးပါး

ခြေရာလေးပါးဆိုသည်မှာ—

(၁) သားကောင်၏မြီးဆံကို ဖောက်ထွင်း ပစ်နိုင်တဲ့လေးသမားကဲ့သို့ သူတပါး၏အယူဝါဒကို သိပြီးဖြစ်သော မင်းပညာရှိအချို့ ကိုပုဏ္ဏားကြီး တွေဘူးပါလိမ့်မည်။ ထိုမင်းပညာရှိတို့သည် သူတပါး၏အယူဝါဒကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ လှည့်လည်နေကြသူတွေပါ။ သူတို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံချဉ်းကပ်မိတဲ့အခါ ရဟန်းဂေါတမက တရားစကားတို့ဖြင့် (အကျိုးစီးပွားတို့ကို) သိမြင်စေပြီးနောက် (တရားတော်ကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်စေတဲ့အခါ ရဟန်းဂေါတမအားပြဿနာတောင်မမေးနိုင်ကြပါ။ အပြစ်တင်ဘို့ဆိုတာကတော့ ဝေးလှပါသည်။ တကယ်တော့သူတို့သည် ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်များအဖြစ်ကိုသာ ရောက်ကုန်ကြပါတော့သည်။ ။

အရှင်ဇာဏုသောဏိ— ကျွန်ုပ်သည်ရှေးဦးစွာသောဏ္ဍိဉာဏ်
 ခြေရာကို မြင်ပြီးကတည်းက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် အလုံးစုံသော
 တရားတို့ကို ကိုယ်တော်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဘုရားပါပေ
 တည်း။ တရားတော်သည်လဲဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်ကောင်းစွာဟော
 ကြားတော်မူသော တရားတော်ပါပေတည်း။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏
 တပည့်သားသံဃာတော်တို့သည်လဲ အကျင့်ကောင်းရှိသော သံ
 ဃာတော်ပါပေတည်း’ လို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

(၂) နောက်တခုကတော့ ပုဏ္ဏားပညာရှိအချို့ကိုမြင်ဘူး
 ပါသည်။ သူတို့သည်လဲ ပညာဖြင့်သူတပါးအယူဝါဒကို ဖျက်
 ဆီးသကဲ့သို့ လှည့်လည်နေကြသူတွေပါ။

(၃) နောက်တခုကတော့ သူကြွယ်ပညာရှိအချို့ကို မြင်
 ဘူးပါသည်။ သူတို့သည်လဲ ပညာဖြင့်သူတပါးအယူဝါဒကိုဖျက်
 ဆီးသကဲ့သို့ လှည့်လည်နေကြသူတွေပါ။

(၄) နောက်တခုကတော့ (သာသနာပြင်ပက) ရဟန်း
 ပညာရှိအချို့ကို မြင်ဘူးပါသည်။ သူတို့သည်လဲ ပညာဖြင့် သူတ
 ပါးအယူဝါဒကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ လှည့်လည်နေကြသူတွေပါ။
 သူတို့လဲ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံ ချဉ်းကပ်မိတဲ့အခါ ရဟန်းဂေါတမဏ
 တရားစကားတို့ဖြင့် (အကျိုးစီးပွားတို့ကို) သိစေပြီး နောက်
 (တရားတော်ကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်)
 ထက်သန်စေတဲ့အခါ ရဟန်းဂေါတမအား ပြဿနာ တောင်
 မမေးနိုင်ကြပါ။ အပြစ်တင်ဘို့ဆိုတာကတော့ ဝေးလှပါသည်။
 တကယ်တော့ သူတို့သည် ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်များအဖြစ်
 ကိုသာ ရောက်ကုန်ကြပါတော့သည်။

သူတို့သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ကပ် ရောက် ရန် ရဟန်းဂေ ဝါတမအားသာ အခွင့်တောင်းကြပါကုန်သည်။ ရဟန်းဂေ ဝါတမကလဲ ထိုသူတို့ကို ရဟန်းပြုပေးလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုသူတို့လဲ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ရောက်ပြီး မမေ့သောသတိဖြင့် တရားအားထုတ် ကြ ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ရကုန်ကြပါတော့သည်။

သမဏအစစ် ဗြာဟ္မဏအစစ်

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကိုယ်တိုင်ကပဲ အခုလို ပြောကြပါသေးသည်။ ‘အချင်းတို့ ငါတို့ဟာ ဆုံးရှုံးဘို့ရာ ပျက်စီးဘို့ရာ အနည်းငယ်သာ လိုတော့သည်။ အမှန်ကတော့ ငါတို့ဟာ ယခင်က သမဏလဲ မဟုတ်ပါဘဲလျက် သမဏ(ကိလေသာမှ ငြိမ်းသူရဟန်း) ဟု ဝန်ခံနေကြသည်။ ဗြာဟ္မဏလဲ မဟုတ်ပါဘဲလျက် ဗြာဟ္မဏ(မကောင်းမှုမှအပပြုပြီးသူ) ဟု ဝန်ခံနေကြသည်။

စင်စစ်တော့ ယခုမှသာ ငါတို့ သမဏဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဗြာဟ္မဏ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ယခုမှသာလျှင် ငါတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်ကြသည်’ ဟု ပြောကြပါကုန်ပြီ။

အရှင်ဇာဏုသောဏီ-ကျနုပ်သည် ရဟန်းဂေ ဝါတမ၌ လေးခုမြောက်(ဥာဏ်) ခြေရာကို မြင်သောအခါမှ အစပြုပြီးလျှင် ‘ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးတရားအမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာ သိတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားပေတည်း။ တရားပါပေတည်း။ သံဃာတော်ပါပေတည်း’ ဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ဇာဏုသောဏီ ပညာရှိကြီး ဥဒါန်းကျူးပြီ

ဤသို့ အရှင်ဝစ္ဆာယနက အရှင်ဇာဏုသောဏီ ပညာရှိကြီးအား ပြောပြလိုက်သောအခါ ဇာဏုသောဏီကြီးသည် မြည်း

ဆွတ်ဆွတ်ဖြူကြီးကသော ရထားပေၿ မှ ဆင်းပြီးလျှင် အပေၿ ရုံ စုံလျားကို လက်ဝဲတဖက်ပခုံးထက်၌ စ မွယ်တင် လိုက် ပြီး သော် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်ကို လက်အုပ်ချီကာ—

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

‘ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး တရား အမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာသိတော်မူသော ထိုဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားအား ကျနုပ် ရှိခိုးပါ၏’ ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဥဒါန်း ကျူးရင့် ရှိခိုးလေသည်။

ထို့ကြောင့် နမောတဿသည်ဇာဏုသောဏိ ပညာရှိပုဏ္ဏား ကြီး ဥဒါန်းကျူးရင့်ရှိခိုးသော ဘုရားရှိခိုးဟူ၍လဲ မှတ်ယူကြပါ ကုန်။

(မူလပဏ္ဏာသ ပါ-၂၃၃၊ ၅-ဒု-၁၀၂)

၅။ ကာရဏပါလီ အမတ်ကြီး

တခါတုန်းက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် ပြဿဒိ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ ကိစ္စအရပ် ရပ်တို့ကို ဆောင်ရွက်နေသော ကာရဏပါလီအမတ်ကြီးသည် အဝေးမှလာနေသော အရှင်ပိဂီယာနီကို မြင်သောအခါ ‘အရှင် ပိဂီယာနီ—အခုလို မှန်းတိ ရှိန်ရှိန်ကြီးမှာ ဘယ်အရပ်က လာပါ သတုန်း’ ဟု မေးလေသည်။

ကျနုပ် အရှင်ဂေၿတမထံမှ ပြန်လာခဲ့သည်ဟု ဖြေလေသည်။ ‘အရှင်ပိဂီယာနီ—ပညာထက်မြက်မှု၌ အရှင်ဂေၿတမကို ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု မှတ်ထင်ပါသလား’ ဟု မေးလေသည်။

‘အရှင်ကာရဏပါလီအမတ်ကြီး - ရဟန်းဂေၿတမ၏ ပညာ ထက်မြက်မှုကို ကျနုပ်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှလဲ၊ ရဟန်း

ဂေၤတမၤ၏ ပညာထက်မြက်မှုကို သိသူဟာ ရဟန်းဂေၤတမၤကဲ့
သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ဖြစ်ရမှာပါ'ဟု ဖြေလိုက်လေသည်။

‘အရှင်ပိဂီယာနီက ရဟန်းဂေၤတမအား အမြင့်မြတ်ဆုံး ချီး
မွမ်းခြင်းဖြင့် ချီးမွမ်းလိုက်ပါပေသည်’ဟု ကာရဏပါလီက ပြော
လေသည်။

ထိုအခါ အရှင်ပိဂီယာနီက ‘အရှင်ကာရဏပါလီ-ကျနုပ်က
ဘာမို့ လို့ လဲ ၊ ကျနုပ်က ရဟန်းဂေၤတမအား ဘယ်မှာလျှင် ချီး
မွမ်းရန် စွမ်းနိုင်မှာလဲ၊ အရှင်ဂေၤတမသည် ချီးမွမ်းထိုက်တဲ့ ဂုဏ်
တို့ရှိသောကြောင့်သာ ချီးမွမ်းအပ်သူ ချီးမွမ်းခံထိုက်သူ ဖြစ်လို့
နတ်တွေ၊ လူတွေထက် မြတ်တော်မှုတာ မဟုတ်ပါလား’ဟု ပြော
လေသည်။

‘အရှင်ပိဂီယာနီသည် ဘယ်အကျိုးကို ကောင်းကောင်းကြီး
မြင်လို့ ရဟန်းဂေၤတမၤအခုလို ကြည်ညိုတာပါလဲ’ဟု ကာရဏ
ပါလီက မေးပြန်ပါသည်။

ဆာလောင်နေတဲ့သူဟာ ပျားမို့ကိုစားရသလို

အရှင်ကာရဏပါလီ၊ မှန်မြတ်သောအရသာဖြင့် တင်းတိမ်
ရောင့်ရဲပြီးသော ယောက်ျားသည် အခြားယုတ်ညံ့သော အရ
သာတို့ကို မတောင့်တသလို ဖြစ်ပါသည်။ သုတ်အား ဖြင့်ဖြစ်စေ၊
ဂေယျအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ဝေယာကရဏအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အပ္ပ
တဓမ္မအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အရှင်ဂေၤတမ၏ တရားတော်ကို ကြား
နာရသည့်အခါတိုင်း အခြားတပါးသော သမဏပြာဟ္မဏတို့၏
အယူဝါဒတွေကို မတောင့်တတော့ပါ။

အရှင်ကာရဏပါလီ - ဆာလောင်မှု အားနည်းမှု နှိပ်စက်ခံရ
သော ယောက်ျားသည် ပျားမို့ဆုပ်ကိုရ၍ လျက်လိုက်သည့်အခါ

တိုင်း တခြားအရသာတခုခုကို လောင်းစွက်ဖွယ်မရှိတော့သလို အလွန်ကောင်းမြတ်တဲ့ အရသာကို ခံစားရသကဲ့သို့ ပင် သုတ္တ စသည်အားဖြင့် ထိုအရှင်ဂေါတမ၏ တရားအရသာကိုသာကြား နာရသည့်အခါတိုင်း ဝမ်းမြောက်မှု စိတ်ကြည်လင်မှုကို ရနေပါ တော့သည်။

အနံ့တမျိုး လောင်းစွက်ဖွယ်မရှိ

အရှင်ပုဏ္ဏား-စန္ဒကူး ရှေ့တုံးကိုသော်၎င်း၊ စန္ဒကူးနီတုံးကို သော်၎င်း ရသောယောက်ျားသည် အရင်းကပဲဖြစ်ဖြစ် အလယ် ကပဲဖြစ်ဖြစ် အဖျားကပဲဖြစ်ဖြစ် နမ်းသည့်နေရာတိုင်းမှ အနံ့တ မျိုး လောင်းစွက်ဖွယ်မရှိ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော အနံ့ကိုရ သလို (မွှေးကြိုင်လာသလို) ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသည့် အခါတိုင်း နှစ်သိမ့်မှု ဝမ်းသာမှုကို ရပါသည်။

အရှင်ပုဏ္ဏား-အနာဒိပိစက်၍ ဆင်းရဲရောက်နေသော မကျန်း မာသူ ယောက်ျားအား တတ်ကျွမ်းနားလည်သော ဆေးဆရာက တခဏချင်း အနာကို နှုတ်ပယ်လိုက်သလို ဂေါတမမြတ်ဘုရား ၏ တရားတော်ကို ကြားနာလိုက်ရသည့်အခါတိုင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကျွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပမ်း ခြင်းတို့သည် ပျောက်ကွယ်ကုန်ပါတော့သည်။

အေးမြတဲ့ရေကန်တွင်း သက်ဆင်းရသလို

အရှင်ပုဏ္ဏား-ကြည်လင်ချိုမြိန်အေးမြပြီး ဖြူဖွေးသော အ ဆင်းလဲရှိ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှုခင်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းကောင်းလဲရှိ သော ရေကန်သို့ နေရာသိမှာ နေပူမိ ခရီးပမ်း အစာရေစာ ဆာ လောင်လာတဲ့ ယောက်ျားသည် ဆင်းပြီးလျှင် ရေကိုချိုးလိုက်ရ

လို့ ပဲဖြစ်ဖြစ် သောက်လိုက်ရလို့ ပဲဖြစ်ဖြစ် ပူအိုက် ဆာလောင်မှု တော့ပျောက်၍ နှလုံး စိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းသွားတော့သကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရား၏ သုတ္တံ၊ ဂေယျစသည့် တရား တ စိတ် တဒေ သ ကို ကြားနာလိုက်ရပါလျှင် ကြားနာလိုက်ရသည့် အခါတိုင်း ပူ လောင်ပင်ပမ်း နှမ်းဟိုက်မှုတို့ တခါတည်း ငြိမ်းပျောက်ကုန်ပါ တော့သည်'ဟု ပြောပြလေသည်။

ကာရဏပါလီပုဏ္ဏားကြီး ရှိခိုးပြီ

ကာရဏပါလီ ပုဏ္ဏားကြီးသည် အရှင်ပိဂီယာနီ၏ စကား အရပ်ရပ်တို့ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဖရဏာပီတိ ချမ်းဆီထိသို့ တကိုယ်လုံး ယုံကြည်ကိုးစားမှု ကြည်အိလာ၍ နေရာ မှုထပြီးလျှင် အပေါ်ရုံ ဝတ်လွှာကို လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌ စမ္ပယ်တင်လျက် လကျောပုဆစ်ဒူးကို မြေ၌ ထောက် မြီးလျှင် ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရား သီတင်းသုံးရာ အရပ်ကိုမှန်းဆ၍ လက်အုပ်ချီကာ-

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး တရား အမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာ သိတော်မူသော ထိုဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားအား ကျနုပ် ရှိခိုးပါ၏'ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဥဒါန်း ကျူးရင့် ရှိခိုးလေသည်။

ထို့ကြောင့် နမောတဿသည် ကာရဏပါလီ ပုဏ္ဏားကြီး ဥဒါန်းကျူးရင့် ရှိခိုးသော ဘုရားရှိခိုးဟူ၍လဲ မှတ်ယူကြပါကုန်။

(အင်္ဂုတ္တရပဉ္စမ ပါ-၂၀၆၊ ၄-၆၈)

၆။ အာရမ္မဒဏ္ဍပုဏ္ဏား

တခါတုန်းက အရှင်ကစ္စာနသည် ဝရဏမြို့ ဘဒ္ဒသင်္ဂါမြစ် ကမ်းနား၌ နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်က အာရမ္မဒဏ္ဍပုဏ္ဏားသည်

အရှင်ကစ္စာနထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် တသက်ပန် အောက်မေ့ထိုက်
သော နှစ်သက်ဖွယ်ရာ စကားတို့ကို အရှင်ကစ္စာနနှင့်အတူ ပြော
ကြလေသည်။

အာရမ္မဒဏ္ဍပုဏ္ဏားက ‘အရှင်ဘုရား၊ မင်းတွေကလဲ မင်းအ
ချင်းချင်း ငြင်းကြခုန်ကြပါသည်။ ပုဏ္ဏားတွေကလဲ ပုဏ္ဏားအ
ချင်းချင်း ငြင်းကြခုန်ကြပါသည်။ သူကြွယ်တွေကလဲ သူကြွယ်
အချင်းချင်း ငြင်းကြခုန်ကြပါသည်။ ဤသို့ ငြင်းကြခုန်ကြသည်
မှာ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ပါနည်း’ဟု မေးလျှောက်လေ
သည်။

ပုထုဇဉ်လူသားတွေ ငြင်းကြခုန်ကြတာက

အရှင်ကစ္စာနက ‘ပုဏ္ဏား- ပုထုဇဉ်လူသားတို့မှာ ကာမရာဂ
တွေ ရှိကြသည်။ ယင်းကာမရာဂတွေက သက်ဝင်နေတာ နှောင်
ဖွဲ့နေတာဖြစ်လို့ ကာမရာဂထဲမှာ ကျုံ့နှစ်နေသည့်အတွက် ကာမ
ရာဂတို့က ဖမ်းစားထားတာ မျှီထားတာဖြစ်လို့ ဤသို့ ငြင်းခုန်
ကြတာပဲ’ဟု ဖြေကြားလေသည်။

ရဟန်းအချင်းချင်း ငြင်းခုန်ကြတာက

‘အရှင်ဘုရား-ရဟန်းအချင်းချင်း ငြင်းခုန်ကြတာကကော၊
အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ပါလဲ’ဟု မေးပြန်သည်။

‘ပုဏ္ဏား- အယူအဆ မှားယွင်းသော ဒိဋ္ဌိရာဂသည် သက်ဝင်
နှောင်ဖွဲ့သည်ဖြစ်လို့ ဒိဋ္ဌိရာဂ၌ ကျုံ့နှစ်ကာ ဒိဋ္ဌိရာဂသည် ဖမ်း
စားထားမျှီထားသောကြောင့် ရဟန်းအချင်းချင်းသည်လဲ ငြင်း
ကြခုန်ကြတာ ဖြစ်သည်’ဟု ဖြေကြားတော်မူလေသည်။

‘အရှင်ဘုရား-ကာမရာဂ၌ သက်ဝင်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ကာမ
ရာဂ၌ ကျုံ့နှစ်ခြင်း ကာမရာဂ ဖမ်းစားခြင်း မျှီထားခြင်းကို

လဲ လွန်မြောက်သူ ဒိဋ္ဌိရာဂ၏ သက်ဝင်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း ဒိဋ္ဌိရာဂ၌ ကျွန်ုပ်တို့ခြင်း ဒိဋ္ဌိရာဂသည် ဖမ်းစားထား၊ မျိုထားခြင်းကိုလဲ လွန်မြောက်သူ တဦးတလေရှိပါသလားဘုရား' ဟု အာရမ္မဒဏ္ဍက မေးမြန်းပြန်လေသည်။

ပုဏ္ဏား- ရှိသည်ဟု ဖြေသည်။

ဘယ်သူပါလဲဘုရားဟု မေးပြန်သည်။

'ပုဏ္ဏား- သာဝတ္ထိမြို့၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး အလုံးစုံသောတရားအမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာ သိတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ဖြစ်တော်မူသည်' ဟု အရှင်ကစ္စာနက ဖြေလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် အာရမ္မဒဏ္ဍပုဏ္ဏားသည် နေရာမှထပြီးလျှင် အပေါ်ရုံကို လက်ဝဲတဖက်ပခုံးထက်၌ စမ္ပယ်တင်၍ မြေ၌ ဒူးထောက်ပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီကာ-

နမော တဿ ဘဂ္ဂ ဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး တရားအမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာ သိတော်မူသော ထိုဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ကျနုပ်ရှိခိုးပါ၏ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဥဒါန်းကျူးရင့် ရှိခိုးလေသည်။

ထို့ကြောင့် နမော တဿသည် အာရမ္မဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကြီး ရှိခိုးသော ဘုရားရှိခိုးဟူ၍လဲ မှတ်ယူကြပါကုန်။

(အင်္ဂုတ္တရဒုကနိပါတ် ပါ-၆၇)

၇။ ဓနုဉ္ဇာနိ သောတာပန်မကြီး

ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှာ ရတနာသုံးပါးကို အလွန် ကြည်ညိုသော ဓနုဉ္ဇာနိသောတာပန်မကြီး တယောက်ရှိ၏။ သူ၏ ခင်ပွန်းက

ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားမျိုး၌ ထင်ရှားသောသူ ဖြစ်၏။ အများက ဘာရဒွါဇကြီးဟု ခေါ်ကြ၏။ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ပြာဟ္မဏအယူကို ယူသဖြင့်၍ တနေ့သော် သူ၏ဆရာ ပြာဟ္မဏငါးရာတို့အား ရေ မရောသော နို့ဆန်ဆွမ်းကို ကျွေးမွေးဘို့ရာ စီစဉ်လေသည်။

ဘာရဒွါဇကြီးက သူ၏ဇနီး ဓနုဉ္ဇာနီကို 'ငါ့ဆရာတို့အား ဆွမ်းကျွေးနေစဉ် သင်၏ ဦးပြည်း ရဟန်းတို့၏ဂုဏ်တို့ကို မကျူး ရင့်ပါလင့်'ဟု မှာထားသည်။

ဓနုဉ္ဇာနီ သောတာပန်မကြီးသည် ရတနာသုံးပါးကို အသဲစွဲ ကြည်ညိုသော အမျိုးသမီးကြီးဖြစ်၍ သူ၏နှုတ်က 'နမော တဿ'ကို အမြဲရွတ်လေ့ရှိ၏။ ခလုတ်တိုက်မိလျှင်လဲ 'နမော တဿ' လက်က တခုခုလွတ်ကျလျှင်လဲ 'နမော တဿ' ထိတ်စရာ လန့်စရာရှိ၍ ထိတ်လန့်လျှင်လဲ 'နမော တဿ'ကို နှုတ်က မြည် တမ်းလေ့ရှိပါသည်။

ခလုတ်တိုက်လို့

ပုဏ္ဏားကြီး၏ ဆရာပြာဟ္မဏ ငါးရာတို့ အိမ်ကိုရောက်လာ ကြ၍ နို့ဆန်ဆွမ်းကို စားနေစဉ် ဓနုဉ္ဇာနီသောတာပန်မကြီး သည် ဘောဇဉ်ခွက်ကို ယူအလာ ခလုတ်တိုက်မိ၍ ဘောဇဉ် ခွက် လွတ်ကျသောအခါ 'နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟ တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ'ဟု ရွတ်လိုက်မိလေသည်။

ပြာဟ္မဏ ငါးရာတို့ ရူးရူးရဲရဲဖြစ်ကာ စိတ်ဆိုးပြီးလျှင် ထ သွားကုန်ကြလေသတံ့။ ပုဏ္ဏားကြီးလဲ အရမ်းစိတ်ဆိုး သွားလေ သည်။ (ဘာရဒွါဇကိုးကွယ်သော ပြာဟ္မဏတို့မှာ သာသနာပ က ပုဏ္ဏားများဖြစ်ပါသည်)

ထို့ကြောင့် နမော တဿသည် ဓနုဉ္ဇာနီပုဏ္ဏေးမကြီး ရောင်
ရမ်းမြည်တမ်းသောအခါ ရွတ်ဆိုလေ့ရှိသော ဘုရားရှိခိုး ဖြစ်
ကြောင်းလဲ မှတ်ယူကြပါကုန်။

အကျယ်ကို (သဂါထာဝဂ္ဂ ပါ-၁၆၂) ကိုကြည့်ပါ။

ဂ။ ဗုဒ္ဓခမည်းတော် မဟိန္ဒမင်းကြီး

ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ ရေတုက်လျှင် ကိုးဆယ် နှစ်ကမ္ဘာထက်က
တိဿ မြတ်ဘုရား ဖုဿမြတ်ဘုရားဟူ၍ ဘုရားနှစ်ဆူ ပွင့်တော်
မူခဲ့၏။ ဖုဿမြတ်ဘုရား၏ ခမည်းတော်သည် မဟိန္ဒမင်းကြီးဖြစ်
လေသည်။

ဖုဿမြတ် ဘုရား ပွင့်တော်မူစဉ်အခါက မဟိန္ဒမင်းကြီး၏
ညီတော်မှ ဖွားမြင်သောသားသည် အဂ္ဂသာဝကဖြစ်၏။ မဟိန္ဒ
မင်းကြီး၏ ပရောဟိတ်မှ ဖွားမြင်သောသားသည် ဒုတိယအဂ္ဂ
သာဝကဖြစ်၏။

မဟိန္ဒမင်းကြီးသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံ သွားရောက်၍ ကြည်
ညိုနေစဉ် ငါ့သားက ဗုဒ္ဓ၊ ငါ့ညီသားက မဟာသာဝက၊ ငါ့ပရော
ဟိတ်သားက ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက' ဟု ဘုရားနှင့် အဂ္ဂသာဝက
နှစ်ပါးတို့ကို ကြည့်ပြီးလျှင် ငါ့ဘုရား၊ ငါ့တရား၊ ငါ့သံဃာဟူ၍
ဖရဏာပီတိ ကြည်အိချမ်းမြေ့နေစဉ် အပေါ် ရုံဝတ်လွှာကို လက်
ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌ စမ္ပယ်တင်၍ လက်အုပ်ချီကာ—

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး တရား
အမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာသိတော်မူသော ထိုဗုဒ္ဓ
မြတ်ဘုရားအား ကျနုပ်ရှိခိုးပါ၏' ဟု သုံးကြိမ်စိုင်းတိုင် ဥဒါန်း
ကျူးရင်း ရှိခိုးလေသည်။

ထို့ကြောင့် နမော တဿ သည် ကိုးဆယ်နှစ်ကမ္ဘာထက်
က မဟိန္ဒမင်းကြီး ရှိခိုးသော ဘုရားရှိခိုးဟူ၍လဲ မှတ်ယူကြပါ
ကုန်။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကတာ ၁-၆၄)

၉။ သင်္ဂါရဝ၏ မရိုးတော်

တခါက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် နောက်ပါ ရဟန်းတော်ငါး
ရာနှင့်အတူ လှည့်လည်ကြလောရာ သင်္ဂါရဝတို့တသိုက်နှင့် လမ်းခု
လတ်၌ ဆုံမိကြသတဲ့။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကို အလွန်ကြည်ညိုလှသော
သင်္ဂါရဝ၏ မရိုးတော် ပုဏ္ဏားမကြီးသည် ဗုဒ္ဓမြတ် ဘုရားကို
မြင်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ပခုံး၌တင်ထားသော ခြုံထည်က
လေးကို လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌ ကဗျာကရာတင်ပြီး မြေမှာ
ဒူးဟုပ်လို့ လက်အုပ်ချီကာ—

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ရွတ်ဆိုရှိခိုးလိုက်လေသည်။ သင်္ဂါရဝ
ကမူ ဤသို့ရှိခိုးရပါမလားဟု အရမ်းစိတ်ဆိုးလေသည်။

(အကျယ်ရှု-မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ သင်္ဂါရဝသုတ် ပါ-၄၂၄၊ ၄-၃၀၇)

ထင်းခုတ်သမားသားဝတ္ထု

နမော ဗုဒ္ဓဿ

ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိကနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကအမည်ရှိ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ရှိလေ၏။ သူတို့သည်ကလေးငယ်တို့ဘာဝ ဂေါ်လိပစ်တန်း ကစားလေ့ရှိ၏။ (သမ္မာဒိဋ္ဌိက-ဟူသည် မှန်ကန်သော အယူရှိသူ၏ အမည်ဖြစ်၍ ‘မောင်သမ္မာ’ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါစို့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက-ဟူသည်မှာ မှားယွင်းသော အယူရှိသူ၏ အမည်ဖြစ်၍ ‘မောင်မိစ္ဆာ’ဟု ခေါ်ကြပါစို့။)။

သူတို့နှစ်ဦးတွင် မောင်သမ္မာသည် ဂေါ်လိပစ်သော အခါ (သူ့ ကိုးကွယ်သော) ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို အမြဲသတိရ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်ပြီးမှ ‘နမော ဗုဒ္ဓဿ—ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏’ ဟု ဆို၍ ဆို၍ ဂေါ်လိပစ်လေ့ရှိ၏။ မောင်မိစ္ဆာလဲ (သူ့ကိုးကွယ်သော) တိတ္ထိတို့၏ ဂုဏ်တို့ကို ရည်မှတ်ပြီးမှ ‘နမော အရဟန္တာနံ-အရဟန္တာတို့အား ရှိခိုးပါ၏’ ဟု ဆို၍ ဆို၍ ဂေါ်လိပစ်လေ့ ရှိ၏။ ထိုသို့ ကစားကြတိုင်းပင် မောင်သမ္မာကသာ နိုင်လေ့ ရှိပါ၏။ မောင်မိစ္ဆာမှာ ရှုံးလို့ သာ နေလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မောင်မိစ္ဆာသည် ငါ့လဲပဲ သူ့ လိုလုပ်မည်ဟု ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တို့ကို အမြဲသတိရ အောက်မေ့ လေ့ ကျင့်ထားလေ၏။ တနေ့သ၌ သူ၏ဖခင်သည် လှည်းဖြင့် ထင်းခုတ်ထွက်ရန် မောင်မိစ္ဆာကို ခေါ် သွား၏။ တောမှ ထင်းတို့ကို လှည်းဖြင့်တင်၍ ပြန်အလာ မြို့တွင်း ဝင်ရန် စောသေးသဖြင့် မြို့၏သူသာန်အနီး၌ လှည်းမှ နွားတို့ကို ဖြုတ်ပြီးလျှင် အစာရေစာပေါ်ရာ၌ လှတ်ထား၏။ နေစောင်း၍ နွားသွင်းချိန် ရောက်သောအခါ သူတပါး နွားတို့ မြို့တွင်းသို့ အဝင်မှာ ထင်းခုတ်သမားကြီး၏ နွားတို့လဲ ရောနှော၍

မြို့တိုင်းသို့ လိုက်ပါသွားကုန်၏။ ထင်းခတ်သမားကြီးသည် သူငယ်အား လှည်း၌ ထားခဲ့ပြီး နွားတို့ကို ဖမ်းရန် မြို့တိုင်းသို့ လိုက်သွား၏။ နွားတို့ကို ဖမ်း၍ မြို့ပြင်သို့ ထွက်ရန်အလှာ မြို့တံခါး ပိတ်သွားတော့သည်။

ထိုစဉ်က မြို့ပြင် ထင်းလှည်း၌ ကျန်ခဲ့သော မောင်မိစ္ဆာသည် မိုးချုပ်လေသော် ထင်းလှည်းအောက်၌ ဝင်၍ အိပ်လေတော့၏။ ဘီလူးနှစ်ကောင်သည် ထင်းလှည်းအနားသို့ ရောက်၏။ ဆူးညောင့်ခလုတ်ပမာ ကြမ်းတမ်းသော မိစ္ဆာဘီလူးက အိပ်နေသော သူငယ်ကို မြင်၍ 'ဒါလေးက ခိုအစာပဲဟေ့၊ သူ့ကို စားကြစို့' ဟု ပြောလိုက်၏။ အဖော်ဖြစ်သော သမ္မာဘီလူးက 'မတော်ပါဘူးကွာ၊ မစားပါနဲ့' ဟု တား၏။ မိစ္ဆာဘီလူးသည် နားမထောင်ပဲ သူငယ်၏ ခြေထောက်တို့ကို ဆွဲလိုက်၏။ သူငယ်ကလေးသည် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တို့ကို အမြဲသတိရအောင် အလေ့အကျင့်လုပ်ထားပြီးဖြစ်၍ တခဏခြင်းပင် 'နမောဗုဒ္ဓဿ-ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏' ဟု အော်လိုက်၏။ မိစ္ဆာဘီလူးသည် (ခါတ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးလျှင်) ကြောက်ရွံ့ကာ သူငယ်၏ ခြေတို့ကို လှုတ်လိုက် လေတော့သည်။

သမ္မာဒိဋ္ဌိဘီလူးက 'ငါတို့တော့ မလုပ်ကောင်းတာကို လုပ်မိပြီ၊ ဒီသူငယ်အကျိုးငှာ ငါတို့ဒဏ်ထားကြရတော့မယ်' ဟု ပြောပြီးလျှင် တညတမ္ပ ဒီသူငယ်အား ငါတို့စောင့်ရှောက်ကြကုန်စို့' ဟု ပြောပြလေသည်။

ညစာ မစားရသေးသော သူငယ်အတွက် မိစ္ဆာဘီလူးက မြို့တိုင်းသို့ ဝင်၍ စားသေခက်ဖွယ်ရာပါသော ဘုရင့်စားတော် ရှေ့ခွက်ကို ယူခဲ့ပြီးလျှင် ဘီလူးနှစ်ကောင်သည် မိဘအသွင်ဖြင့် သူငယ်

အား မွေးကျေး စောင့်ရှောက် ကြရလေ၏။ ရှေ့ခွက်၌လဲ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်တို့ကို ရေးသား၍ 'ဤစာတမ်းကို ဘုရင်မင်း မြတ်သည်သာလျှင် မြင်ပါစေ၊ အခြား သူတဦးတယောက်မျှ မမြင်ပါစေသား' ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြီးလျှင် ထင်းလှည်းပေါ်၌ ထားခဲ့လေသည်။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်သောအခါ ဘုရင်နန်းတော်၌ ဘုရင်စားတော်ရှေ့ခွက် ပျောက်၍ မြို့စံခါးကို ပိတ်ပြီးလျှင် တမြို့လုံးကို ရှာဖွေ၏။ မတွေ့ရချေ၊ မြို့ပြင်ထွက်၍ ရှာ၏။ ထင်းလှည်းပေါ်၌ စားတော်ခွက်ကိုတွေ့ရ၏။ သူငယ်အား သူခိုးဟု စွပ်စွဲပြီးလျှင် သူငယ်နှင့်ရှေ့ခွက်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ အပ်လေတော့သည်။

ဘုရင်သည် ရှေ့ခွက်၌ ပါသောစာကို ဖတ်ရသဖြင့် အကြောင်းစုံသိလေ၏။ သူငယ်အားမေး၏။ သူငယ်သည် 'ညကသူ အိပ်ပျော်နေစဉ် သူ၏မိဘများ လာရောက်၍ သူ့အား အစာကျွေးကာ အိပ်ပျော်အောင် သိပ်သောကြောင့် ဘေးရန်မရှိပဲ အိပ်ပျော်သွားသည်ကိုသာသိပါကြောင်း' သံတော်ဦး တင်လေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူငယ်၏ မိဘများ ရောက်လာကြ၍ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် သူငယ်နှင့်မိဘတို့ကို ခေါ်ခဲ့၍ ပုဒ္ဒမြတ်ဘုရားထံ သွားရောက်ပြီးလျှင် ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် လျှောက် ထားလေသည်။

ဆက်လက်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်က 'ဗုဒ္ဓါနုဿတိ-ဗုဒ္ဓါဂုဏ်တော်ကို အမြဲသတိရ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်သာ (အန္တရာယ်ကို) အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ဖြစ်ပါသလား၊ ဓမ္မာနုဿတိ-တရား၏ဂုဏ်တော်ကို အမြဲသတိရ ရှုဆင်ခြင်ခြင်း စသည်တို့ကကော

(အန္တရာယ်ကို) အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက် ဖြစ်ပါရဲ့ လား'ဟု ပုဒ္ဒမြတ်ဘုရားအား မေးလျှောက်လေသည်။

ထိုအခါ ပုဒ္ဒမြတ်ဘုရားက ပုဒ္ဒါနုဿတိ တခုတည်းကသာ အန္တရာယ်ကို အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက် ဖြစ်သည်မဟုတ် သေး၊ ပုဒ္ဒါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ၊ ကာယဂတာ သတိ၊ အဟိံသာယရတောမနောနှင့် ဘာဝနာယရတောမနော ဟူသော ခြောက်ပါးသောတရားဖြင့် စိတ်ကိုကောင်းစွာ ရှုမှတ် ပွားများစေအပ်သောသူအား အန္တရာယ်ကို အကာအကွယ် အ စောင့်အရှောက်ဖြစ်ပါ၏။ အခြားတပါးသော (လောကီ အစီ အရင်) အစောင့်အရှောက် အ တား အ ဆီး တို့ ဖြင့် သော်၎င်း (လောကီ)မန္တ ဩသဓဆေးဝါးတို့ဖြင့်သော်၎င်း ပြုလုပ်စရာမလို တော့'ဟု ပုဒ္ဒ မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို ပြုတော်မူလိုသော ပုဒ္ဒမြတ် ဘုရားသည် ဆက်လက်၍ အောက်ပါဂါထာ ခြောက်ပုဒ်တို့ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

၁။ သုပုဗ္ဗဒံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါဂေါတမ သာဝကာ
ယေသံ ဒိဝါစ ရတ္တောစ၊ နိစ္စံ ပုဒ္ဒဂတာ သတိ။

ယေသံ-အကြင်ဂေါတမသာဝက ဖြစ်ကြကုန်သော ပုဒ္ဒသာ သနာဝင် တို့အား၊ ဒိဝါစ-နေ့၌၎င်း၊ ရတ္တောစ-ညဉ့်၌၎င်း၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ပုဒ္ဒဂတာသတိ-ဣတိပိ သောဘဂဝါ၊ အရဟံ၊ အစရှိ သော ပုဒ္ဒဂုဏ်တော်တို့ကို အမြဲမပြတ် သတိရခြင်းဟူသော၊ ပုဒ္ဒါ နုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေဂေါတမသာဝကာ-ထို ပုဒ္ဒါနုဿတိ ရှိကြကုန်သော ဂေါတမသာဝက ပုဒ္ဒသာသနာဝင်

တို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓိ-ကောင်းစွာနှိုးခြင်းဖြင့်၊
ပဗုဇ္ဈန္တိ-နှိုးသည်မည်ကုန်၏။

၂။ သုပ္ပဗုဒ္ဓိ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝက၊
ယေသံ ဒိဝါစ ရတ္တောစ၊ နိစ္စံ ဓမ္မဂတာ သတိ။

ယေသံ - အကြင်ဂေါတမသာဝက ဖြစ်ကြကုန်သော ဗုဒ္ဓ
သာသနာဝင် သူတော်စင်တို့အား၊ ဒိဝါစ-နေ့၌၎င်း၊ ရတ္တောစ-ညဉ့်
၌၎င်း၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဓမ္မဂတာသတိ-သွာက္ခာတော၊ ဘဂဝတာ
ဓမ္မော၊ စသော ဓမ္မဂုဏ်တော်တို့ကို အမြဲမပြတ်သတိရခြင်းဟူ
သော ဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေ ဂေါတမ
သာဝက- ထိုဓမ္မာနုဿတိ ရှိကြကုန်သော ဂေါတမသာဝက
ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် သူတော်စင်တို့သည်၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊
သုပ္ပဗုဒ္ဓိ-ကောင်းစွာနှိုးခြင်းဖြင့်၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ- နှိုးသည်မည်ကုန်၏။

၃။ သုပ္ပဗုဒ္ဓိ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝက၊
ယေသံ ဒိဝါစ ရတ္တောစ၊ နိစ္စံ သံဃဂတာ သတိ။

ယေသံ- အကြင်ဂေါတမသာဝကဖြစ်ကြကုန်သော ဗုဒ္ဓသာ
သနာဝင် သူတော်စင်တို့အား၊ ဒိဝါစ-နေ့၌၎င်း၊ ရတ္တောစ-ညဉ့်
၌၎င်း၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ သံဃဂတာသတိ- သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော
သာဝကသံဃော စသော သံဃဂုဏ်တော်တို့ကို အမြဲသတိရခြင်း
ဟူသော သံဃာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေ ဂေါ
တမသာဝက-ထိုသံဃာနုဿတိ ရှိကြကုန်သော ဂေါတမသာ
ဝက ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် သူတော်စင်တို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်
သိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓိ- ကောင်းစွာနှိုးခြင်းဖြင့်၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ-နှိုးသည်မည်
ကုန်၏။

၄။ သုပ္ပဗဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော၊
ယေသံ ဒိဝါစ ရတ္တော စ၊ နိစ္စံ ကာယဂတာသတိ။

ယေသံ- အကြင်ဂေါတမ သာဝကဖြစ်ကြကုန်သော ဗုဒ္ဓသာ
သနာဝင် သူတော်စင်တို့အား၊ ဒိဝါစ- နေ့၌၎င်း၊ ရတ္တောစ-
ညဉ့်၌၎င်း၊ နိစ္စံ- အမြဲ၊ ကာယဂတာသတိ- သုံးဆယ်နှစ်ကော
ဌာသ စသည်ကို မပြတ်သတိရခြင်းဟူသော ကာယဂတာသတိ
ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေဂေါတမသာဝကော- ထိုကာယ
ဂတာသတိ ရှိကြကုန်သော ဂေါတမသာဝက ဗုဒ္ဓသာသနာ
ဝင် သူတော်စင်တို့သည်၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ သုပ္ပဗဒ္ဓံ-
ကောင်းစွာနိုးခြင်းဖြင့်၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ- နိုးသည်မည်ကုန်၏။

၅။ သုပ္ပဗဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော၊
ယေသံ ဒိဝါစ ရတ္တောစ၊ အဟိံ သာယရတော
မနေော။

ယေသံ- အကြင်ဂေါတမသာဝက ဖြစ်ကြကုန်သော ဗုဒ္ဓသာ
သနာဝင် သူတော်စင်တို့အား၊ ဒိဝါစ- နေ့၌၎င်း၊ ရတ္တောစ၊
ညဉ့်၌၎င်း၊ နိစ္စံ- မပြတ်၊ အဟိံ သာယရတော- ကရုဏာ ဘာဝ
နာဖြင့် မွေ့လျော်သော၊ မနေော- စိတ်သည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေ
ဂေါတမသာဝကော ထိုကရုဏာ ဘာဝနာစိတ် ရှိကြကုန်သော
ဂေါတမသာဝက ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် သူတော်စင်တို့သည်၊ သဒါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ သုပ္ပဗဒ္ဓံ- ကောင်းစွာနိုးခြင်းဖြင့်၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ- နိုး
သည်မည်ကုန်၏။

၆။ သုပ္ပဗဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော၊
ယေသံ ဒိဝါစ ရတ္တောစ၊ ဘာဝနာယ ရတော မနေော။

ယေသံ-အကြင် ဂေါတမသာဝက ဖြစ်ကြကုန်သော ဗုဒ္ဓ
 သာသနာဝင် သူတော်စင်တို့အား၊ ဒိဝါစ-နေ့၌၎င်း၊ ရတော့စ-
 ည၌၎င်း၊ နိစ္စံ-မပြတ်၊ ဘာဝနာယရတော-(ကရုဏာဘာဝနာ
 မှတပါး) မေတ္တာဘာဝနာစသော ဘာဝနာ၌မေ့လျော်သော၊
 မနော-စိတ်သည်၊ အတ္တိ-ရှိ၏။ တေဂေါတမသာဝက-ထိုမေတ္တာ
 ဘာဝနာစိတ် စသည်ရှိကြကုန်သော ဂေါတမသာဝက ဗုဒ္ဓသာ
 သနာဝင် သူတော်စင်တို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓိ-
 ကောင်းစွာနိုးခြင်းဖြင့်၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ-နိုးသည်မည်ကုန်၏။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ် နှာ-၂၇၄)

ဗုဒ္ဓသာသနာကို ကိုးကွယ်ကြသော ဂေါတမနွယ်ဖွား ဗုဒ္ဓ
 သာသနာဝင်တို့သည် ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရား၏ ဂုဏ်တော် စသော
 ခြောက်မျိုးသော အထက်ဖော်ပြပါ တရားတို့တွင် တမျိုးမျိုးကို
 တနေ့လုံးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သို့မဟုတ် တနေ့၏ သုံးပုံပုံ နှစ်ပုံကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊
 တပုံကိုပဲဖြစ်ဖြစ် သို့မဟုတ် အိပ်ရာဝင် အချိန်ရသလောက်ပဲ ဖြစ်
 ဖြစ် မပြတ်သတိဖြစ်စေကာ ရှုမှတ်ပွားများပါက ထို သူ့အား
 အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှု ရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုပါ
 သည်။ ယုတ်စွာအဆုံး အထက်ဖော်ပြပါ ထင်းခုတ်သမားကဲ့သို့
 ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တို့ကို အလေ့အကျင့်ရအောင် ပွားများ ရှုမှတ်မှု
 သတိရှိထားပြီးဖြစ်ပါက အန္တရာယ် အကာအကွယ် အစောင့်အ
 ရှောက်ရပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ အရဟံအစရှိသော
 ဂုဏ်တော်တခုခုကို ပွားများရှုမှတ်မှု သတိရှိထားပြီးဖြစ်ပါစေ၊
 လောကီအစီအရင် ဆေးဝါးမန္တ ဩသဓတွေ မလိုတော့ဟု ဓမ္မ
 ပဒ အဋ္ဌကထာ ဒု(နှာ-၂၇၆)၌ ဖွင့်ပြထားပါသည်။

ယုတ်စွာအဆုံး 'နမော ဗုဒ္ဓဿ' မျှလောက်ကိုပဲ အချိန်ရသရွေ့

ရွတ်ဆိုပါ။ သို့မဟုတ် ‘နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ’ ကိုပဲ အချိန်မယရွှေ ရွတ်ဆိုပါ။ အန္တရာယ်တို့ကို အကာအကွယ် ရသည်သာမက ကောင်းကျိုးချမ်းသာကိုပါရနိုင် ပါသည်။ (နမောနှင့်တဿကို ဆက်မဆိုရ ခဲ့၍ဆိုပါ)

ဇိနာလင်္ကာရကျမ်းလာ ‘နမောတဿ’

နမော တဿ ယတော မဟိမတော ယဿ တမောန၊

အထက်ဖော်ပြပါ ‘နမောတဿ’ သည် ၁၃၁၂-ခုနှစ်က တိပိဋကဓရ ရွေးချယ်ပွဲကြီး၌ ဝိနိယပိဋကတ်ကို အာဂုံ ရေးဖြေတော် မူရန် ကြံရောက်လာတော်မူသော မင်းကုန်း ဓမ္မနာဒဆရာတော် အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသက ကျနုပ်တို့အား ချီးမြှင့်တော်မူသော ‘နမောတဿ’ ဘုရားရှိခိုးဖြစ်ပါ၏။ ကျနုပ်တို့သည် ယင်း ‘နမောတဿ’ ကို ငယ်ရွယ်စဉ်က ကျမ်းတစောင်၌ တွေ့ဘူး ဖတ်ဘူးသော်လဲ နှုတ်ဘက်ရအောင်လဲ မဆောင်ခဲ့ပါ။ ရွတ်ဆို၍ ဘုရားရှိခိုးရန်လဲ စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါ။ ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ ချီးမြှင့်မှ ပင် တန်ဖိုးကိုသိ၍ အရဆောင်ပြီးလျှင် သတိရတိုင်း ရွတ်ဆို၍ ဘုရားရှိခိုးခဲ့ပါသည်။

ယင်း ‘နမောတဿ’ သည် စာလုံးရေ(၁၅)လုံးရှိသော ပဋိလောမယမကဂါထာဖြစ်ကြောင်း ဇိနာလင်္ကာရဋီကာဆရာ အရှင်ဗုဒ္ဓရက္ခိတမထေရ်က စာမျက်နှာ-၂၀၉ ၌ ဖွင့်ထားခဲ့ပါ၏။ ယင်းပဋိလောမ ယမကဂါထာကို အသေအချာကြည့်ပါလျှင် ‘ဟိ’ အက္ခရာသည် အလည်တည့်တည့်၌ တည်ရှိပါ၏။ ယင်း ‘ဟိ’ အက္ခရာ၏ ဝဲယာတို့၌ ရှိသော အက္ခရာတို့သည် အနုလောမ အစဉ်အတိုင်းပင် ဖတ်ဖတ်၊ ပဋိလောမ နောက်ပြန်ပင်ဖတ်ဖတ် ‘န-မော-

တ-ဿ-ယ-တော-မ-ဟိ-မတော-ယ-ဿ-တ-မော-နံ' ဟူ၍ပင်
တွေ့ရပါမည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ပဋိလောမ ယမက ဂါထာဟူ၍
ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။ တွေ့ရခဲ့သော ဝိသေ
သ ပါဠိဂါထာပါတည်း။

ဂါထာအနက်-

ယတောမဟိမတော-အကြင် ပါရမီဆယ်ပါး စွန့်ခြင်းကြီး
ငါးပါး စရိယသုံးပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့သော တံခိုးသိဒ္ဓိအ
စွမ်းကြောင့်၊ ဝါ-ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတို့ကို သိမြင်တော်မူ
သော တံခိုးသိဒ္ဓိအစွမ်းကြောင့်၊ ဝါ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်
တော်မူသော တံခိုးသိဒ္ဓိအစွမ်းကြောင့်၊ ယဿဗုဒ္ဓဿ-အကြင်ဗုဒ္ဓ
မြတ်ဘုရားအား၊ တမော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမှိုက်
မှောင်သည်၊ န-ရှိတော်မမူ၊ တဿဗုဒ္ဓဿ-ကိလေသာအမှိုက်မှောင်
ကင်းတော်မူသော ထိုသိဒ္ဓိတံခိုးရှင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား၊ မေ-အ
ကျနုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဤ နမောတဿ ယမကဂါထာကို နေ့စဉ်ရွတ်ပါ။ ဘုရားရှိခိုး
ပါ။ ကြံတိုင်းအောင်မြင်၍ ဆောင်ရွက်တိုင်း ကိစ္စပြီးပါသည်။
အန္တရာယ်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာပြီးလျှင် လိုရာဆန္ဒ
ပြည့်ဝနိုင်ပါသည်။

ဆီးပန်းနီ ဥဒါန်းသုံးဂါထာ။

(မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၅-ခုနှစ် နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁၃
ရက် အင်္ဂါနေ့က နေ့ ၂-ချက်တီးကျော်မှစ၍ ည ၄-ချက်တီးတိုင်
အောင် မန္တလေးမြို့တောင်ပြင် မဟာမြတ်မုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်

၏ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက်တော် ထက်ဝန်းကျင်၌ ရေမီးအစုံစုံစသော တန်ခိုးပြာဋ္ဌိဟာပြုသည်တို့ကို ဖူးမြင်ကြရကြည်ညိုကြရသော ရဟန်းရှင်လူများစွာတို့တွင် တပါးအပါအဝင် ဖူးမြင်ကြည်ညိုတော်မူရသော မန္တလေးမြို့ ဆီးပန်းနီကျောင်းတိုက်၏အရှင် အာရာမိဿရပိဋကတ္တယဝိဒ္ဓ ကျမ်းအဆူဆူတို့ကို ရေးသားတော်မူခဲ့သော ဆီးပန်းနီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပီတိပါမောဇ္ဇလျှမ်းကြွဖိတ်ဖိတ် နှလုံးသားမှ တရိပ်ရိပ် ပေါ်ထွက်လာသော မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးအားရှိခိုး ဥဒါန်းကျူးသည့်ဂါထာတော်သုံးပုဒ်)

၁။ နေဝါယံ ဘရဂုံ မုဟုံ၊ ပဇ္ဇေန္တေ မေဿဝိဇ္ဇေ၊
စန္ဒာပိ သူရိယော ယဘာ၊ သမန္တာ စ ဒိသာ အသံ။

အယံအဘာ-ဤအရောင်တို့သည်၊ ပဇ္ဇေန္တေ-ပဇ္ဇာန်သမယ မိုးကာလ၌၊ မေဿဝိဇ္ဇေ-မိုးတိမ်မှပြန်သောလျှပ်စစ်ရောင်ကဲ့သို့၊ သမန္တာဒိသာစ-ထက်ဝန်းကျင် အရပ်မျက်နှာမှ၎င်း၊ အသာစ-ကောင်းကင်မှ၎င်း၊ မုဟုံ-အဖန်ဖန်တလဲလဲ၊ အဘာ-အဘာဟိ-လှန်စွာတောက်ပပါပေ၏၊ ဘရဂုံ-သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ စန္ဒာပိသူရိယောအဘာ-နေရောင်လရောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ နေမဟောတိ-မဟုတ်ပါ။

၂။ ဘူကာသံ ဟူတာသံ ဣဝ၊ အာဒိဗ္ဗတိ ပုနပ္ပုနံ၊
အစေတနံ စ စေတနံ၊ ဝသုန္ဒရံဝ ကုဉ္ဇရံ။

ဘူကာသံ-မြေတောင် ကောင်းကင် အလုံးသည်၊ ဟူတာသံ ဣဝ-ပူဇော်အပ်သော ရွှေမီးပန်းကဲ့သို့၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ အာဒိဗ္ဗတိ-လှန်စွာတောက်ပ၏၊ (ရောင်ခြည်တော်ဖွဲ့)အစေတနံ စိတ်စေတနာမရှိသော၊ ဝသုန္ဒရံ-မြေအပြင်ကို၊ စေတနံ-စိတ်

စေတနာရှိသော၊ ကုဉ္ဇရံဝ-မြေပြင်ရန်အောင် ဆဒ္ဒန်ပြောင်ကဲ့သို့၊
နဒါပေတိ-ကြည်းဟည်း (မြည်ဟည်း) စေ၏၊ (တော်လည်းသံဖွဲ့)
(တော်လည်းစေ၏)။

၃။ နိစ္စလံစာလာပူဇတိ၊ မိတေယောစ န နောကာသ၊
ကျန္တာ နန္တာ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ အဟစ္ဆရာ မဟာမုနိ။

နိစ္စလံ-အမြဲတည်သော မြေကြီးမြင့်မိုရ် ယုဂန္ဓိစသည်ကို၊ စာ
လံ-စာလန္တာ-တုန်လှုပ်စေလျက်၊ အာဘူဇတိ-အာဘူဇာပေ
တိ-ချာချာလည်စေ၏၊ မိတေယောစ-မိတည်းဘုရားသခင်သည်
လည်း၊ န၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်၊ အနောကာသ-မိတည်း
(မိတေယျဘုရား) မာရ်နိမိ ပွင့်ချိန် (ကလည်း) မတိုင်သေး။
(မြေကြီးတုန်လှုပ်ဖွဲ့)။ ဟေ-အိုသုတော်ကောင်းတို့၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာ-
ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ ကျန္တာ-ကိ အန္တာ-အဆုံးရှိကုန်
သလော၊ အနန္တာ-အဆုံးမရှိကုန်၊ မဟာမုနိ-မြတ်သောမုနိဖြစ်
တော်မူသော ရုပ်ရှင်-တော်ဘုရား၊ တေပျာဘာဒိ-တေပိအာဘာ
ဒယော-ထိုရောင်ခြည်တော် တောက်ပခြင်း၊ မြေကြီးဟည်းတော်
လဲခြင်း၊ မြေတုန်လှုပ်ခြင်း၊ အစရှိသည်တို့သည်လဲ၊ အဟစ္ဆရာ-
အဟောစ္ဆရာ-ဪ အံဩဘွယ်ရှိပေစွာ၊ အစိန္တိယာ-မကြံနိုင်ကုန်
ပါဘုရား၊ အဟံ၊ အကျနုပ်သည်၊ သုခတ္ထံာယ-ချမ်းသာသုံးဖြာ
ရပါစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝန္ဒာမိ-ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏၊ ဥပါ
ဂမိ-နေ့ညဉ့်မပြတ် ဆည်းကပ်ပါ၏ (ဘုရား)။

ဆီးပန်းနီဥဒါန်း သုံးဂါထာပါဌ်အနက်ပြီး၏။
(ကဝိမဏ္ဍနမေဒနိကျမ်း ပ-၄၈၊ ၄၉-မှ)

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ

ကျနုပ်တို့ငယ်ရွယ်စဉ်က သင်ခဲ့ရသော သင်ပုံးကြီး စာအုပ်၏ အစဉ် ‘နမောတဿ’ ပြီးလျှင် ‘နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ’ ကို တွေ့ရကြောင်း ကျမ်းအစဉ် ဖော်ပြခဲ့ပါပြီ။

ဤ ‘နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ’ ဟူသော ပါဠိဉ် ‘ဗုဒ္ဓါယ’ ဟု ဣတ္ထိလိင်ဖြင့်မရှိသင့်၊ ‘ဗုဒ္ဓဿ’ ဟု ပုလ္လိင်ဖြင့်သာ ရှိသင့်ကြောင်း ပုဂံအင်းဝခေတ်က အငြင်းအခွန်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်ဟု တဆင့်စကား ပြောကြားလေ့ရှိပါသည်။

တချို့ ပညာရှိတို့က ယင်း ‘နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ’ ကို လိင်မမှန် ဟု ဆိုကာ အသုံးပင်မပြုကြချေ။ သို့ပါသော်လဲ စာပေအချို့ တို့၌ ကျမ်းစာ၏ အစမှာပင် ထည့်၍ ယခုခေတ် တိုင်အောင် သုံးစွဲလေ့ရှိသည်ကို တွေ့ရပါ၏။ အချို့ စာရေးဆရာတို့ကလဲ မိမိတို့ရေးသော စာ၏ အစဉ် ပဏာမ အနေအားဖြင့် ယင်းကို ရေးထည့်လေ့ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျနုပ်တို့သည် “မဟာစည်ဩကာသအဖွင့်” ကို ရေးစဉ်က ‘ဩကာသအစ ဘယ်ခေတ်က’ ဟူသည်ကို သိရန် ပညာရှိတို့ထံ ချဉ်းကပ်ခဲ့ရာတွင် ရန်ကုန်မြို့ ကြားတောရလမ်း ကျိုက်သီမုန် ပါဠိဟက္ကသိုလ်ဆရာတော်ကြီး ဦးကုသလနှင့် ၎င်းကျောင်းတိုက် သာသနဇေသီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ ဆရာတော် ဦးတိဿတို့ထံကို လည်း ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က ‘ဩကာသ’ အပြင် ‘နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ’ အကြောင်းရင်းကိုပါ မှန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး နှစ်ပါးက အမိန့် ရှိလိုက်သည်ကို မမေ့ပါ။ အခွင့်သာ၍ အကြောင်းဆိုက်လာပါလျှင် ထုတ်ဖော်ရန် စိတ်စောလျက် ရှိပါသည်။

ဤသိကြား ဥဒါန်းစာအုပ် ရေးသောအခါ၌ ‘နမောတဿ’
နှင့် အလှမ်းမဝေးသော ‘နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ’ကိုလည်း ဖော်ပြ
ရန် အကြောင်းဆိုက်လာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မှန်ဆရာတော်
ဘုရားကြီးတို့အထံ ပြန်လည် ချဉ်းကပ်၍ သြဝါဒ ခံယူပြီးလျှင်
အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

န-မူ-ဗု-ဓာ-ယ-သိ-ဓံ

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံသည် မှန်တို့ ရှုတ်ဆို ရှိခိုးသော ပဏာမ
‘န-မူ-ဗု-ဓာ-ယ-သိ-ဓံ’ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်း န-မူ-ဗု-ဓာ-ယ
သိ-ဓံကို ‘နမောဗုဒ္ဓါယသိဒ္ဓံ’ဟု မြန်မာအက္ခရာ မြန်မာ အသံ
ထွက်ဖြင့် ရေးကြ ဖတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်’ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။

စင်စစ်မှာ ‘န-မူ-ဗု-ဓာ-ယ-သိ-ဓံ’သည် စက္ခု၊ မာစရ၊ မာစိဏ္ဏော
ဂါထာ၌ အစပါဒတို့မှ စ, ဓ, ဗ, ဝ အက္ခရာတို့ကို ယူ၍ အတို
ကောက် ရေးထား သကဲ့သို့ မှန်ဘာသာဖြင့် ရေးထားသော
ပဏာမ ဘုရားရှိခိုးမှ အစ အက္ခရာတို့ကို ရေးထားခြင်း ဖြစ်
ကြောင်း ယင်းအက္ခရာတို့၏ အကျယ် ဆိုလိုရင်းမှာ ရှေ့တိုက်
ဘုရားရှိခိုးဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ရှိလိုက်ပါသည်။

မှန်ဘုရားရှိခိုး

- ၁-န သောစရိတ်၊ စိတ်ပကိုယေဝင်။
- ၂-မူ လအတိက်၊ ကောန်ဖိုက်ကွင်။
- ၃-ဗု ဒ္ဓကေသာ၊ ညးစါကေတ်နင်။
- ၄-ဓာ တုကျင်တြ၊ ပဲ့ဒိုတြိယင်။

မြန်မာပြန်

- ၁-ကောင်းသောစိတ်စေတနာဖြင့်
- ၂-ရှေးအခါက သင်္ဘောကုန်သည်တို့သည်
- ၃-ဘုရားဆံတော်ဓာတ်များကို သူတို့ နှစ်ယောက် ယူလာသည်။
- ၄-တိဂုံပုထိုးမြေမှာ ဘုရားဆံတော်ဓာတ် တည်ထားသည်။

မွန်ဘုရားရှိခိုး

- ၅-ယဉ်အိန် ဒက်၊ စက်ဂေတ်ပွင်၊
- ၆-သိရသာကိုပြ၊ ဖျေ့ကိုပြဒို့ဒို့။
- ၇-ဓမ္မတာကျော်၊ ပြင်သတ်လောကီ။

မြန်မာပြန်

- ၅-ယင်း (ဆံတော်)ကို သိကြားမင်းက စက်ယန္တယား တပ်၍ လည်စေသည်။
- ၆-ဓမ္မတာအရ လောကီသားကိုကယ်တင်တော်မူသော၊
- ၇-မြတ်ဘုရားကို ဦးခေါင်းရတနာဖြင့် ရှိခိုးပါ၏။

အထက် ဖော်ပြပါ မွန်စကားရင်းနှင့် မြန်မာပြန်တို့ အရ-န-မူ-ဗု-ဓာ-ယ သိ-ခံ-ဟူသော အက္ခရာ (၇) လုံးသည် မွန်ဘာသာဖြင့် ရေးထားသော ရွှေတိဂုံ ဘုရားရှိခိုး အတိုကောက် ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ယင်းဘုရားရှိခိုးကို ရှေးရိုး အစဉ် အလာအရ အန္တရာယ်ပျောက်ခြင်း ဘေးကင်းခြင်း လုပ်သမျှ အလုပ်အကိုင်တို့ ပြီးမြောက်ခြင်း အောင်မြင်ခြင်း ဟူသော အ

ကျိုးထူး တရားတို့ကို ရနိုင်သောကြောင့် မြန်မာပြည် အထက် ပိုင်း၌ သာသနာမရောက်မီကပင် မွန်လူမျိုးတို့ ရှိခိုးလေ့ ရှိသော ဘုရားရှိခိုးဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

မောင်းထောင် ဥဒါန်းဂါထာများ

(သိရီပဝရ ဝိဇယနန္ဒ ယသတြိ ဘဝနာ ဒိတျာဓိပတိ ပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာနာမံ တံဆိပ်ရုံတော်မူသော အမရပူရ မဟာရာဇ ဌာနီ ရှေ့ပြည်နန်းတည် ဆင်ဖြူများရှင် ဘိုးတော် ပဒုံမင်းတရား ကြီး၏ ဆရာ ဥာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မထေရ် သံဃာ ရာဇာ သာသနာပိုင် မောင်းထောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာသနာတော် ၂၃၃၇-ခုနှစ် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၅၅-ခု တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၃) ရက် အင်္ဂါနေ့ ရဟန်း ရှင်လူ တ ထောင်ကျော် အခြံအရံနှင့်တကွ အမရပူရရှေ့မြို့တော်မှ ရန်ကုန် မြို့ ရှေ့တိုက် ဆံတော်ရှင် စေတီတော်သို့ ဘုရားဖူး ရောက်တော် မူသောအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကောင်း သော ပါရမီတော်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ပုံ ဗောဓိပင်နှင့် ရှေ့ ပလ္လင်ထက်၌ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ သုစ္စာလေး ပါး တရားအလုံးစုံတို့ကို သိမြင်တော်မူကာ သဗ္ဗညုတ ဥာဏ် တော်ကို ရတော်မူပုံ စသည်တို့ကို ဆင်ချင်တော်မူစဉ် နှလုံး သားမှ ပျို့ အံထွက်လာသော ရှေ့တိုက်ဆံတော်ရှင် ရှိခိုးပူဇော် ဥဒါန်း ဝန္ဒနာ ၁၂-ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။)

၁။ ယော ဒွိပင်္ကရမူလမှ၊ ပဒံ ဟတ္ထဂတံ စဇိ၊
သမ္မာ သမ္မောဓိ မာ ကင်္ခံ၊ ဝန္ဒေ တဿ
သိရောရဟံ။

ယောနာထော- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီပင်္ကရမူလမှိ-
 ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်း၌၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ - သဗ္ဗညု
 ဘုရားဆုကို၊ အာကခံံ - အာကခံံန္တော- အလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဟတ္ထဂတံ- လက်တော်သို့ ရောက်လုဆဲသော၊ ပဒံ-နိဗ္ဗာန်
 ချမ်းသာကို၊ စဇိ-စွန့်တော်မူလေပြီ၊ တဿနာထဿ-ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သိရောရဟံ-ဦးခေါင်းတော်၌ ရောက်သော ဆံတော်
 ဓာတ်ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ပူရေတွာ ဗောဓိံ သမ္မာရာ၊ မသေသံ ယော အနုတ္တရံ၊
 ဖလတ္ထံ ဗုဒ္ဓတ္ထံ တဿ၊ ကေသဓာတု ဝရံ နမေ။

ယောနာထော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိံသမ္မာရံ-
 သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ အဆောက်အဦ ပါရမီအပေါင်းကို၊
 အသေသံ- အကြွင်းမဲ့၊ ပူရေထု - ဖြည့်တော်မူပြီး၍၊ အနုတ္တရံ-
 အတုမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ - ဘုရားအဖြစ်ကို၊ အလတ္ထ-ရတော်မူလေ
 ပြီ၊ တဿနာထဿ- ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကေသဓာတုဝရံ- ဆံ
 တော်ဓာတ်မြတ်ကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ-နမာမိ- ရှိခိုး
 ပါ၏။

၃။ လဒ္ဓါ ဗုဒ္ဓတ္ထံ ဆဋ္ဌာနံ၊ အတိက္ကမ္မ ပဝေဒယိ၊
 ဝိမုတ္တိံ ရာဇာယတနေ၊ တဿ ကေသဝရံ နမေ။

ယောနာထော- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ- ဘုရား
 အဖြစ်ကို၊ လဒ္ဓါ- ရတော်မူပြီး၍၊ ဆဋ္ဌာနံ- ခြောက်ပါးသော
 ဌာနကို၊ အတိက္ကမ္မ- လွန်တော်မူ၍၊ ရာဇာယတနေ-ခုနစ်ခုမြောက်
 သော လင်းလွန်းပင်ရင်း၌၊ ဝိမုတ္တိံ - မဂ်သမာပတ်ကို၊ ပဝေ
 ဒယိ- အထူးထူးအပြားပြားခံစားတော်မူလေပြီ၊ တဿနာထဿ-

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကေသဝရံ-ဆံတော်မြတ်ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ နမေ-နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၄။ တတ္ထ သက္က ဒတ္တိယမ္ပိ၊ နာဂလတံ ဟရီတကံ၊
အနောတတ္တောဒကံ ဘုဉ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇေ တဿ သိရောရဟံ။

ယောနာထော- အကြင်ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်၊ တတ္ထ- ထိုရာဇာ
ယတနသက္ကာဟဉ္ဇိ၊ သက္ကဒတ္တိယံ- သိကြားမင်းလှသော၊ နာဂလ
တမ္ပိ - ကွမ်းရိုးဒန်ပူကို၎င်း၊ ဟရီတကမ္ပိ- ကြံ့ဇုအသီးကို၎င်း၊
အနောတတ္တော- အနောတတ်အိုင်မှ၊ ဥဒကမ္ပိ - ရေကို၎င်း၊ ဘုဉ္ဇိ-
သုံးဆောင်တော်မူလေပြီ၊ တဿ နာထဿ- ထိုမြတ်ဘုရား၏၊ သိ
ရောရဟံ- ဦးခေါင်းတော်၌ရှိသော ဆံတော်ဓာတ်ကို၊ အဟံ- အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဇ္ဇေ-ဝဇ္ဇာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၅။ တဒါမဂ္ဂ သေလပတ္တံ၊ မဟာ ရာဇဟိ ဒိန္နကံ၊
တတာဂတော ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ ဝဇ္ဇာမိ တဿ သီသဇံ။

ယောနာထော-အကြင်ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်၊ တဒါ-ထိုရာဇာ
ယတန သတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊ မဟာရာဇဟိ-စ
တုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်၊ ဒိန္နကံ-လူအပ်
သော၊ မဂ္ဂသေလပတ္တံ-ပဲနောက်အဆင်း ကျောက်ညိုသပိတ်ကို၊
တတာဂတော-ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ အလား အကျင့်ရှိတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ-ခံတော်မူပြီ၊ တဿနာထဿ-ထိုဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား
၏၊ သီသဇံ-ဦးခေါင်းတော်၌ ရောက်သော ဆံတော်ကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဇ္ဇာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၆။ တဒါ ဒိန္နံ ဒေ ဘာတိက၊ ဇနေဟိ မဓုပိဏှိကံ၊
ပရိဘုဉ္ဇေသိ မန္တမ္ပိ၊ တဿ သီသသိရိ နမေ။

ယောနာထော-အကြင်ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်၊ တဒါ-ထိုရာဇာ
 ယတန သတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊ တတ္ထ-ထိုလင်း
 လွန်းပင်ရင်းသို့၊ ဥပဂတေဟိ-ဆည်းကပ်လာကုန်သော၊ ဒေဘာ
 တိကဇနေဟိ-တပုဿ ဘလ္လိကညီနောင် နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဒိန္နံ-
 ပေးလအပ်သော၊ မဓုပိဏ္ဍိကံ-ပျားမို့ ဆုပ်ကိုင်၎င်း၊ မန္တမိ-မို့ကြက်
 ကျစ်ကိုင်၎င်း၊ ပရိဘုဉ္ဇေသိ-ဘုဉ်းပေးတော်မူလေပြီ၊ တဿနာထဿ-
 ထိုဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏၊ သီသသိရိံ-ဦးခေါင်းတော်၏ ကြက်သရေ
 ဖြစ်သော ဆံတော်ခါတ်ကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ နမေ-နမာမိ-ရှိ
 ခိုးပါ၏။

၇။ ယော တပုဿ ဘလ္လိကာနံ၊ တဒါ ဒိသရဏံ အဒါ၊
 လောကမ္ပိ သဗ္ဗပဌမံ၊ တဿ သိရိဝရံ နမေ။

ယောနာထော-အကြင်ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်၊ တဒါ-ထိုရာဇာ
 ယတနသတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊ တပုဿ ဘလ္လိကာ
 နံ- တပုဿ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့အား၊ လောကမ္ပိ-လောကသုံး
 ပါး၌၊ သဗ္ဗပဌမံ-ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ လက်ဦးစွာ၊ ဒိသရဏံ-
 ဒွေဝါစိကသရဏဂုံကို၊ အဒါ-ပေးတော်မူလေပြီ၊ တဿနာထဿ-
 ထိုဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏၊ သိရိဝရံ-ကြက်သရေကို ဆောင်တတ်သော
 ဆံတော်မြတ်ကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ နမေ- နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၈။ တဒါ တတ္ထုပဌာကာနံ၊ တေသံ ကေသေ အဒါ အဌ၊
 လောကဟိဘ မပေက္ခန္ဓော၊ နာထော ယော တဿ
 ဇိတ နမော။

ယောနာထော-အကြင်ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည်၊ တဒါ-ထိုရာဇာ
 ယတနသတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊ တတ္ထ-ထိုလင်းလွန်း

ပင်ရင်းသို့၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ- ဆည်းကပ်လာကုန်သော၊ တေသံ-ထို့
တပုဿ ဘလ္လိကာညီနောင်တို့အား၊ အဋ္ဌကေသေ-ဆံတော်ရှစ်ဆူ
တို့ကို၊ လောကဟိတံ-သတ္တလောက၏ အစီးအပွားကို၊ အပေက္ခ
န္တော-အရှည် ထောက်ရှုတော်မူလျက်၊ အဒါ-ပေးအပ်တော် မူ
လေပြီ၊ တဿ နာထဿ-ထိုဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏၊ တေ အဋ္ဌကေသေ-
ထိုဆံတော်ရှစ်ဆူတို့ကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ နမေ-နမာမိ-ရှိခိုး
ပါ၏။

၉။ တေပိ တံ အာဟရိတွာန၊ ပေါက္ခရဗ္ဗတိယံ ကရုံ၊
သဇီဝ ကေသ စေတိယံ၊ နမေ တံ သဗ္ဗ ပုဗ္ဗကံ။

တေပိ-ထိုတပုဿ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့သည်လည်း၊ တံ-ထိုဆံ
တော်ခါတ်ကို၊ အာဟရိတွာန-ဆောင်ကုန်၍၊ ပေါက္ခရဗ္ဗတိယံ-
အသိတဉ္စနမည်သော ပေါက္ခရဝတိမြို့၌၊ သဇီဝကေသစေတိယံ၊
သက်တော်ထင်ရှားရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်စေတီကို၊
အကရုံ-ပြုလေကုန်ပြီ။ သဗ္ဗပုဗ္ဗကံ- ခပ်သိမ်းသောစေတီတို့၏ ရှေး
ဦးဖြစ်သော၊ တံ-ထိုဆံတော်စေတီကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ နမေ
နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဥပေါသထု ပေါသထမိ၊ မုဉ္ဇန္တံ နီလရသ္မိယော၊
ဘဂဝါဝ လောကအတ္ထံ၊ ကရောန္တံ တံ သဒါ နမေ။

ဥပေါသထုပေါသထမိ၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း၌၊ နီလ
ရသ္မိယော-ညိုသော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ မုဉ္ဇန္တံ-လွတ်ပြုလျက်၊
ဘဂဝါဝ- သက်တော်ထင်ရှားရှိသော သဗ္ဗညုဘုရားကဲ့သို့၊ လော
ကအတ္ထံ-လူတို့၏အကျိုးစီးပွားကို၊ ကရောန္တံ-ပြုတော် မူ တတ်

သော၊ တံ-ထိုဆံတော်စေတီကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ သဒါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ နမေ-နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ စူဠာမဏိ ဒုဿစေတံ၊ ကာလမိ ဗောဓိသတ္တကေ၊
ဗုဒ္ဓကာလေ ဣဒံသဗ္ဗ၊ ပဌမံ တံ နမာမဟံ။

စူဠာမဏိဒုဿစေတံ-တာဝတိံသာ-စူဠာမဏိစေတီ ဗြဟ္မပြည်
ဒုဿစေတီ ဤစေတီနှစ်ဆူသည်၊ ဗောဓိသတ္တကေ-ကာလမိ၊ ဘုရား
လောင်းလက်ထက်ဖြစ်သော ကာလ၌၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသော
စေတီတို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓကာလေ-ဘုရားရှင်လက်ထက်၌၊
ဣဒံ-ဤရှေ့တိုက်ဆံတော် စေတီသည်၊ သဗ္ဗပဌမံ- ခပ်သိမ်းသော
စေတီတို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်၏၊ တံ တာဒိသံ-ထိုသို့သဘောရှိသော
စေတီကို၊ အဟံ- အကျနုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ နမာမဟံ ဝန္ဒာမဟံ၊ ပူဇေမဟံ သိရောရဟံ၊
ပုညမိဒံ ဘဝတု မေ၊ ပစ္စယော အာသဝက္ခယေ။

အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ သိရောရဟံ- ဆံတော်ခါတ်မြတ်ကို၊ န
မာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ သိရောရဟံ-ဆံတော်ခါတ်
မြတ်ကို၊ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ သိရောရဟံ-
ဆံတော်ခါတ်မြတ်ကို၊ ပူဇေမိ-ပူဇော်ပါ၏၊ ဣဒံပုညံ-ဤကောင်း
မှုအပေါင်းသည်၊ မေ-အကျနုပ်အား၊ အာသဝက္ခယေ-အာသ
ဝေတရားလေးပါး ကုန်ခြင်း၌၊ ဝါ-အာသဝေတရားလေးပါး
ကုန်ခြင်း၏၊ ပစ္စယော-အကြောင်းသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်ပါစေသ
တည်း။

(ရှေ့တိုက်ဆံတော်ရှင် စေတီတော်ဘုရားရှိခိုး မောင်းထောင်
ဥဒါန်း ၁၂၈၀ ကို ဖတ်ပါ)

မင်းလှဇေယျဝတီဥဒါန်း

(ပဲခူးတိုင်း မင်းလှမြို့ ဇေယျဝတီဆရာတော် အရှင်ဣဒ္ဓိယ မထေရ် သည် မောင်းထောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကဲ့သို့ပင် သဒ္ဓါရှင်လန်း ပီတိ လှမ်း၍ ဥဒါန်းရင့်ကျူးသော ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင် ရှိခိုး ၅ ဂါထာဖြစ် ပါသည်။)

- ၁။ ယော ဒီပင်္ကရမ္မလမ္ပိ၊ ပဒံ ဟတ္ထဂတံ စဇိ၊
သမ္မာသမ္ဗောဓိ မာကခံ၊ ဝန္ဓေ တဿ သိရောရဟံ။
- ၂။ တထာ စဇတိ အန္တိမေ၊ ရာဇာယတန မူလကေ၊
တပုဿ ဘလ္လိကာ ပစ္ဆာ၊ ဂတကာလေစ ယာစရေ။
- ၃။ အထဗုဒ္ဓေါ မဟာသီသံ၊ ပရာမသိ သုသောဘိတံ၊
လင်္ဂိံ သု ယထာဓိဋ္ဌာနံ၊ အဋ္ဌကေသာ သုမောစိတာ။
- ၄။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ ဣတော တေသံ၊ စမ္ပပတိ သသေနိကာ၊
စေတိယဗန္ဓရံ ကတော၊ ဌပယန္တိ သဒေသိတာ။
- ၅။ ဗုဒ္ဓဗိမ္ဗံ အဋ္ဌကေသံ၊ ပူဇာရဟံ သိရိန္ဓရံ၊
မဟာတေဇံ ဗုဒ္ဓဒိန္နံ၊ မဇ္ဈိမတော ဣဓာဟတံ။

သမ္မာသမ္ဗောဓိ - အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရှင် ဖြစ်တော်မူမည့် ဘုရားဆုတော်ကြီးကို၊ အာကခံ အာ ကခံန္ဓော - အာသာငန်းငန်း ဘုရားဖြစ်လိုသော ဆန္ဒတော် အစွမ်းဖြင့် ပင်ပန်းပစေ မရလျှင် ငါမနေဟု လေးသင်္ချေ ကမ္ဘာ တသိန်း တွက်ကိန်းတွေ ဘယ်လောက်များသော်လည်း စိတ်အား တော်မငယ် အလွယ်ပင် ရနိုင်ရဲ့ ဟု တကဲ့စိတ်ထားဖြင့် လိုလား နှစ်သက် တောင့်တချက် ပြင်းထန်လှစွာသော။ ယောဗုဒ္ဓကိုရော ဘုရားလောင်းဘဝသို့ ပြောင်းကြ လာခဲ့သော အကြင်သူမေမာ ရှင်ရသေ့သည်၊ ဟတ္ထဂတံ - သုမေဓာဘဝ ဟူသော လက်တွင်း

သို့ သက်ဆင်းကျရောက်လှဆဲသော၊ ပဒံ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကြီးကို၊ ဒီပင်္ကရမူလမှ-ဒီပင်္ကရာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌၊ စတိယထာ-မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့်ဘဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကြီး စွန့်လွှတ်တော်မူဘိသကဲ့သို့၊ ဝေတထ - ဤနည်းတားယူ အလားတူသာလျှင်၊ ရာဇာယတနမူလကေ- ရာဇာယတနသတ္တိဟဟူသော လင်းလွန်းပင်အနီး၌၊ တပုဿဘလ္လိကာ-တပုဿနှင့်ဘလ္လိကခေါ် ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့သည်၊ ပစ္ဆာဂတကာလေ-သဒ္ဓါရှင်လန်းပျားမှဆွမ်းကို လှူဒါန်းပူဇော်ကာ ဘုရားတရားအစုံ ဒွေဝါစိကသရဏဂုံ' ဝ. ညီပြီး ပြန်ကာနီးအခါကာလ၌၊ အဘိဝါဒနာဒိအတ္ထာယ- ရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း စသည်တို့အကျိုးငှာ၊ ယာစရေယာစန္ဒိ- ကိုးကွယ်ဘို့ရေး မျှော်ထောက်တူးလျက် လေးလေးစားစား ပေးသနားပါရန် တောင်းပန် လျှောက်ထား ကြလေကုန်၏။

အထ- ထိုသို့ တောင်းပန်ကြသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ-သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်သည်၊ သုသောဘိတံ-ကောင်းမြတ်တင့်တယ် ရှုချင့်ဘွယ် ရှိတော်မူသော၊ မဟာသီသံ- မဟာမဏိ အမည်ရှိတဲ့ ဥက္ခေဝင်းတော် ဥသျှောင်တော်ကြီးကို၊ ဟတ္ထေန-လက်တော်ဖြင့်၊ ပရာမသိ- ဖြေးညှင်းသာယာ သုံးသပ်တော်မူလေ၏၊ တဒါ-ထိုသို့ သုံးသပ်တော်မူသော အခါ၌၊ ယဇာဓိဋ္ဌာနံ- ဓိဋ္ဌာန်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ အဋ္ဌကေသာ-ဆံတော်ဓာတ်ရှစ်ဆူတို့သည်၊ သုမောစိတာ- စိမ်းရှင်သောဦးရေပြားမှ ထူးထူးခြားခြား ကျွတ်လွတ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍၊ လဂ္ဂိ' သု-ထေထေသိပုံ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် စိတ်ကြံမြဲခိုင် ဆွဲမကိုင်ဘဲ လဲဆိုင်သုံးသပ် ငြိစာကပ်သို့ ငြိကပ်ပါလာကြလေကုန်ပြီ၊ တေကေသေ-လက်တော်

မြတ်၌ ငြိကပ်ပါလာ ထိုဆံတော်ဓာတ် ရှစ်ဖြာတို့ကို၊ ဝါ
ဏိဇ္ဇာနံ-စာပုဿနှင့် ဘလ္လိကမည် ကုန်သည်ညီနောင်တို့အား၊
စဇိ-ပူဇော်ဘို့ရန် အကြောင်းခံဖြင့် တောင်းပန်သည်ကို နှစ်လို့
ဝမ်းသာ ကရုဏာဓာတ် မေတ္တာမြတ်ဖြင့် ပေးအပ်စွန့်လွှတ်တော်
မူလေပြီ။

တဿ-ထိုအလောင်းတော်မြတ် ပောဓိသတ်၏၊ အန္တိမေ-
နောက်ဆုံးဖြစ်သောဘဝ၌၊ သိရောရဟံ- ကိုယ်တော်ဦးထိပ်၌
ပေါက်ရောက်လာသော၊ ဗုဒ္ဓဒိန္နံ-ဘုရားကိုယ်တိုင် ပေးသနား
တော်မူအပ်သော၊ အဋ္ဌကေသံ-ဆံတော်ဓာတ်ရှစ်ဆူကို၊ မဇ္ဈိမ
တော-မဇ္ဈိမဒေသ ဣန္ဒြိယမှ၊ ဣဓ-ရာမညတိုင်း တလှိုင်းသုံး
ရပ် ထုံးအမှတ်ဖြင့် ကုန်းမြတ်သီဂုံတ် မတိမ်မြုပ်သည့် ဥက္ကလာ
မည် မြန်တိုင်းပြည်သို့၊ အာဟတံ-ကုန်သည်နှစ်ဖော် ညီနောင်
တော်တို့ ပူဇော်လိုရင်း နှလုံးသွင်းဖြင့် ဆောင်ကျဉ်းပင့်ယူ၍
လာအပ်သော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိတော်မူသော၊ အဋ္ဌကေသံ-
ရှစ်ဆူသော ဆံတော်မြတ်ကို။ ဣတော-မြန်ပြည်နဂရ ဥက္ကလာဖ
ဤတိုင်း ဤဌာနမှ၊ သသေနိကာ-စစ်သည်ရဲမက်နှင့်တကွကုန်
သော၊ စမူပတိစ-စစ်သူကြီး (ဝါ စစ်ဗိုလ်ကြီး) တထောင်တို့
သည်၎င်း၊ သဒေသိကာ-ရပ်သူရွာသားနှင့် တကွကုန်သော၊
ရာဇာနောစ - မင်းမှူးမတ် တို့သည်၎င်း၊ မစ္စဂ္ဂန္ဒာ - မြိုင်မြိုင်
ဆိုင်ဆိုင် နိုင်ငံအဝှမ်း ခြိမ်းခြိမ်းမှမ်းအောင် ရှမ်းရှမ်းဝေဝေ
ကြက်သရေ အဖြာဖြာ မင်္ဂလာအဖုံဖုံ တူရိယာ အမျိုးစုံတို့ဖြင့်
ကိုးဂုဏ်သခင် ဘုရားရှင်ကို သက်သာနဂိုရ် ကြိုအဆိုသို့ ကြည်ညို
လှိုက်လှဲ ကြိုဆိုပဲ့ ပြုလုပ်ကြကုန်ပြီးသော်၊ တေသံ- ထိုဆံတော်
ဓာတ်ရှစ်ဆူတို့ကို၊ စေတိယဗုဒ္ဓရံကတော- မင်းစိုးရာဇာ များသူ

ငါတို့ ကောင်းစွာ တည်ဆောက် ရှေ့တောင်ပေါက်သို့ ဝင်း
 တောက်ရောင်ခြည် ပြောင်ပြောင်လည်သည့် စေတီတော်တိုင်း
 ကြုတ်တော်တိုင်း၌ ထည့်သွင်းဌာပနာကြကုန်လျက်၊ ဌာပယန္တိ-
 အရှည်အားဖြင့်တည်ထားကိုးကွယ်ကြလေကုန်၏။ ။ ဤကား
 သမိုင်းချုပ်တည်း။

တထာ- ထိုအလောင်းတော်မြတ် ဗောဓိသတ်၏၊ အန္တိမေ
 ဒေဟေ-ဘိတ်ဆုံးဘဝ ထိပ်ဆုံးကျသည့် ဂေါတမကိုယ်တော်၏
 အံ့ဖြစ်၌၊ သိရောရဟံ-ကိုယ်တော် ဦးထိပ် နဖူးမြိတ်၌ ဖိတ်ဖိတ်
 ပြောင်ပြောင် သပိတ်ရောင်လို ချိတ်မှောင်ဝင်းကြည် စီရရီ
 ပေါက်ရောက်တော်မူလာထသော။ ဗုဒ္ဓဗိမ္ဗိ - ဘုရားကိုယ်စား
 ရုပ်ပွားတော်တဆူ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ပူဇာရဟံ-မြန်ပြည်
 အလုံး ခြံမြံခြံမြံအုံးအောင် ညွတ်ရုံးကော်ရော် ပူဇော်ထိုက်ပေ
 ထသော၊ သိရိန္နရံ-ထူးထွေအံ့ဖွယ် ရောင်ခြောက်သွယ်ဖြင့် တင့်
 တယ်လှပေ ဘဝဂ်ဝေမျှ ကြက်သုရေသုံးဂုဏ် အလုံးစုံကို ဆောင်
 တော်မူပေထသော၊ မဟာတေဇံ-လမ်းခရီးတွင် တန်ခိုးရှင်ဟု
 ပေါ်လွင်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားသို့ ကြီးမားသော တန်ခိုးတေ
 ဇော် အာနုဘော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဒိန္နံ - ဥက္ကလာပ
 တိုင်းဌာနသို့ ရောက်ကြသော အခါ ကိုးကွယ်ရာဟု မဟာ
 ဥသျှောင် ဖွဲ့အနှောင်ကို ဘုန်းခေါင်ပရမေ မြတ်စိန္တေသည်
 ထွေထွေသိပ္ပံ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် စိတ်ကြံမြဲခိုင် ဆွဲမကိုင်ဘဲ လဲဆိုင်သုံး
 သပ် ငြိကာကပ်သို့ ငြိကပ်ပါလာ ဆံကေသာကို ကောင်းစွာ
 ပေးသနားတော်မူထသော။ အဋ္ဌကေသံ- ဥက္ကလာပမင်းနှင့်တကွ
 တည်ဆောက်ကြ၍ လောကဝိဒ္ဓ မြတ်ဘုန်းလူတို့ လေးဆူခတ်ပုံ
 ရှေ့တိုက်လျှင် ဆံတော်ရှင်ဟု မည်တွင်ခဲ့ပေ ကုန်းမြင့်မြေဝယ်

စေတီတော်တွင်း ကြုတ်တော်တွင်း၌ ထည့်သွင်း ဌာပနာ ကိုး
ကွယ်ပါသည့် ကေသာထွဋ်မြတ် ရှစ်ဆူသော ဆံတော်ဓာတ်ကို၊
အဟံ-ရုပ်နာမ် နှစ်ရပ်ပရမတ်ကို ပညတ်မှည့်ခေါ် တပည့်တော်
သည်၊ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ-သဒ္ဓါပုဗ္ဗင် ဇောအစဉ်ဖြင့် ကြည်လင်
မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးဦးနှိမ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

(ပါဠိဂါထာ ပါဠိအနက်ဘုရားရှိခိုးတည်း)

၎င်းဆံတော်ရှင် ဘုရားရှိခိုး လင်္ကာ

ဗောဓိညောင်ရွှေ ရောင်မဟေဟု အောင်မြေတင့်ဆန်း ပလ္လင်
နန်းမှ အလှမ်းမကွာ စံမြန်းရှာသည့် ရာဇာယတန သတ္တာဟဉ္စ
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ စိန္တေယျာအား သဒ္ဓါရှင်လန်း ပျားမှု ဆွမ်း ကို
လူဒါန်းပြီးကာ ဝါဏိဇာတို့ ဒွေဝါစိက သရဏဂုံ တည်ကုန်ကြ
ပြီး ပြန်ကာနိုးဝယ် ဆည်းကပ်ကော်ရော် ပူဇော်မြတ်နိုး ရှိခိုး
ဘို့ရန် အကြောင်းခံဖြင့် တောင်းပန်သောခါ ကိုးကွယ်ရာဟု
မဟာဥသျှောင် ဖွဲ့အနှောင်ကို ဘုန်းခေါင်ပရမေ မြတ်စိန္တေသည်
ထေ့ထေ့သိပ္ပံ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် စိတ်ကြံမြဲခိုင် ဆွဲမကိုင်ဘဲ လဲဆိုင်
သုံးသပ် ငြိကာကပ်သို့ ငြိကပ်ပါလာ ဆံကေသာကို ပေးကာ
စွန့်လိုက် လွန်နှစ်ခြိုက်၍ သိမ်းပိုက်ယူကာ မဇ္ဈိမာမှ ပြန်လှည့်
ကြ၍ ဥက္ကလမည် မြန်တိုင်းပြည်သို့ ကုန်သည်နှစ်ဖြာ ပင့်ဆောင်
လာခဲ့။

ထိုခါကာလ ဥက္ကလမှ ကြိုကြပြီးကာ နတ်ဗြဟ္မာတို့ ရာဇာ
သနင်း သူဌေးမင်းနှင့် မယှင်းတူကွ စေတီယကို ခဏလျှင်စွာ
တည်ဆောက်ခါလျှင် လေးဖြာဗုဒ္ဓ ပွင့်ကုန်ကြသား လောက
ဝိဒူ မြတ်ဘုန်းလူကို လေးဆူဓာတ်ပုံ ရှေ့တိုက်လျှင် ဆံတော်ရှင်

ဟု မည်တင်ခဲ့ပေ ကုန်းမြင့်မြေဝယ် စေတီတော်တိုင်း ကြုတ်
တော်တိုင်း၌ ထည့်သွင်းဌာပနာ ကိုးကွယ်ရှာသည် ကေသာ
ထွဋ်မြတ် ဆံတော်ခေတ်ကို နူးညတ်မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးဦး
နှိမ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။

မင်းလှဇေယျဝတီ ဥဒါန်း ၅-ဂါထာနှင့် ဘုရားရှိခိုးလင်္ကာ ပြီး၏။

နမောတဿ ဗုဒ္ဓဝင် ဘုရားရှိခိုး

ငါးသိုင်းချောင်းမြို့ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် ဂဏဝါစက
အရှင်ပညဝန္တ (မဟာဝိဇ္ဇောတယ ဆရာတော်ဘုရား) ရေးတော်
မူသော နမော တဿ ဂီတိကျမ်းမှ ဖော်ပြပါသည်။

၁- သတ္တဝါတို့ အကျိုးငှာ ပါရမီ ဖြည့်ကျင့်တော် မူခဲ့ရ
သော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

န ရာသဘော အနေကေသု၊ ဘဝေသု တိသပါရမီ၊
မာမိ သိရသာ နိစ္စံ၊ ပူရေတွာ အာဂတော ဝရံ။

ယောနရာသဘော-ဇာတိ အာဏာ ဝိသယာဟု သုံးဖြာထင်
လင်း ခေတ်အတွင်းဝယ် နေမင်းရာထောင် ခြည်ဝါရောင်သို့
ထိန်ပြောင်ယှက်သန်း ရှု မခန်း အောင် တောက်လျှမ်းထွန်းပ
ဂုဏ်ပေလင်းခသည့် နရဥက္ကဋ္ဌ အကြင်ဘုရားမြတ်သည်၊ အနေ
ကေသု-သိန်းသန်းကုဋေ ကိန်း ခန်း ပေ အောင် တွက် ရေမ ရ
များပြားလှကုန်သော၊ ဘဝေသု-နိမ့်တုံ မြင့်တုံ ရဟတ်ပုံသို့
ကြိုက်ကြံ့သမျှ ဘုံဘဝတို့၌၊ တိသပါရမီ - ဒါနအစ များလှ
ပေါ်ယယ် သုံးဆယ်အညီ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည်အမတာ
နန်း ရည်ကာမှန်းလျက် ရှင်လန်းကြည်ဖြူ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၍။

အာဂတော-သားတူပမာ များသူငါတို့ကြောင့် လက်မှာရပြီး
 နိဗ္ဗာန်ကြီးကို မမှီးပယ်ခွာ ဆင်းရဲစွာဖြင့် ကြွလာတော်မူခဲ့ရပေ
 ၏။ ဝရံ+ပါရမီကြွယ် သာကီနွယ်ဟု လူဝယ်ထင်ရှား အမျိုး
 အားဖြင့် မပြားနေဇာတ် မြင့်မြတ်တော် မူထသော၊ ဝါ-လူ
 နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ လွန်စွာမပြတ် တောင့်တအပ်ထသော၊
 တံနရာသဘံ-ထိန်းတုမရ သုံးလူ့ ဘဟု နရဉ္ဇကဋ္ဌ ဘုရားမြတ်ကို၊
 အဟံ-ပဋိစ္စဝတ် သံသာညွတ်မှ မလွတ်နိုင်ပဲ တလဲလဲဖြင့် ဆင်း
 ရဲဒုက္ခ ခံနေရသော အကျနုပ်သည်၊ နိစ္စံ-မိနစ်စက္ကန့် ဆိုင်းမင်
 ပဲ အာရုံစွဲ၍ အမြဲမပြတ်၊ သိရသာ-ပိတုန်းရောင်ဟန် နှုန်း
 ဆောင်ပန်သည့် ကေဆံတည်ရာ ဦးခေါင်းရတနာဖြင့်၊ နမာမိ-
 မနှိုင်းယှဉ်သာ ဂုဏ်များစွာကို စိတ်မှာရည်စူး သဒ္ဓါမြူး၍ ကြည်
 နူးဝမ်းသာ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား 'န'
 ဟူသော အက္ခရာကို အစထား၍ ရေးသားစီကုံး အပ် သော
 ပဏာမ ဂါထာပါဌ် အနက်တည်း)။

၂- ဥရုဇေလတော၌ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့် တော် မူ သော
 မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

မော ကွံ နာထော အတိစ္ဆန္တော၊ ဒွယံ ဟိတွာ သရဋ္ဌကံ၊
 ဒံ ဝနေ သုဒုက္ကာရံ၊ နမာမိ သိရသာဒရံ၊

နာထော-ဗြဟ္မာနတ်လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူ ကိုးစား
 အားထားမှီခိုရာ အစစ်ဖြင့်ကြီးဖြစ်တော်မူသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ-
 အကြင်သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ မောက္ခံ-
 သိဝံအောင်ခန်း နိဗ္ဗာန်နန်းကို ဝါ-ကာမနှောင်ကျဉ်း ထောင်
 အတွင်းမှ ရှောင်ကွင်းဖျက်ဖေါက် ထွက်မြောက်တော်မူခြင်းကို၊

အတိဏ္ဏန္တော၊ ကြံတေးရှုမြော် အလွန် အလိုတော် ရှိတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍။ သရဋ္ဌကံ-ရွှေအိမ်ရွှေနန်း နတ်ကြွင်းသို့ ရှင်လန်း
 တွယ်ရာ စည်ပင်သာသည့် အောင်ချာရဋ္ဌ ကပိလခေါ် ရှေ့ပြည်
 တော်နှင့် တကွ။ ဒွယ်-ဒြပ်ဖြိုးလူ နတ်မိုးသုနှင့် ပုံတူနိုင်စာ
 ယဉ်မူသာသည့် ဗိမ္မာရွှေလှော် မယ်ယသော်နှင့် မျက်ဖျော်ရင်ဥ
 လှပေါင်းစုသည့် 'ရာဟု'နန်းဖွား မင်းနှစ်ပါးကို၊ ဟိတော-မခင်
 မတူယ် မစင်နှယ်သို့ စွန့်ပယ်ရှောင်ရှား ပစ်ထားတော်မူခဲ့၍၊
 ဝနေ-နေရဉ္စရာ အနော်မာဟု လွန်စွာတင့်တယ် မြစ်နှစ်သွယ်တို့
 အလယ်ကုန်းကျော ဥရုဝေလ တော၌၊ မောဒိ-မောဒန္တော-
 အဖော်ကင်းမဲ့ အားတော်နဲ့၍ ကျန်ခဲ့ရသူ ဒါယုနှစ်ပါး နန်း
 သူများကြောင့် စိတ်ထားဖောက်ပြန် လွမ်းစဖန်၍ နောက်ဆံ
 မင် ပျော်ရှင်ဝမ်းမြောက်တော်မူလျက်၊ သုဒုက္ကာရံ-အရိုးပေါ်
 တွင် အရေတင်လျက် ငြိုငြင်ဆင်းရဲ ပြုနိုင်ခဲ့သည့် အသဲကြေမှု
 ပြင်းထန်လှသော မဟာပဓာန အကျင့်တော်ကို၊ သမာစရိ-ရန်
 သင်း ခလုတ် မာရ်မင်းယုတ်၏ မဟုတ်တန်းဂါး ထံတော်ပါး၌
 သနားသယောင် ဟန်ပန်ဆောင်၍ ပြန် အောင် လှည့် ဖြား
 လျှောက်စကားကို ပယ်ရှားငေါက်ကာ ခြောက်နှစ်ကြာအောင်
 ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူလေပြီ။ တံ-ဗုဒ္ဓံ- ထိုသို့ ဒုက္ကရစရိယာ
 ခြောက်နှစ်ကြာအောင် ကောင်းစွာကျင့်တော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဟံ-ပဋိစ္စဝဋ္ဌံ သံသာညွတ်မှ မလွတ်နိုင်ပဲ တလဲလဲ
 ဖြင့် ဆင်းရဲမုဒုက္ခ ခံနေရသော အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဒရံ-နှစ်သက်
 ကြည်ညို ရှိသေလှစွာ၊ သိရသာ-ပိတုန်းရောင်ဟန် နှုန်းဆောင်ဖန်
 သည့် ကေသံတည်ရာ ဦးခေါင်းရတနာဖြင့်၊ နမာမိ-ကာယဝစီ
 မနောချီလျက် သုံးလီဒွါရ ဟရိုဏ်းပြု၍ တုပ်ကွရိုကျိုး လက်စွဲ

မိုးကာ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား ‘မော’ ဟူသော အက္ခရာကို အစထား၍ ရေးသားစီကုံးအပ်သော ပဏာမ ဂါထာပါဌ်အနက်တည်း။)

၃ - မဟာဗောဓိပင်နှင့် တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန် တော့ရန်။

တဿ မူလံ မဟာဥာဏော၊ ဥပေသိ ဗောဓိ မဏ္ဍလေ၊
ဗုဒ္ဓဿ ပါဒေစ၊ သဗောဓ ယော နမာမဟံ။

မဟာဥာဏော-မြေထုရေထု လေအစုနှင့် မေရုဗဟို၊ တောင် မြင့်မိုရ်ပင် နှိုင်းဆို့မရ ကြီးကျယ်လှသည့် ဥာဏ်များမဟေ သုံးလူ့ ဆွေသည်။ ဗောဓိမဏ္ဍလေ- ကမ္ဘာတည်ဦး ပကတူးက ပွင့်ဖူးပဒုံ ကြာငါးရံနှင့် ငါးစုံသင်္ကန်း ပေါ်ထွက်ထွန်း၍ လေးကျန်းအစ တူမျှပတိ တုမရှိသည့် ဗောဓိမဏ္ဍိုင် မြေဦးကိုိုင်၌၊ ငှိတော-စိမ်း လဲ ပြီးပြောင် မြသွေးရောင်နယ် သန်တောင်တရာ ထက်အာကာ သို့ မြင့်စွာဖြိုးမောက် တန်ခိုးတောက်၍ ပေါက်ရောက် တည်ရှိ ထသော၊ ယော ဗောဓိရုက္ခော-ဖွားဘက်တော်ရင်း အကြင်ဗောဓိ ပင်မင်းသည်။ အတ္ထိ-ဖားဖားဝေဝေ တည်ရှိပေ၏။ တဿ-ဗောဓိ ရုက္ခဿ-ထိုသဗ္ဗညုတ ဥာဏ်များသခင် မီးရှူးစင်က တူပင်ပြိုင် လျက် မြေမှထွက်သည့် ဖွားဘက်တော်ရင်း ဗောဓိပင်မင်း၏။ မူလံ-ရှေးရှုရှက်စပ် အနီးရပ်သို့ ဥပေသိ-ဥရုဝေလ အမည်ရသည့် တောမှဖဲ့ခွာ ပန်းမိုးရွာလျက် ဒေဝါဖန်သ နတ်လမ်းမဖြင့် လှမ်း ထယဉ်ယဉ် မြန်းကြွဝင်၍ မောင်စင်လှဆက် ရှစ်ဆုပ်မြက်ကို ရှေ့လက်တော်ဆန့် ကြဲကာဖြန့်မည် စိတ်တော်ရည်၍ ထိုဤ လှည့်ပတ် အရှေ့ရပ်က ချဉ်းကပ်တော်မူလေပြီ။ သဗောဓယော-

ပင်စည်ကိုင်းခက် ကြားကြားတက်သည့် ဖွား ဘက် တော် ရင်း
 ဗောဓိပင်မင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ တဿဗုံဒုဿ-ထိုဗောဓိ
 ပင်နီး ရှေ့တောင်ကြီးသို့ ယှဉ်မှီးကပ်ငြား မြတ်ဘုရား၏၊ ပါ
 ဒေဝ-ပတ္တမြားအသွေး နှိထွေးရောင်လက်- ကန့်အကွက်နှင့် ရှေ့
 စက်ဒ စုံ ကြာပဒုံတို့ကိုလည်း၊ အဟံ-ပဋိစ္စဝဋ် သံသာညွတ်မှ
 မလွတ်နိုင်ပဲ တလဲလဲဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံနေရသော အကျွန်ုပ်
 သည်၊ နမာမိ-နမော တဿ ဇောဗလဝဖြင့် ဝဇီရစိန်နှုံး ကျမ်း
 တိုင်းအဆီ ဆန်းဂိုဏ်းညီအောင် စိကာကုံး၍ ရှင်ပြုံးသဒ္ဓာ နိဗ္ဗာန်
 အကျိုး စိတ်ကြံကုံး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤ
 ကား 'တဿ' ဟူသော ပုဒ်ကို အစထား၍ ရေးသားစီကုံးအပ်
 သော ပဏာမ ဂါထာ ပါဌ်အနက်တည်း။)

၄- ပဌမသတ္တာဟ ပလ္လင်တော်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို
 ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

၈၀၁ အဂ္ဂ မဂ္ဂေန၊ ပဉ္စမာရေ အသေသတော၊
 ဘ ဦတောန သိခါပတ္တော သပလ္လင်္ဂံ နမာမိ တံ။

ယောဘဂဝါ-မြေမှီးအလုံး စေ့ဖြိုးချွန်းသည့် ရှေ့ဘုန်းတော်
 သခင် အကြင်ဘုရားမြတ်သည်၊ ပလ္လင်ကော်-ဗောဓိပင်ရင်း မြက်ဖြန့်
 ခင်း၍ ထင်လင်းပေါ်လာ ပလ္လင်ရတနာ၌၊ နိသိဒိတာ-ဗောဓိ
 ပင်ကို ကပ်ယှဉ်မှီတွဲ တံကဲပမာ ကောင်းစွာအားယူ ထိုင်တော်မူ
 ၍၊ ပဉ္စမာရေ-ဒေဝပုတ္တ ကိလေသနှင့် ခန္ဓမစ္စ၊ သင်္ခါရုဟု ငါးခု
 လုံးစုံ မာရ်သူပုန်တို့ကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန-တချက်ခုတ်က ဇက်ပြုတ်ကျ၍
 မထနိုင်အောင် စွမ်းဆောင်ထက်မြက် အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အသေ
 သတော-မကျန်အကုန် ဥသျှံပြုပြု အကြွင်းမဲ့၊ ဘဦတော-အဆိုး

အယုတ် အမျိုးပြုတ်အောင် ချိုးခုတ် ဖျက်ဆီး တော်မူပြီး၍၊
 သိခါပတ္တော-ဒီပင်္ကရာ မည်တိုင်သာသည့် မြတ်စွာထံပါး အစ
 ထား၍ ဘုရားဖြစ်မှု ရည်သန်ပြုသည့် အောင်ဆုမင်္ဂလာ ပတ္တနာ
 သည် ကောင်းစွာ ပြီးမြောက် ခရီးပေါက်၍ အထွဋ်အထိပ်သို့
 ရောက်တော်မူလေပြီ။ သပလ္လင် - တဆယ့်လေးတောင် အမြင့်
 ဆောင်သည့် ထိန်ပြောင်ဝင်းလျှပ် ရတနာ ပလ္လင်တော်မြတ်နှင့်
 တကွ တံ ဘဂဝန္တိ-ထိုပလ္လင်တော်ထက် ငြိမ်သက်စံပျော် နှုံးမ
 မြော်သည့် ဘုန်းတော် သခင် ဘုရားရှင်ကို၊ အဟံ - ပဋိစ္စဝဋ်
 သံသာညွတ်မှု မလွတ်နိုင်ပဲ တလဲလဲဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံနေရသော
 အကျနပ်သည်၊ နမာမိ-ယခင်ရှေးဦး တင်ပေဘူးသည့် ကျေးဇူး
 သစ္စာ ဂုဏ်များစွာကို စိတ်မှာရည်စူး သဒ္ဓါမြူး၍ ကြည်နှူးဝမ်း
 သာ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား 'ဘ' ဟူ
 သော အက္ခရာကို အစထား၍ ရေးသားစီကုံးအပ်သော ပဏာမ
 ဂါထာ ပါဠိအနက်တည်း။)

၅- ဒုတိယသတ္တာဟ အနိမိသစေတီတော်နှင့်တကွ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

၈ နှော့ မုနိဝရော တမ္ပာ၊ အနိမိသေ ဝရာသနေ၊
 ၈နေ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝ၊ သာ နိမိသံ နမာမိ တံ။

မုနိဝရော - အနာဂါရ အာဂါရနှင့် သေက္ခ သေက္ခာ
 ပစ္စေကာဟု ငါးဖြာမည်ရှိ ယင်းမုနိတို့ထက် ဆထက်လွန်ကြွေး
 အထူးသဖြင့် မြတ်တော်မူထသော၊ ယောနာထော - အကြင်
 လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးစားမှီခိုရာအစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ၈၈နေ-မြူတိမ်ကင်းစင် ထက်ကောင်း

ကင်၌၊ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝ-သရဒရာသီ အခါဆည်ဝယ် ကြည်ကြည်
 ပြောင်ရှန်း ပေါ်ထွက်ထွန်းသည့် လဝန်းယုန်အိမ် ပုဏ္ဏမိန်ကံ
 သို့၊ တမ္ဘာ-ထိုမဟာဘူမိ အပရာဇိဟု ဗောဓိအောင်ခန်း ပလ္လင်
 နန်းမှာ၊ ဝန္တာ-တင့်တယ်ဖြည်းည့် စက်ဖြန့် ကြ သွား တော် မူ ၍၊
 အနိမိသေ - မျက်တောင်မခတ် ကိုယ် တော် ရပ် ၍ မတ် မတ်
 မယိမ်း မလှုပ်တိမ်းပဲ စိန်းစိန်းရှုကာ ရပ်တည်ရာ ဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့် အနိမိသ အမည်တော်ရသော၊ ဝရာသနေ-အရှေ့မြောက်
 စွန်း စဉ်းငယ်ယုန်းသည့် တာဝန်းမကွာ မြတ်သောနေရာ၌၊
 သံဠိတော - ဗောဓိအောင်ခန်း ပလ္လင်နန်းကို မြော်မှန်းရှေးရှု
 ကောင်းစွာရပ်တည်တော်မူလေပြီ၊ သာနိမိသံ- ဒုတိယသတ္တာဟ
 ‘အနိမိသ’ စေတီတော်ဌာနနှင့်တကွသော၊ တံ နာထံ-ထိုဌာနိဿရ
 အာဒိစ္စဟု နရထိပ်တင် ဘုရားရှင်ကို၊ အဟံ - အကျန့်ပ်သည်၊
 နမာမိ-အညူညွန့် တင်ချီကုန်လျက် မတုန်သဒ္ဓါ-ကြည်ကြည်
 မြမြ ဝစီဟ၍ ဦးချုရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား ‘ဂ’
 ဟူသော အက္ခရာကို အစထား၍ ရေးသား စီကုံးအပ်သော
 ပဏာမဂါထာပါဌ်အနက်တည်း)။

၆ - တတိယသတ္တာဟ စကြံနံတော်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရား
 ကို ရှိရှိကန်တော့ရန်။

○ န္တာမိ သော နဘေ နာထော၊ ဒသေတွာ ပါဠိဟာရိယံ၊
 သာဒေါ ဝိယ စကံမိ၊ သစကံမိ နမာမိ တံ။

ဝန္တာမိသော - မခင်မချစ် ဘင်အစစ်သို့ စွန့်ပစ်ဝေးလန်
 အရေးဖန်၍ ထွေးအန်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိတော်မူထ

သော၊ ဝါ- ဝတ္ထုကိလေ နှစ်ထွေကာမု တရားစုကို တခုမကျန်
ထွေးအန်တော်မူပြီးထသော၊ ယောနာထော - မဂ်ဖိုလ်အမတ
တက်လို့ကြသု နတ်နှင့်လူကို ကြည်ဖြူသနား ရည်တူထား၍ တရား
ကျင့်ရန် အသင့်ဖန်လျက် တောင်းပန် တိုက်တွန်းတော်မူတတ်
သော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဘေ- တိမ်ဖြူတိမ်ပြာ တိမ်
အဝါနှင့် မိလ္လာယုက်သန်း ကောင်းကင်နန်း၌၊ ပါဠိဟာရိယံ-
လကျောတော် နားပန်းစွန်းမှ 'မီးအလျှံ'၊ လက်ဝဲတော် နားပန်း
စွန်းမှ 'ရေအလျှံ'၊ လကျောတော်မျက်လုံးမှ မီးအလျှံ၊ လက်ဝဲ
တော်မျက်လုံးမှ ရေအလျှံ အတန်တန် အဖုံဖုံ အစုံစုံသော
တန်ခိုးပြာဠိဟာကို၊ ဒဿေတွာ- ပညာနည်းပါး နတ်အများကို
ယုံမှားကင်းအောင် ဉာဏ်ဆောင်ရွေးရှု ပြတော်မူ၍။ မဇ္ဈေ-
ပလ္လင်အနိမိသ နှစ်ဌာနတို့၏ မဇ္ဈလယ်ရပ် မြေအမြတ်၌၊ ဝသာ
ဒေါဝိယ- ဝနိုင်သေလာ မြိုင်ဟေမာဝယ် တေဇာတောက်လင်း
ခြင်သံ့မင်းကဲ့သို့၊ စင်္ဂမိ- အရှေ့ အနောက် ကိုယ်တော်လျှောက်၍
တောင်ခြောက်ဆယ်မျှ စကြံနံ့ ကြတော်မူလေပြီ၊ သစင်္ဂမိ-
တတိယသတ္တဘဟ စကြံနံ့တော်ဌာနနှင့်တကွသော၊ တံ နာထံ-
ထိုဌာနိုဿရ အာဒိစ္စဟု နရထိပ်တင် ဘုရားရှင်ကို၊ အဟံ-
အကျနပ်သည်၊ နမာမိ- နှုဖရောင်းလက် စုပေါင်းယှက်၍ နှုတ်
မြက်ခါခါ ဂုဏ်တော်ကို တတုတ်တုတ် ပုံပေါ်အောင် ရှုတ်ရှုတ်
ပြီး ဦးညွတ်ရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား 'ဝ' ဟူသော
အက္ခရာကို အစထား၍ ရေးသားစီကုံးအပ်သော ပဏာမဂါ
ထာပါဠိအနက်တည်း)။

၇- စတုတ္ထ သတ္တဘဟ ရတနာဗရ ရွှေအိမ်တော်နှင့် တကွ
မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

တော ရုဏ ဣတသင်္ကာသော၊ လောကဂ္ဂေါ ရတနာဃရေ၊
သေသိ ဇနံ ရံသီဟိ၊ သ ဃရဟံ နမာမိ တံ။

တောရုဏဣတသင်္ကာသော-ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် ရောင်စုံယှက်၍
ထိန်လက်ဝင်းပြောင် ရတနာတောင်ဝယ် လွှားထောင်မတ်မတ်
စိုက်ထူအပ်သော 'ရွှေတုရိုဏ်းတိုင်' ကဲ့သို့ မယိုင်မယိမ်း မတိမ်း
မညွတ် ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။
လောကဂ္ဂေါ-သုံးပါးလောက သုံးဌာနဝယ် တူမျှသည့် ထွက်
မပြုပဲ တဆူကွဲ၍ မြတ်ကြီး မြတ်တော်မူထသော။ ယောနာ
ထော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနာဃရေ-ဗောဓိအောက်
မှ အနောက်မြောက်စွန်း စဉ်းငယ်ယှန်းသည့် ကျယ်ဝန်းသာ
ယာ ရတနာရောင် ထိန်ထိန်ပြောင်၍ တောက်လောင်ယှက်သန်း
ရွှေအိမ်နန်း၌၊ နိသီဒိတော-အဘိဓမ္မာ ဒေသနာနက်ဝှမ်း ပဌာန်း
ကျမ်းကို စီးဖြန်းထပ်ထပ် သုံးသပ်ရှုမျှော် နေတော်မူ၍၊ ရံသီဟိ-
မြင်သမျှငေး ရင်ဝအေး လောက်သည့် နိထွေးဖြူဝါ အစဖြာ
သား လွန်စွာထူးဆန်း ရောင်ခြည်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဇနံ - များစွာ
သောင်းသောင်း နတ်လူအပေါင်းကို၊ တောသေသိ-ဝါဂွမ်းနု
များ ဆီထိလားသို့ ရှင်အားချိမ့်ချိမ့် ပီတိစိမ့်အောင် နှစ်သိမ့်
စေတော်မူလေပြီ၊ သ ဃရံ- အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်မြတ် အ
ဆုံးခတ်အောင် သုံးသပ်တော်မူရာ ရတနာရွှေအိမ်နှင့် တကွ
သော၊ တံ နာထံ- ထိုရွှေအိမ်နန်းထက် စံမြန်းပျော်ရွှင် ဘုရား
ရှင်ကို၊ အဟံ- အကျနုပ်သည်၊ နမာမိ- ဆယ်ချောင်းလက်စုံ
ကြာဖူးငုံကို ပွင့်မုံရှုရှု သီသအပြင် ချီမတင်၍ ကြည်လင်သဒ္ဓါ
ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား 'တော' ဟူသော

အက္ခရာကို အစထူး၍ ရေးသား စီကုံးအပ်သော ပဏာမ ဂါထာပါဠိအနက်တည်း)။

၈- ပဉ္စမသတ္တဘဟ အဇပါလ ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင် စေတီတော်နှင့် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

အ^မဂီရသော မဟာပုညော၊ အဇပါလမုပါဂတော၊
အ^မနုတ္တရာ မဟေသက္ခော၊ သာဇပါလံ နမာမိ တံ။

အ^မဂီရသော-ရတီမည်မျှ ချိန်မရသည့် ထိန်ပတောက်လောင် စိန်စစ်တောင်ကို နေရောင်ဝါထိ ပဏာမိသဖြင့် တအိုအို တလင်း လင်း တဝင်းဝင်းတလျှပ်လျှပ် မပြတ်ပြုံးပြက် လျှပ်နှယ်ယှက် သကဲ့သို့ ပေါ်ထွက် ကွန့်မြူးသော ကိုယ်ရောင် တော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ မဟာပုညော-လူမင်းနတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့ မာန်တင်းပလွှား မပြိုင်အားအောင် ကြီးမားသောဘုန်းတော် လည်း ရှိတော်မူထသော၊ မဟေသက္ခော-မြေလျှိုးမိုးပျံ အဘိညာဏ်ဖြင့် သဏ္ဍာန်ထူးခြား နတ်သိကြားနှင့် နဂါးဂဠုန် ဂုမ္ဘာအဆင်း ခဏချင်းလျှင် ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း စသော ဣဒ္ဓိ အမျိုးမျိုး ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးလည်း ရှိတော်မူထသော၊ အနုတ္တရာ-နှစ်ဆူထွက် ဘူအချက်ဝယ် ပြိုင်ဘက်မပြု မြင့်မြတ် တော်မူထသော၊ ယောနာထော - အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇပါလံ-ဆိတ်ကျောင်းသားတို့ ပျော်ပါးခိုဝင် ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်သို့၊ ဥပါဂတော- ရှေ့အိမ်တော်မှ လှမ်းကာထ၍... မြန်းကြ ချဉ်းကပ် တော်မူလေပြီ၊ သာဇပါလံ-ပဉ္စမသတ္တဘဟ ဆိတ်ကျောင်းညောင်ဌာနနှင့်တကွသော၊ တံ နာထံ-ထိုညောင် ပင်ရင်း ကပ်ချဉ်းစံစား မြတ်ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊

နမာမိ-အဉ္ဇလီမှန်း တင်ရည်မှန်းလျက် ရှင်လန်းသဒ္ဓါ ပြည်အမ
တာကျိုး ရည်ကာကိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။
(ဤကား 'အ'ဟူသော အက္ခရာကိုအစထား၍ ရေးသားစီကုံး
အပ်သော ပဏာမ ဂါထာ ပါဠိအနက်တည်း။)

၉- ဆဋ္ဌသတ္တာဟ မုစလိန္ဒ ကျည်းပင်အိုင်နှင့်တကွ မြတ်စွာ
ဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

၇ သ္မိဇာလေဟိ ဇောတေန္တော၊ မုစလိန္ဒေ မဟာသရေ၊
၇ ဝိရာဇာဝ ယော နာထော၊ သ ဌာနာဟံ နမာမိ တံ။

ယောနာထော-အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မုစလိန္ဒေ-မုစ
လိန္ဒ နာမထင်လင်း နဂါးမင်း၏ ပျော်ခင်းစံရာ မုစလိန္ဒာ
အမည် ရှိသော၊ မဟာသရေ - ဝတ်မှု စားသုံး ပျားပိတုန်းတို့
အုံးအုံးသဲသဲ ပျံကာဝဲ၍ ပျော်နှံ့ကြရာ မွှေးနံ့သာဖြာသည့် ရှေ့
ကြာမြိုင်မြိုင် မြတ်သောအိုင်၌၊ ရဝိရာဇာဝ-ဥဒည်စွန်းမှ ပေါ်
ထွန်းထွက်လာ ရောင်ဝါညှိုးညှိုး နေမင်းကြီးကဲ့သို့၊ ရသ္မိဇာလေ
ဟိ-ထိန်ပြောင်ဝဲဝဲ စိန်တောင်ကြီး ကဲ့သကဲ့သို့ ယှက်တုံတောက်
လောင် ရောင်ခြည်တော် ကွန်ယက်တို့ဖြင့်၊ ဇောတေန္တော-ဝန်း
ကျင်ပတ်ချာ ဆယ်မျက်နှာဝယ် ခြောက်ဖြာအရောင် ပြောင်
ပြောင် ဝင်းဝင်း ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူလျက်၊ နိသီဒိ-
နဂါးကိုသားရင်းပမာ ကရုဏာဖြင့် ကောင်းစွာပင့် ထောက်
ချီးမြှောက်ရှင်ပျော် စံနေတော်မူလေပြီ၊ သ ဌာနံ-မုစလိန္ဒာ
ရှေ့ကြာမြိုင်မြိုင် ပန်းအိုင်သတ္တာဟ မြတ်ကျည်းပင်ဌာနနှင့် တကွ
သော၊ တံ နာထံ-ထိုရှေ့ကြာအိုင်မင်း ကျည်းပင်ရင်း၌ သီတင်း
သုံးတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်။

နမာမိ-ပီတိပြည့်လျှမ်း ဆီထိဂွမ်းသို့ ရှင်လန်းသဒ္ဓာ အထူးဝပ်
လျှီး ဦးညွတ်ကျိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤ
ကား 'ရ' ဟူသော အက္ခရာကို အစထား၍ ရေးသားစီကုံးအပ်
သော ပဏာမဂါထာ ပါဠိအနက်တည်း။)

၁၀ - သတ္တမ သတ္တာဟ လင်းလွန်းပင်နှင့် တကွသော မြတ်
စွာ ဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

တဘဝိဇ္ဇော ဂုဏာဓာရော၊ ရာဇာယတနပါဒပေ၊
ဟ ဝေ နိသီဒိ လက္ခိယာ၊ သဌာနာဟံ နမာမိ တံ။

ဟတဘဝိဇ္ဇော-အရဟတ္တမဂ် ဓားသံလျက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ခုတ်
ဖြတ် အမြစ်ပြတ်အောင် သတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာရှိတော်မူထ
သော။ ဂုဏာဓာရော-အရဟံအစ အနန္တ သ ချေ တွက် ရေ မ ရ
များလှသောင်းသောင်း ဂုဏ်တော်ပေါင်းတို့၏ စုအောင်းတည်
နေရာလည်းဖြစ်တော်မူပေထသော။ ယောနာထော-အကြင်မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ရာဇာယတနပါဒပေ-ပလ္လင်တော်နောက် ထွန်း
တောက်လျှင် ရောင်စုံဖြာသည့် ရာဇာယတန နာမမည်တွင်
လင်းလွန်းပင်သတ္တာဟ ခုနစ်ခုမြောက်သော ဌာန၌၊ ဟဝေ-
စင်စစ်၊ လက္ခိယာ-ထိန်ဝင်းပြုံးပြောင် စိန်စစ်တောင်သို့ ခြောက်
ရောင် ရှန်းဝေ ဘုရားတို့အသရေဖြင့်၊ နိသီဒိ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
သီတင်းသုံး၍ ရှင်ပြုံးမွေ့လျော် နေတော်မူလေပြီ။ သဌာနံ-
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သီတင်းသုံး၍...ရှင်ပြုံးမွေ့လျော် စံတော်မူရာ
ရာဇာယတန လင်းလွန်းပင်ဌာနနှင့်တကွသော။ တံ နာထံ - ထို
ဌာနဝယ် မျှတစံပျော် သုံးလူ့ဘော်ကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊

နမာမိ-ဘယလာဘ ကုလမဖက် သက်သက်သဒ္ဓါ ခေမာအကျိုး
စေတနာဖြိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား
'ဟ' ဟူသော အက္ခရာကို အစာဘေး၍ ရေးသားစီကုံးအပ်သော
ပဏာမ ဂါထာ ပါဠိအနက်တည်း)

၁၁- ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ မိဂဒါဝုန်တောသို့ ကြွတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

တော မရေနေအရိံ ဟန္တာ၊ မိဂဒါယံ မဟာဝနံ၊
သေတွာ ဥပကံ ဂဠိ၊ မဟာဇိနံ နမာမိ တံ။

ယောနာထော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တောမရေနေ-
လေးပါးမဂ်ဉာဏ် လက်နက်မှန်သည့် ဘေးရန်ပယ်ကြောင်း လှုံ
ချွန်းတောင်းဖြင့်။ အရိံ-ရှေ့ဆောင်ဗိုလ်မှူး ဆယ့်နှစ်ဦးနှင့် ဗိုလ်
မှူးနောက်ပါထောင်ငါးရာခေါ် ရဲဘော်အမှန်ကိလေသာတည်း
ဟူသောရန်ကို၊ ဟန္တာ-ငါးယောက်တကြိမ် ခုတ်သတ်နှိမ်၍ သုံး
ကြိမ်ခုနစ်ယောက် လေးကြိမ်မြောက်မှာ ခံတပ်ကွာ၍။ ဗိုလ်ပါ
ပျက်ပြုန်း အကုန်ရှုံးအောင် ဖျက်ဖြုန်းထိုးသတ် ချိုးဖြတ်နှိမ်နင်း
တော်မူပြီး၍။ ဥပကံ-သင်၏ဆရာ မည်သူပါနည်း ရှင်ကြီးမည်
တော် ဘယ်သို့ခေါ်ဟု ထုတ်ဖော်ကြောင်းလမ်း မေးစုံစမ်းသည့်
ရဟန်းအသွင် ဝါလွင်ဝတ်ဆီး ဥပကမည်သော ပရပိုင်ကြီးကို၊
တောသေတွာ-ငါသို့တသူ သယမ္ဘူမှာ ညွှန်သူကင်းကွာ ဆရာ
မရှိ ငါ၏မည်မှာ မဟာဇိန အောင်သူ ဘဟု ခေတ္တတန်နား ခရီး
ကြားဝယ် ထင်ရှားမြက်ဖော် နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၍။ မိဂဒါယံ
မဟာဝနံ-တဆယ့်ရှစ်ယူဇနာ အခွန်ကွာသည့် မိဂဒါဝုန် ရက်သာ
မော စုံမြိုင်တောသို့၊ ဂဠိ-မြေပြင်စခန်း ခြေကျင်လှမ်း၍ ကုန်

မြန်းကြွချီတော်မူလေပြီ၊ မဟာဇိနံ-ကိုယ်တော်တိုင်က နှုတ်တော်
ဟသည့် အနတ္တသညာ မဟာဇိန အမည်တော်ရသော၊ တံ နာထံ-
ထိုပေခိနန်းမှ စခန်းထ၍ ကြွမြန်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ နမာမိ-စေတနာမိုး စေ့ကာဖြိုးလျက်
မြတ်နိုးသဒ္ဓါနှလုံးသာစွာ သုံးဒွါရဖြင့် ဦးချရရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာ
ဘုရား။ (ဤကား 'တော' ဟူသော အက္ခရာကို အစထား၍ ရေး
သားသီကုံးအပ်သော ပဏာမဂါထာပါဠိအနက်တည်း) (ပေ
ခိမဏ္ဍိုင်ဌာနကို ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဂယာ ခေါ်သည်)

၁၂- မိဂဒါဝုန်တော ဓမ္မစကြာဟောရာ အနတ္တလက္ခဏ
သုတ်ဟောရာအရပ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

သမ္မာ ပတ္တော မဟာတေဇော၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယ ဘိက္ခုနံ
ဓမ္မံ ပဝတ္တေသိ၊ သဌာနာဟံ နမာမိ တံ။

မဟာတေဇော-လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်ဝယ် ခုံတင်ပုံခိုင်း
ဂုဏ်အလှိုင်းဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်အပ် ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိတော်
မူထသော-ယောနာထော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မိဂဒါယံ-
တဆယ့်ရှစ်ယူဇနာ အခွန်ကွာသည့် 'မိဂဒါဝုန်' ရက်သာမော စုံ
မြိုင်တောသို့၊ သမ္မာ-မပင်မပမ်း ချမ်းချမ်းသာသာ ကောင်းမွန်
စွာ၊ ပတ္တော-ရွှေတောင်ကြီးနှယ် ရောင်ခြောက်သွယ်ဖြင့် တင့်
တယ်လျှောက်ပတ် ရောက်တော်မူလတ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယ
ဘိက္ခုနံ-ပဉ္စဝဂ္ဂိ အမည်ထင်ရှား ငါးဦးသော ရဟန်းတော်တို့
အား၊ ဓမ္မံ-ဓမ္မစကြာဒေသနာနှင့် ရှေ့စာအနတ္တ သုတ်နှစ်ဝကို၊
သမ္မာ-မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမွန်စွာ၊
ပဝတ္တေသိ-ဝေဘန်ပိုင်းခြားသိထင်ရှားအောင် ဟောကြားတော်

မူလေပြီ။ သဌာနံ- 'ဓမ္မစကြာ' ဒေသနာနှင့် 'ရွှေစာအနတ္တ' သုတ်
 ဓမ္မကို ထုတ်ပြဟောရာ မဝေးကွာသည့် နှစ်ဖြာသောဌာနနှင့်
 တကွသော၊ တံ နာထံ- ထိုနှစ်ဖြာဓမ္မစက် ဟောဖော်မြှောက်သည့်
 ပြိုင်ဘက်ကင်းကွာ စောသတ္တာကို၊ အဟံ-အကျနုပ်သည်၊ နမာ
 မိ-အရှင်ဖော်ထုတ် 'ဒေမေ' ပုဒ်ဖြင့်လက်အုပ်ချီကာ တောရဂုံနန်း
 ဟောပုံမှန်းပြီး စိတ်တန်း ရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား
 'သမ္မာ' ဟူသောအက္ခရာကို အစထား၍ ရေးသား သီကုံးအပ်
 သော ပဏာမဂါထာပါဠိ အနက်တည်း)။

၁၃-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နှင့် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး
 ကန်တော့ရန်။

သံ သိဿရော မဟာပညော၊ ဒတွာ မတံ မဟာဇနံ၊
 သိ ဌိတောစိရံ ဇေတမ္ပိ၊ သဝိဟာရံ နမာမိ တံ။

သံသိဿရော - လေးကျွန်းသနင်း စကြာမင်းသို့ သားရင်း
 မျက်ရှု သမ္မုတိသံဃာ အရိယာကို မေတ္တာဖြန့်မိုး ဂုဏ်တန်ခိုး
 ဖြင့် အစိုးရတော်မူထသော၊ မဟာပညော- အဆုံးပိုင်းခြား မရှိ
 ငြားသည့် ထင်ရှားစေမှု ပုံရှာပြုသော် မြေထူပမာ ကြီးကျယ်
 သောပညာလည်း ရှိတော်မူထသော၊ ယောနာထော- အကြင်
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဇနံ-မဟာဇနဿ တဆယ့်တမ်း အရှိန်
 ကြီး၍ ညီးညီးပြောင်ပြောင် စွဲကာလောင်သည့် ဝဋ်နှောင်
 ကျဉ်းမြောင်း လူအပေါင်းအား၊ အမတံ-အလွန်ချိုအေး တရား
 တည်းဟူသော အမြှိုက်ဆေးကို၊ ဒတွာ-အနာနှင့်ဆေး သင့်ရာ
 ရွေး၍ ကိုက်ကျွေးသောလား ပေးသနားတော်မူ၍၊ ဇေတမ္ပိ-သာ
 ဝတ္ထိပြည်မှန် သရေလွန်သော ဇေတဝန်ခေါ် ရွှေကျောင်း

တော်၌၊ စိရံ-လ,နှစ်,သင်္ချာ ရှည်မြင့်စွာ၊ သံ ငွီတော-တရား
 စည်မောင်း ရိုက်ဆော်ညောင်းလျက် ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်
 ကောင်းစွာတည်နေတော်မူလေပြီ။ သဝိဟာရံ-စံတော်မူရာ ရတ
 နာအမှန် တုဘက်လွန်သည့် 'ဇေတဝန်'ခေါ် ရွှေကျောင်းတော်
 နှင့်တကွသော၊ တံ နာထံ- ထိုကျောင်းတော်ဝယ် ရှင်ပျော်
 စံစား မြတ်ဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ဆယ်
 ချောင်းလက်စုံ ထိပ်ထက်ပုံ၍ ကြည်ယုံသဒ္ဓါ အထူးဝပ်လျှိုး
 ဦးညွတ်ကျိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (ဤကား
 'သံ' ဟူသော အက္ခရာကို အစထား၍ ရေးသားသီကုံးအပ်သော
 ပဏာမဂါထာ ပါဠိအနက်တည်း)။

၁၄ - ကုသိနာရုံပြည်၌ နိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားနှင့်တကွ ဓာတ်တော် တေဇောဓာတ်ကုန်း လျောင်းခတ်
 မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတို့ကို ရှိခိုးကန်တော့ရန်။

ဗုဒ္ဓဿ သာလဥယျာနေ၊ နိဗ္ဗုတဿ စ တာဒိနော၊
 တဿ ဓာတုယော၊ ဌာနံ ရူပံ နမာမဟံ။

သာလဥယျာနေ-ကုသိနာရုံ ရွှေတုံပိုင်နင်း မလ္လာမင်းတို့ အင်
 ကြင်းမည်တွင် ပန်းဥယျာဉ်၌၊ နိဗ္ဗုတဿ-ရွှေပြည်အမတ် နေရာ
 ဗာန်သို့ ဝင်စံကြွယ်မ်း ဇာတ်တော်သိမ်း၍ ငြိမ်းတော် မူပြီးထ
 သော၊ တာဒိနော-ရှစ်ပါးအမှန် လောကဓံတို့ကြောင့် ဖောက်
 ပြန်မတုန် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿစ-နိဗ္ဗာန်
 စံဝင် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်အား၎င်း၊ တဿဗုဒ္ဓဿ-ထို့
 ကြွန်းသော စွန့်အမတ်သို့ လှမ်းကြွခိုဝင် ဘုရားရှင်၏၊ ဓာတု
 ယောစ-အသမ္ဘိန္ဒ သမ္ဘိန္ဒဟု သရီရဓာတ် 'မွေ့တော်မြတ်' တို့ကို

၎င်း၊ ဣန္ဒြေ-လက္ခဏာသုံးထောင်း ကိုယ်ထော်လျောင်း၍ ကြ
 ပြောင်းနိဗ္ဗာန် ယုတ္တဌာန 'ဗြေသာစွာ'နှင့် ဗုဒ္ဓအလောင်း တဖန်
 ပြောင်း၍ အပေါင်းလူ့ဗိုလ် ဝိုင်းအိုင်လျက် သင်္ကြန်ကြရာ ခုအခါ
 လည်း သူငါ့ပဲ အလွမ်းကဲ၍ ဝမ်းနည်းစဖွယ် ကွင်းပြင်လယ်၌
 ချွေးယမ်းပိတ်ပုံး 'ထေဇောဓာတ်ကုန်း' ကို၎င်း၊ ဣန္ဒြေ-ဥယျာဉ်မြေ
 ခင်း ဂူထော်ထွင်းဝယ် ရှင်ရင်းကိုယ်စား တည်ပန်ထားသည့်
 ရုပ်ပွားတဆူ လျောင်းထော်မှုကြီးကို၎င်း၊ အဟံ-ပဋိစ္စဝဋ်သံသာ
 ညွှတ်မှ မလွတ်နိုင်ပဲ တလဲလဲဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံနေရသော
 အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ဝိနိဒ္ဓိဝိပန်းခက် ဆယ်ချောင်းလက်ဖြင့်
 ပြုံးပြက်ဝင်းထိန်... မနောဓာတ်အိုး ဇောမြတ်ဖိုး၍ ခိုးခိုးနှိုးနှိုး
 ဝါဒိ မြတ်စွာဘုရား။

(ဤကား 'ဗုဒ္ဓဿ' ဟူသော ပုဒ်ကို အစထား၍ ရေးသား
 လီကုံးအပ်သော ပဏာမဂါထာပါဠိအနက်တည်း။)

(ဤဂါထာဝဂ္ဂ-ပုဒ်ပါသော နမောတဿအနက်များ (ထုတ္တန္တိပိဋကင်း)
 ကို အလယ်ထောင့် အလယ်ထိုက်ကြီး၊ မွေ့ဝရိယ အရှင်ဇေယျထံကွာ
 သိပ်သက ဈေးဦးပြုပါသည်။)

သိကြားဥဒါန်း နမောတဿအနက်များ
 ကျေးဇူးထော်ရှင် မဟာဝိသုတာရာမာဝိပတိဆရာထော်
 အရှင်ပညာ မဟာထေရ်၏ နမော တဿ အနက်

ယောထဂ္ဂဝါ- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟံ-ဗြဟ္မာ
 နုတ်လ သုံးဘုံသို့တို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော် ဝဇောအထူးကို ခံထော်
 မှထိုက်၏၊ ဝါ-သံသရာထက် ကန်အထွက်ကို ဖျက်ဆီးထော်မှုထက်

၏၊ ဝါ-ဆိပ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းရှိတော်မမူ၊
ဝါ-ထောင့်ငါးရာရန် ကိလေမာရ်ကို လေးတန်မဂ်ပေါင်း လက်
နက်ကောင်းဖြင့် ထောင်းထောင်းကြေညက် အကုန်ပျက်အောင်
ချိုးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သစ္စာလေးပါး မြတ်
တရားကို ထင်ရှားပိုင်ပိုင် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်၏။

အရဟတော-ဗြဟ္မာနတ်လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော်
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဝါ- သံသရာစက်မှုကန် အ
တွက်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သော၊ ဝါ-ဆိပ်ကွယ်ရာအရပ်၌
မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းရှိတော်မမူသော၊ ဝါ-ထောင့်ငါးရာရန် ကိ
လေမာရ်ကို လေးတန်မဂ်ပေါင်း လက်နက်ကောင်းဖြင့် ထောင်း
ထောင်းကြေညက် အကုန်ပျက်အောင် ချိုးဖျက်တော် မူတတ်
သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ထင်ရှား
ပိုင်ပိုင် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တဿဘဂဝ
တော-ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ မေ-အကျနုပ်၏၊ နမော- ရှိခိုး
ကြောင်းဖြစ်သော ရတနုတ္တယပဏာမ ဇေတနာသည်၊ အတ္ထု-
ဖြစ်ပါစေသား။ (မဟာထေရလလိတကျမ်း ၃၂၇-မှ)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဝိသုတာရာမာဓိပတိ ဆရာတော်
အရှင်နန္ဒဝံသမဟာထေရ်၏ နမော တဿအနက်

ယောဘဂ ဝါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီပင်္ကရဿ-ဒီပင်္က
ရာ အမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကာ-အထံတော်မှ၊ တူ - ရှင်ရသေ့ ကြီးသည်၊ ခုဝံ- စင်စစ်ကော
အမှန်မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လိမ့်လတ်၊
ဣတိ-ဤသို့၊ နိယတဗျာကရဏလဉ္စိ-နိယတဗျာမိတ် ပန်းတံဆိပ်

ကို၊ ပိလဒ္ဒိတော-ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ သုမေဓတ္တဘာဝတော-သုမေ
 ဓာရှင်ရသေ့၏ အတ္တဘောမှ၊ ပဘုတိ-စ၍၊ ယာဝ ဝဿန္တရတ္တဘာ
 ဝတော-ဝဿန္တရာမင်း၏ အတ္တဘော-တိုင်အောင်၊ အနေကေသု-
 များစွာကုန်သော၊ အတ္တဘာဝေသု-အတ္တဘောတို့၌ သမတိံ သ
 ပါရမီယော-အယုတ်အလတ်အမြတ်အားဖြင့် အမျှသုံးဆယ်သော
 ပါရမီတော်တို့ကို၊ ပူရေတော-မဆုတ်မနစ် ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီး၍၊
 အန္တိမအတ္တဘာဝေ-နောက်ဆုံးဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္တမင်း၏ အတ္တ
 ဘော၌၊ ကေုနတိံ သဝဿဝယေ-နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်အရွယ်၌၊ နိက္ခ
 မိတော-တောထွက်တော်မူ၍၊ ဆဗ္ဗဿာနိ-ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
 ဒုက္ကရစရိယံ-ဒုက္ကရစရိယာကို၊ ဝါ-ပြုနိုင်ခဲ့သော အကျင့်ကို၊
 စရိတော-ကျင့်တော်မူပြီး၍၊ ပဉ္စတိံ သဝယေ-သုံး ဆယ် ငါး နှစ်
 အရွယ်၌၊ ဝိသာခပုဏ္ဏဒိဝသေ-ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ သူရိယေ-နေ
 သည်၊ အနတ္တဂံတေယေဝ-မဝင်မိသာလျှင်၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်-ဒေဝ
 ပုတ္တမာရ်ကို၊ ဇိနိတော-အောင်တော်မူပြီး၍၊ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၌၊
 ပဌမယာမေ-ပဌမယာမ်၌၊ ဝါ-ညဉ့်ဦးယာမ်၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝတ္တကန္တ
 ပဋိစ္ဆာဒကံ-ရှေးဘဝ၌နေအပ်သော ခန္ဓာအစဉ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်
 သော၊ အဝိဇ္ဇဏကောသံ-အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥဒ္ဓံကို။ ပုဗ္ဗေ
 နိဝါနုဿတိဉာဏမုခ တုဏ္ဏကေန-ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်
 တည်းဟူသော နှုတ်သီးဖျားဖြင့်၊ ပဒါလေတော-ဖေ့ါက်ခွဲတော်
 မူပြီး၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ-မဇ္ဈိမယာမ်၌၊ စုတုပပါတပရိစ္ဆာဒကံ-စုတိ
 ပဋိသန္ဓေကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ အဝိဇ္ဇဏကောသံ-အဝိဇ္ဇာတည်း
 ဟူသော ဥဒ္ဓံကို၊ စုတုပပါတဉာဏတုဏ္ဏကေန-စုတိပဋိသန္ဓေကို
 သိတတ်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တည်းဟူသော နှုတ်သီးဖျားဖြင့်၊
 ပဒါလေတော-ဖေ့ါက်ခွဲ၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ-မဇ္ဈိမယာမ်၌၊ ဝါ-မိုး

သောက်ယာမိ၌၊ ဝါ-လင်းအားကြီးယာမိ၌၊ စတုသစ္စပဋိစ္ဆာ
ဒကံ- လေးပါးသော သစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ
ကောသံ- အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥဒ္ဓါကို၊ အာသဝက္ခယဉာဏ
တုဏ္ဏကေန-အာသဝေါတရားတို့ကို ကုန်စေတတ်သော အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော နှုတ်သီးဖျားဖြင့်၊ ပဒါလေတော-ဖေၤ
ခွဲ၍၊ သဗ္ဗကိလေသေ-တခုမကြွင်း ခပင်းဥသံ့ အလုံးစုံသောကိလေ
သာတို့ကို၊ ဘဠိတော-ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးတော်မူပြီး၍၊ အနုတ္တရံ-မိမိကို
လွန်သော တရားမရှိသော၊ ဝါ-အတုမရှိမြတ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗော
ဓိံ၊ မဖေၤ ကံမပြန် ကိုယ်တိုင်သိတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ- ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီး
သည်၊ ဟုတော ဖြစ်၍၊ ရာဇာတိရာဇာ - မင်းအပေါင်းတို့ထက်
မြတ်သော မင်းမြတ်အစစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသည်၊ ဒေဝါတိဒေဝါ-
နတ်အပေါင်းတို့ထက်မြတ်သော နတ်မြတ်အစစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူ
သည်၊ ဗြဟ္မာတိဗြဟ္မာ-ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ထက်မြတ်သော ဗြဟ္မာ
မင်းအစစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသည်၊ သက္ကာတိသက္ကာ-သိကြားမြတ်
အပေါင်းတို့ထက် မြတ်သော သိကြားမင်းမြတ်အစစ်ကြီး ဖြစ်
တော်မူသည်၊ အနာဝရဏဉာဏော-အနှောက်အယှက် အပိတ်
အပင် အဆီးအတား အကန့်အကွက်မရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ရှိတော်မူသည်၊ မဟာဝဇီရဉာဏော-ကြီးကျယ်များမြတ် ပူဇော်
အပ်သော စိန်တုံးနှင့်တူသော မဟာဝိပဿနာဉာဏ် ရှိတော်မူ
သည်၊ ဒသဗလဓရော-ဆယ်ပါးသော ကာယဗလ ဆယ်ပါးသော
ဉာဏဗလကို ဆောင်တတ်သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်တော်မူ၍၊ ပဉ္စစက္ကာ
လီသဝဿာနိ - လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ အရဟန္တသေ
တစ္ဆတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ထီးဖြူတော်ကို၊ စာရေတော-

ဆောင်းတော်မူ၍၊ ဓမ္မဝိဇယဘေရီ-တရားတည်းဟူသောအောင်
စည်တော်ကို၊ ပဟရိတွာ-ကောင်းကင်မြေကြီး ပဲ့တင်ဟီးအောင်
ရိုက်တီးဆော်ယူန်းတော်မူပြီး၍၊ ဓမ္မဝိဇယသဘံ-တရားတည်းဟူ
သော အောင်ပွဲသဘင်ကို၊ ပသာရေသိ-ကျင်းပတော်မူလေပြီ၊
ဝါ-ခင်းကျင်းတော်မူလေပြီ။

အရဟတော-ပုညာပုည အာနုဇ္ဈဟု သုံးဝစနက် ကန့်အကွက်
ကို ပယ်ဖျက်ခုတ်ထွင် သုခိသင် ရှင်းလင်းတော်မူတတ်သော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-သစ္စာလေးလီ ခိုင်နှင်းဆီကို မမှီဆရာ ကိုယ်ချည်း
သာလျှင် ကောင်းစွာသိမြင်တော်မူပြီးသော၊ တဿ ဘဂဝတော
ထိုမြတ်ဘုရားအား၊ မေ-အကျနပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊
ဝါ-ညွတ်ယိမ်းကိုင်ရှင်းခြင်းသည်၊ ဝါ-ခြေလက်နဖူး တတောင်
ဒူးဟု ငါးဦးတည်ရိုး ကော်ရော်မျိုးဖြင့် ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-
ဖြစ်ပါပေ၏။

ဣမိနာ ဗုဒ္ဓပဏာမေန - ဤဗုဒ္ဓပဏာမဖြင့်၊ ဝါ - မြတ်စွာ
ဘုရားအား ရှိခိုးကြောင်းဖြစ်သော စေတနာကြောင့်၊ မေ-
အကျနပ်အား၊ ယတိစ္ဆိတတ္ထော-အကြင် အကြင် အလိုရှိအပ်
သော ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာ အပေါင်း သည်၊
ယသာဇ္ဈာသယံ-အကြင် အကြင် အလိုရှိတိုင်း၊ ဝါ-အလိုအား
လျော်စွာ၊ သမိဇ္ဈတု-ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။

(သုတ်သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာနိဿယ နှာ ၆-မှ)

ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ရိပ်သာ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်
အရှင်သောဘန မဟာထေရ်၏ နမော တဿ အနက်။

အရဟတော-နတ်လူပြဟွာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ လိုလား
တောင့်တအပ်သော ချမ်းသာကို ရကြစေရန် ပူဇော် အထူးကို

ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-သစ္စာလေးတန် တရား
မှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်ကန်စွာ သိတော်မူသော၊ တဿ
ဘဂဝတော-ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏။ ဝါ-
ရိုသေမြတ်နိုးလက်အုပ်မိုးလျက် ရှိခိုးခြင်းဖြစ်ပါစေသတည်း။

(သက္ကပဉ္စသုတ် တရားတော်မှ)

မန္တလေးမြို့ မန္တလေးတောင်ခြေ မိုးထိကျောင်းတိုက်
မိုးထိဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော်မူအပ်သော

နမော တဿ အနက်။

အရဟတော-လူမင်း နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ပူဇော်အထူး
ကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-သစ္စာလေးပါး မြတ်
တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူတတ်သော၊ တဿ
ဘဂဝတော - ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်ပါ
စေသတည်း။ (နမော တဿ ဘုရားရှိခိုးကြီးဖွင့်အကျယ်၆၉-မှ)

ပရိတ္တဒီကာ နိဿယ ကျမ်းပြုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

နမော တဿ အနက်။

ယောဘဂဝါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟာ-ပူဇော်
အထူးကို ခံတော်မူထိုက်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-သစ္စာ လေးပါး
တရားတို့ကို အလိုလိုကိုယ်တိုင်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူတတ်၏၊
အရဟတော-ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ ဘဂဝတော
ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး ရှိတော်မူသော၊ တဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-
ထိုသဗ္ဗညုတအထွတ် မြတ်စွာဘုရားအား၊ နော-တပည့်တော်
တို့၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထုဘဝတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(ပရိတ္တဒီကာ နိဿယ နှာ ၁၂၄-မှ)

တွံတေးမူ ပရိတ်ကြီးနိဿယ ကျမ်းပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
နမော တဿ အနက်။

အရဟတော-လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါခပင်း အမင်းမင်းတို့၏
ဝတ်စင်းဦးခိုက် ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ - မဖေၤကံမပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် ငါးတန်ဥေယျ
ဓမ္မလုံးစုံ တရားအဖုံဖုံကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူပြီးထသော
တဿဘဂဝတော-ဣဿရိယ စသည်အပြား ဘုန်းတော်ခြောက်
ပါးသခင် ထိုဘုရားရှင်အား၊ နမော-ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍
ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။ (တွံတေးမူ ပရိတ်ကြီးနိဿယ နှာ ၁၄၇-မှ)

မြင်းခြံမြို့ ကိုးဆောင်တိုက် ပရိတ်ကြီး နိဿယ
ကျမ်းပြုဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဝေပုလ္လဘိဇဇ မဟာထေရ်၏
နမော တဿ အနက်။

အရဟတော-ဗြဟ္မာ နတ်လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-ဥေယျငါးဆူ တရား
ဟူသည်ကို ဘူသယံဖြင့် သူမဆန်ဘိ ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်
မူထသော၊ တဿ ဘဂဝတော-သဟဿရောင် ခြည်တထောင်
ကဲ့သို့ ရည်မှောင်မခို ဘုန်းတော်ရောင် စိုလှသော ထို သုံး လူ့
ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားအား၊ နမော-ရွှေငှက်ပျောရွက် မြေ
လျှောသက်၏သို့ လက်စုံဝပ်လျှိုး ဦးနှိမ်ကျိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏
အရှင်ဘုရား။

(ကိုးဆောင်မူ မဟာပရိတ်တော်ကြီး နိဿယ နှာ ၁၃-မှ)

ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်

ဗုဒ္ဓသာသနာသို့ဝင်ရောက်လာသောသူကို (ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်) ဗုဒ္ဓဘာသာသနာဝင်ဟုခေါ်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓသာသနာသို့ဝင်လာကြ သူတို့မှာ နတ်အမျိုးမျိုး လူအထွေထွေတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာသို့ ဝင်လာကြသော နတ်နှင့်လူတို့သည် ဥပါ သကာအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ဝင်ကြရ ပါ၏။ (ဒေဝမနုဿာ ဥပါသကာ ဘာဝေန ပဗ္ဗဇ္ဇိတဘာဝေန ဝါသာသနံ ဩသရန္တိ-ခုဒ္ဒပါဌ အဋ္ဌကတာ စာမျက်နှာ ၁၃) ဥပါသကာဟူသည် 'ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဆည်းကပ်သူ' မည်ပါ၏။ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဆည်းကပ်သူ ဥပါသကာ ဟူသည်မှာ သရဏဂုံသုံးပါး တည်မြဲ၏။ နတ်တို့သည် ဥပါသကာ အဖြစ်ဖြင့် သာသနာသို့ဝင်ကြရ၏။ လူတို့မှာမူ ဥပါသကာ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ သာသနာသို့ဝင် နိုင်ပါသည်။

သိကြားမင်း

သိကြားမင်းသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားပွင့်တော်မူသည်မှစ၍ ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားနှင့် အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ခဲ့ဘူးသော်လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာ ဝင် ဥပါသကာအဖြစ်ကိုမူ ဣန္ဒသာလလိုဏ်ဂူသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ကာမှသာ ခံယူခဲ့ရပါ၏။ သိကြားမင်းသည် ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ် တော်တို့ကို ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူကထဲကပင် သိပြီးဖြစ်သော်လည်း အ ခါအခွင့်မသင့်သေး၍ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ရင်းရင်းနှီးနှီး မချဉ်း ကပ်ခဲ့ရ။ ဣန္ဒသာလလိုဏ်ဂူ၌ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူ မှပင် ရင်းနှီးစွာ ဆည်းကပ်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါက 'နတ်လူတို့သည် ချမ်းချမ်းသာသာ နေထိုင်လိကြ ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ချမ်းချမ်းသာသာ မနေနိုင်ကြပဲ ခိုက်

ရန်ဒေ ဝါသဖြစ်ကြပါသနည်း'ဟု မေးလျှောက်၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ထိုပြဿနာကို ကောင်းစွာဖြေကြားတော်မူသောအခါ ဘဝအခေါ်အနန္တက မကြားခဲ့ဘူးသေးသော တရားအထူးတို့ကို ကြားနာရသော သိကြားမင်းသည် နှလုံးသားမှ ပျို့အန်၍ တက်လာသဖြင့် နမောတဿကို ကျူးရင့်ရှိခိုးလေသည်။

ဤသို့ သိကြားမင်းသည် 'နမောတဿ' ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ခြင်းမှာ ဘုရားအဖြစ်တော်စဉ်ကို ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်မိပြီး သားဖြစ်၍ ၎င်း၊ မျက်မှောက်၌လဲ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူသော အပယ်ဘေးငြိမ်းခွင့် ဥာဏ်အဆင့်ကို ရောက်နိုင်သည့် သစ္စာလေးပါး တရားအထူးကို ကိုယ်တိုင်နာကြားရ၍ ၎င်း၊ သူ၏အနာဂတ်ဘဝကို မြင်ပြီးဖြစ်၍ ၎င်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗြဟ္မာယုသုခမိန့်

ထိုမှတစ်ပါး ဗြဟ္မာယုသုခမိန့်ကြီး စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ်တော်တို့ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ပါရမီဓာတ်ခံ အားလျော်စွာ ရှိနှင့်ပြီးသော အသိဥာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြား ဝေဘန်ပြီးလျှင် အတုလဘဝဂါ အစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ ဦးညွတ်ရုံကျိုး ရှိခိုးကြကာ နမောတဿ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ကြားကာမျှဖြင့် ဥာဏ်ဖြင့်တိုင်းတာ၍ ရှိခိုးလိုက်ကြရသော စေတနာအဟုန်တို့ကြောင့် ထိုဘဝ၌ပင် သစ္စာလေးပါး တရားအထူးတို့ကို ရကြ သိမြင်ကြ၏။ လူ့ချမ်းသာ သုခတို့ကို ချေဖျက်တတ်သည့် အလွန်ဆိုးဝါး ကြမ်းတမ်းလှသော ဣဿာမဇ္ဈေရ တရားဆိုးတို့ကို အပြီးအပိုင် ပယ်ခွာနိုင်သည့် အဆင့်သို့ ရောက်ကြရ၏။ ဤဘဝ၌သာမဟုတ် ဘဝ အဆက်ဆက်တို့၌

နတ်အချင်းချင်း၊ လူအချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်တတ်သော တရားဆိုးတို့ လုံးဝ မဖြစ်တော့သောကြောင့် မနာလိုကင်း ဝန်တိုရှင်း လက်ငင်းချမ်းသာကြရကာ အကောင်းဆုံးသော နတ်ချမ်းသာ၊ အကောင်းဆုံးသော လူချမ်းသာတို့ကို အစဉ်မပြတ် ခံစားစံစားပြီး မအိုရာ မနာရာသို့ ကူးမြောက်သွားနိုင်ပေတော့သည်။

နမော ဗုဒ္ဓဿ

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား လက်ထက်တော်က ထိုထိုလှည်းသမားကြီး၏ သား ဖြစ်သော မောင်မိစ္ဆာသည် 'နမောတဿ' တပုဒ်လုံးကိုပင် ရှုတ်ဆိုနိုင်သည် မဟုတ်ပဲ 'နမောဗုဒ္ဓဿ'ကို ရှုတ်ဆိုကာမျှဖြင့်ပင် လောက၌ လူချမ်းသာကိုလဲ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် ရသွား၏။ အိုခြင်း၊ နာခြင်းကင်းရာသို့လဲ ရောက်သွား၏။ ထို မောင်မိစ္ဆာကလေးသည် နမောဗုဒ္ဓဿကို အရေးကြုံကာမှ ကောက်ခါငင်ကာ ရှုတ်ဆိုခြင်း မဟုတ်၊ စောစောကထဲကပင် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တို့ကို အစဉ်မပြတ်အောက်မေ့ဆင်ခြင်လာခဲ့သောကြောင့် အရေးပေါ်လာ၍ 'နမောဗုဒ္ဓဿ' ဟုရှုတ်လိုက်သောအခါ တန်ခိုးထက်ခြင်းဖြစ်၏။

အရည်အချင်းက ပိုလို

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဟူသည်မှာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တို့ကို အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့ခြင်း၊ အစဉ်မပြတ်သတိရခြင်းကို ဆိုလိုပါ၏။ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း တနေ့လျှင် နာရီဝက် တနာရီဖြစ်စေ၊ နှစ်နာရီဖြစ်စေ၊ သုံးနာရီဖြစ်စေ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် တပါးပါးကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်ရန် ဖြစ်ပါ၏။ အရေအတွက်ထက် အရည်အချင်းက ပို၍ လိုပါသည်။

ကိလေသာ ကြားမဝင်အောင်

အကြိမ်တထောင် တသောင်းရှုတ်ခြင်းထက် မိမိရှုတ်ဆိုသည့် ဂုဏ်တော်၏ အနက်ကို အစဉ်မပြတ်ထင်မြင်၍ ဖြည်းညှင်းစွာ ရှုတ်နေခြင်းက ပို၍ ကောင်းပါ၏။ အစဉ်မပြတ်ဆိုသည်မှာ ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်ကို ပါဠိလိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မြန်မာလိုပဲဖြစ်ဖြစ် သို့မဟုတ် ပါဠိရော၊ မြန်မာလိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိလေသာ ကြားမဝင်အောင် အစဉ်မပြတ်ဆင်ချင်ခြင်း၊ နှလုံးသွင်းနေခြင်း၊ သတိရနေခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တို့ကို အစဉ်မပြတ် သတိရနေမှု ကြာလေလေ မိမိမှာ စိတ်တည်မှုသမာဓိ အရှိန်ကောင်းလေလေ ဖြစ်ပါ၏။ သမာဓိအား ကောင်းကောင်းနှင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် အမှတ်ရ ရှုပွားနေနိုင်လေလေ လောဘ၊ ဒေါသ စသော ကိလေသာတို့နှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဝေးလေလေ ဖြစ်သောကြောင့် စိတ်တန်ခိုးထက်မြက်လေလေ ဖြစ်ပါတော့သည်။ စိတ်တန်ခိုး ထက်မြက်သည်နှင့် အမျှလဲ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း အရာရာမှာ အောင်မြင်ခြင်း စသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မဂ်လာတို့ကို အလိုလို ရလာမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဒီပဲရင်း ဆရာတော်ကြီး

ဒီပဲရင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာသနာတော်၌ အလွန် တရာ ထင်ရှားခဲ့သော ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဆရာတော် ဘုရားကြီးကို လာရောက် ဖူးကြသော ဒကာ ဒကာမတို့ အား “ညလုံးပေါက် ပဲ့ကြည့်ဘူးကြရဲ့လား” ဟု မေးလေ့ရှိ၏။ “ကြည့်ဘူးပါဘုရား” ဟုဖြေလျှင် “ညလုံးပေါက်ကော ဘုရား ရှိခိုးဘူးကြရဲ့လား” ဟု ထပ်မေးလေ့ရှိသတဲ့။ ဆရာတော် ဘုရား

ကြီးမှာ ညလုံးပေါက် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်တို့ကို ရွတ်ဆို၍ မကြာ
မကြာ ဘုရားရှိခိုးလေ့ရှိကြောင်း ကြားဘူးပါသည်။

ညောင်ရမ်း ဆရာတော်ကြီး

အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ညောင်ရမ်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နံနက် ၃ နာရီအချိန်၌ အိပ်ရာမှထ၍ ဗုဒ္ဓ မြတ်
ဘုရား၏ ရွှေမောက်၌ အရဟံဂုဏ်တော်ကို အ-ရဟံ, အရ-ဟံ,
အရဟံ, ဟူ၍ သုံးမျိုးရွတ်ဆိုကာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ အနုဿတိ
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းတော်မူလေ့ရှိသည်ကို ကျနုပ်တို့ကိုယ်တိုင်တွေ့ရ
ပါ၏။ ဆဋ္ဌသံဂါယနာ၌ အတုမဲ့သော သံဃရာဇာ အဓိပတိ
မထေရ်မြတ်ကြီး အဖြစ် ထင်ရှား ကျော်ကြားခဲ့ပါသည်။

မစိုးရိမ် ဆရာတော်ကြီး

အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု မစိုးရိမ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
နမောတဿကို အချိန်ရတိုင်ရွတ်ဆို၏။ အထူးအားဖြင့် ကျောင်း
မှအပြင်သို့ ကြွသောအခါ ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်လာသောအ
ခါ ညအိပ်ရာဝင်သောအခါတို့၌လည်း နမောတဿကို ရွတ်ဆို
ရှိခိုးလေ့ရှိကြောင်း သိရပါ၏။ ယင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်လဲ
ဆဋ္ဌသံဂါယနာဓိပတိ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးပင်
ဖြစ်တော်မူ၏။ သာသနာတော်၌ မြောက်မြားလှစွာသော ဓမ္မာ
စရိယ စာချဆရာတော်တို့၏ အဓိပတိ ဖြစ်တော်မူခဲ့လေသည်။

ပခုက္ကူ ဆရာတော်

ပခုက္ကူမြို့ ဖောဝိသုတာရာမ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ကျေးဇူး
တော်ရှင် အရှင်နန္ဒဝံသ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်လဲ နမော
တဿကို အမြဲရွတ်ဆိုလေ့ရှိကြောင်း စာပေကျမ်းဂန်ပို့ချသော
အချိန်မှလွဲ၍ ကျန်သောအချိန်တို့၌ နမောတဿကို အတတ်နိုင်

ဆုံး နှလုံးသွင်းလေ့ရှိကြောင်း ကလေး သူငယ် တို့ လာရောက်
 ဖူးမြော်လျှင် စကား ပြော တတ် သည့် အရွယ်ကို အစ ထား၍
 အားလုံးသော ကလေး သူငယ် တို့အား ‘နမော ဗုဒ္ဓဿ’ကို
 နှုတ်တက် ရအောင် သင်ပေး၍ အမြဲ ရှုတ် ဆို ရမည် ‘နမော
 ဗုဒ္ဓဿ’ကို အမြဲ ရှုတ်ဆိုလျှင် ဘေးကင်းသည် လို တ ရသည်ဟု
 မိန့်တော်မူလေ့ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ထင်ရှား သော ဆရာတော် ကြီး များ

သာသနာတော်၌ ထင်ရှားသော ဆရာတော်ကြီးတို့သည်
 နမော တဿကို လွန်စွာ အရေး ထားကြ၏။ သီလ ပေးရာ၌ပင်
 နမော တဿကို ပြေးညှင်းစွာ ပီပီသသ ချပေးလေ့ရှိ၏။ နမော
 တဿဖြင့် ရှိခိုးရခြင်းကြောင့် ခံစားရမည့်အကျိုးထူးတရားတို့ကို
 တခန်းတနား ဟောလေ့ရှိပါသည်။ (မဟာ စည် ဆရာ တော်
 ဘုရား တိပိဋကဓရ ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ ဆရာတော်ဘုရားတို့
 သီလပေးသည့်အခါ နှားထောင်ကြည့်ပါ)

မြန်မာနိုင်ငံ၏သာသနာတော်၌ နမောတဿသည် သီလခံယူ
 သောအခန်းအနားမှစ၍ အရပ်ရပ်သောအခန်းအနားတို့၌ မပါ
 လျှင် မပြီးသော ဘုရားရှိခိုးညွှန်း ဖြစ်ပါ၏။ လူ့ အစည်းအဝေး
 တို့၌ပင်လျှင် နမောတဿဖြင့် အခန်း အနား ဖွင့် လေ့ ရှိပါ၏။
 ‘နမောတဿ’သည် အန္တရာယ်ပျောက်ခြင်း ဆောင်ရွက်လိုသည့်
 ကိစ္စ ပြီးစီး အောင်မြင်ခြင်း ဟူသော အကျိုးတို့ကို ချက်ခြင်း
 ရသည် မဟုတ်ပါလော့၊ ထို့ ကြောင့်ပင် ကျနုပ်တို့သည် ‘နမော
 တဿ’ကို နေရာမရွေး အခါမရွေး အသုံးချခြင်းဖြင့် (ဝါ) ရှုတ်
 ဆိုခြင်းဖြင့် အောင်မြင်မှုသိဒ္ဓိကို ယူကြပါကုန်စို့။ ။

နိဂုံး

ကျနုပ်တို့သည် ဤသိကြား ဥဒါန်းကို ရေးရ
သော ကောင်းမှုကံ စေတနာကြောင့် ကြောင့်ကြ
ခပ်သိမ်း စိုးရိမ်ခပ်သိမ်း ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ဘဝ
တိုင်း ကင်းငြိမ်း၍ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ချမ်း
သာကို မျက်မှောက်ပြုရသောကိုယ် ဖြစ်ရပါလို
သော်။

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယာဝဟံ ဟောတု။

မင်္ဂလာပါခင်ဗျား
မင်္ဂလာ—ဦးအောင်မြင့်

နောက်ဆက်တွဲ
မေလုဝနတ်စောင်းသံ ၁၄-ဂါထာ

ပါဠိအနက်

၁- ဝန္တေ တေ ပိတရံ ဘဒ္ဒေ၊ တိဗ္ဗရုံ သူရိယ ဝစ္ဆသေ
ယေန ဇာတာသိ ကလျာဏီ၊ အာနန္ဒ ဇနနံ မမ။

ဘဒ္ဒေသူရိယဝစ္ဆသေ-ရှင်မသူရိယဝစ္ဆသေ (နတ်သမီး)ရေ၊
ဝါ-အားနည်းသော နေရောင်ပမာ တောက်ပစွာ ရှိသော
ကြောင့် သူရိယဝစ္ဆသေ မည်သော ရှင်မနတ်သမီးရေ၊ တေ-
သင်၏၊ ပိတရံ - ဖခင်ဖြစ်သော၊ တိဗ္ဗရုံ-တိဗ္ဗရုနတ်မင်းကြီးကို၊
အဟံ - ငါသည်၊ ဝန္တေ - ဝန္တာမိ - ရှိခိုးကန်တော့ လိုက်ပါသည်၊
ယေန-ယင်းတိဗ္ဗရု နတ်မင်းကြီး ဟူသော ဖခင်ကြောင့်၊ တွံ -
သင်သည်၊ ကလျာဏီ-ကောင်းခြင်းငါးဖြာ အလှအပလက္ခဏာ
နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မမ-အာနန္ဒဇနနီ-ငါ၏ နှစ်သက် မြတ်နိုး
ခြင်း ချစ်ခင်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သည်၊ ဇာတာ အသိ-ဖြစ်ပါပေ
သည်။

၂- ဝါတော ဝ သေဒတံ ကန္တော၊ ပါနိယံ ဝ ပိပါသတော
အင်္ဂီရသီ ပိယ မေသိ၊ ဓမ္မော အရဟတံမိဝ။

သေဒတံ-ချွေးတဒီးဒီး ယိုစီးနေအောင် ပူလောင်အိုက်လျက်
အနေခက်နေသော သူတို့သည်၊ ဝါတော-လေအေးကလေးကို၊
ကန္တာဣဝ-နှစ်သက် လိုလား သကဲ့သို့၎င်း၊ ပိပါသတော-ရေ
ဆာ ရေငတ် နေသော သူသည်၊ ပါနိယံ - အေး မြကြည်လင်
သောက်ရေစင်ကို၊ ကန္တာဣဝ - နှစ်သက် လိုလား သကဲ့သို့၎င်း၊
အရဟတံ-ကိလေသာကင်းစင် ရဟန္တာ အရှင်တို့သည်၊ ဓမ္မော-
နိဗ္ဗာန်တရားတော်ကို၊ ကန္တာဣဝ-လိုလားသကဲ့သို့၎င်း၊ အင်္ဂီ
ရသီ-ကိုယ်အင်္ဂါမှ တဖြာဖြာ တလက်လက် ရောင်လျှံ ထွက်နေ

သော သူရိယာဝစ္ဆသဘာရေ၊ မေ-ငါသည်၊ တံ-သင့်ကို၊ ပိယံ-
နှစ်သက်လေးမြတ် ချစ်ခင်အပ်သည်၊ အသိ-စင်စစ်မသွေ ဖြစ်
ပါပေသည်။

၃- အာတုရသယေဝ ဘောသဇ္ဇံ၊ ဘောဇနံဝ ဇိဂစ္ဆတော၊
ပရိနိဗ္ဗာပယ မံ ဘဒ္ဒေ၊ ဇလန္တမိဝ ဝါရိနာ။

အာတုရသယေဝ ဘောသဇ္ဇံ - မကျန်းမာသူ၏ရောဂါကို ဆေး
က ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၎င်း၊ ဘောဇနံလ္လဝ ဇိဂစ္ဆတော-အစာ ဆာ
နေသောသူ၏ ဆာလောင်ခြင်းကို အစာက ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၎င်း၊
ဇလန္တလ္လဝ ဝါရိနာ-တောက်လောင်နေသော မီးကို ရေဖြင့်
ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၎င်း၊ ဘဒ္ဒေ-ရှင်မသူရိယဝစ္ဆသဘာရေ၊ မ-ငါ့ကို၊
ဝါ-ငါ၏ အချစ်မီးအပူကို၊ ပရိနိဗ္ဗာပယ-ငြိမ်းစေပါလော့။

၄- သီတောဒကံ ပေဂိက္ခရဏိံ၊ ယုတ္တံ ကိဉ္ဇက္ခ ရေဏုနာ၊
နာဂေါဗမ္မာဘိ တတ္ထောဝ ဩဂါဟေ တေ တနုဒရံ။

ဗမ္မာဘိတတ္ထော- နွေရာသီ အပူဖြင့် ပူလောင် ခံနေရသည့်
ကိုယ်ရှိသော၊ နာဂေါ-ဆင်သည်၊ ကိဉ္ဇက္ခ ရေဏုနာယုတ္တံ-ကြာ
ဝတ်မှုရှိနေသော၊ သီတောဒကံ ပေဂိက္ခရဏိံ-အေးမြသော ရေ
ရှိသည့် ရေကန်ကြီးသို့၊ ဩဂါဟေ လ္လဝ-သက်ဆင်းဘိသကဲ့သို့၊
တေ-သင်၏၊ တနုဒရံ-သားမြတ်တို့၏ အလယ်အရပ် ရင်ဘတ်
ရင်ခွင်ထဲသို့၊ ဩဂါဟေလ္လဝ၊ ဝင်ရောက်နေလိုပါသည်။

၅- အစ္စကံသောဝ နာဂေါဝ၊ ဇိတံ မေ တုတ္ထတောမရံ၊
ကာရဏံ နပုဇာနာမိ၊ သမ္ပတ္တော လက္ခဏုရုယာ။

ဘဒ္ဒေ-ရှင်မသူရိယ ဝစ္ဆသဘာရေ၊ အစ္စကံသော - ချွန်းလက်
နက်ကို ကျော်လွန်ပြီးသော၊ ဝါ-ချွန်းလက်နက်ဖြင့် ထိုးဆွဲနိုင်

သည်ကို မကြောက်သော၊ နာဂေါ-ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ တုတ္တ
 တောမရံ- နှင်တန်နှင့်လှန်ကို၊ ဇိတံမေဇ္ဇဝ-ငါ အောင်နိုင်ပြီဟု
 ထင်သကဲ့သို့၊ အဟံ-ငါသည်၊ သမ္ပတ္တောလက္ခဏာရူပာ၊ လှပညီစွာ
 ပေါင်တန်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော သင့်ရုပ်ကိုယ်၌ စွဲမက်ယစ်မှူး
 သည်ဖြစ်၍၊ ကာရဏံနပ္ပဇာမိ- အပြစ်ဖြစ်မည့် အကြောင်းအရာ
 ကိုပင် မသိနိုင်ပဲ ရှိပါတော့သည်။

၆ - တယံ ဂေဓိတ စိတ္တောသ္မိ၊ စိတ္တံ ဝိပရိဏာမိတံ၊

ပဋိဂန္တုနု သက္ကောမိ၊ ဝက်ဃသ္မောဝ အဗ္ဗုဇော။

ဘဒ္ဒေ-သုရိယဝစ္ဆသာ'ရေ၊ အဟံ-ငါသည်၊ တယံ-သင်္ဃူးဂေဓိ
 တ ဝိတ္တောသ္မိ-မက်မောစွဲလန်းတဲ့စိတ် ရှိနေပါသည်။ စိတ္တံ- ငါ၏
 စိတ်ကို၊ ဝိပရိဏာမိတံ-ပကတိအတိုင်း မဟုတ်တော့ပဲ ရူးသွတ်
 စေသလို ဖြစ်စေမိပါပြီ။ ဝက်ဃသ္မောဝ အဗ္ဗုဇော၊ ငါးမျှား
 ချိတ်ကို မျှိမိသော ငါးသည် ပြန်၍ မထုတ်နိုင်သကဲ့သို့ပင်၊ ပဋိ
 ဂန္တုနုသက္ကောမိ၊ ငါလဲသင့်ကိုမချစ်ပဲ ပြန်မဆုတ်နိုင်တော့ပါ။

၇ - ဝါပူရုသဇ မံ ဘဒ္ဒေ၊ သဇ မံ မန္ဒ္ဓာလောစနေ၊

ပလိဿ ဇ မံ ကလျာဏီ၊ ဇတံ မေ အဘိပတ္တိတံ။

ဝါပူရု-တင့်တယ်သည့် ပေါင်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ- ရှင်မသုရိယ
 ဝစ္ဆသ ရေ၊ မံ-ငါ့ကို၊ သဇ-ပေ့ ဖက်လှဲစမ်းပါကွယ်၊ မန္ဒ္ဓာလော
 စနေ-မို့ တရို့ ကြည့်တတ်သော ရှင်မရေ၊ မံ-ငါ့ကို၊ သဇ-ပေ့
 ဖက်လှဲစမ်းပါကွယ်၊ ကလျာဏီ-ကောင်းခြင်း ငါးဖြာ လက္ခဏာ
 နှင့် ပြည့်စုံသော ရှင်မသုရိယဝစ္ဆသာရေ၊ မံ-ငါ့ကို၊ ပလိဿဇ-
 လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဝန်းကျင်ယှက်၍ ပေ့ ဖက်လှဲစမ်းပါကွယ်၊
 ဇတံ-ဤသို့ပေ့ ဖက်ခြင်းကို၊ မေ-ငါသည်၊ အဘိပတ္တိတံ-အလွန်

ပင် လိုလားတောင့်တအပ်ပါသည်။ (ဂါထာတွေက ကာမဂုဏ် နှင့်စပ်ပြီး သီကုံးထားတဲ့အတွက် တရားစာအုပ်နှင့်တော့ မသင့် လျော်လှ။ သို့သော်လဲ ပါဠိရင်း၌ပင် ရှိနေတော့ ချန်းချန်စား ရန်လဲမသင့်။ ဒါကြောင့် သူ့ ဆိုလိုရင်း သရုပ်လဲပေါ် လွင်အောင် အနက်ပြန်လိုက်ရသည်။)

၈ - အပ္ပကော ဝတ မေ သန္တော၊ တာမော ဝေလ္လိတကေသိယာ၊

အနေကဘာဝေါ သမုပ္ပါဒံ၊ အရဟန္တေဝ ဒက္ခိဏာ။

မေ-ငါ၏၊ ကာမော-ပကတိဖြစ်နေကျ လိုချင်ခြင်း ချစ်ခင် ခြင်းသည်။ အပ္ပကောသန္တော-အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ပါလျက်၊ ဝေလ္လိတ ကေသိယာ -ဆံပင် တွန့်ကောက်သော သူရိယ ဝတ္ထုသာ- အပေါ်၌၊ ကာမော-ဖြစ်သော လိုချင်ခြင်း ချစ်ခင်ခြင်းသည်၊ ဝတ-စင်စစ်၊ အနေကဘာဝေါ-များပြားကြီးကျယ်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ-များပြားကြီးကျယ်စွာ၊ သမုပ္ပါဒံ-ဖြစ်လာပေသည်၊ ကိမိဝ- ဥပမာပုံဆို ဘယ်လိုလဲဆိုလျှင်၊ အရဟန္တေဝ ဒက္ခိဏာ-ရဟန္တာ၌ သူသော ဒါနကုသိုလ်သည် အလွန်အကျိုးများပြား ကြီးမား သလိုပင်တည်း။

၉ - ယံ မေ အတ္ထိကတံ ပုညံ၊ အရဟန္တေသု တာဒိသု၊
တံ မေ သဗ္ဗင်္ဂကလျာဏံ၊ တယာ သဒ္ဓိံ ဝိပစ္စတံ။

ဘဒ္ဒေ-ရှင်မသူရိယ ဝတ္ထုသာရေ၊ တာဒိသု- အကောင်းဆုံး နှစ်ခုကို အတူပြု၍ ရှုနိုင်သည့် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ရဟန္တေသု-ရဟန္တာတို့၌၊ မေကတံ-ငါပြုထားသော၊ ယံပုညံ- အကြင် ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသည်၊ သဗ္ဗင်္ဂကလျာဏံ-

ကိုယ်အင်္ဂါဟူသမျှ လှပကောင်းမွန်သော သူရိယဝစ္ဆာသရေ၊
တံမေ-ငါ၏ ထိုကောင်းမှုအပေါင်းသည်၊ တယာသဒ္ဓိဝံ-သင်နှင့်
အတူတကွ၊ ဝိပစ္စတံ-ကောင်းကျိုးကို ပေးပါစေသတည်း။

၁၀- ယံ မေ အတ္ထိကတံ ပုညံ၊ အသ္မိံ ပထဝိမဏ္ဍလေ။
တံ မေ သဗ္ဗင်္ဂကလျာဏီ၊ တယာ သိဒ္ဓိဝံ ဝိပစ္စတံ။

သဗ္ဗင်္ဂကလျာဏီ-သူရိယ ဝစ္ဆာသရေ၊ အသ္မိံ ပထဝိမဏ္ဍလေ-
ဤမြေပြင်တလျှောက်လုံး၌၊ မေကတံ-ငါပြုထားသော၊ ယံ ပုညံ-
အကြံကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသည်၊ တံ မေ-ငါ၏ ထို
ကောင်းမှုအပေါင်းသည်၊ တယာသဒ္ဓိဝံ-သင်နှင့် အတူ တကွ၊
ဝိပစ္စတံ-ကောင်းကျိုးကို ပေးပါစေသတည်း။

၁၁. သကျ ပုတ္တောဝ ဈာနေန၊ ဧကောဒိ နိပကော သတော၊
အမတံ မုနိ ဇိဂီသာနော၊ တမဟံ သူရိယဝစ္ဆာသေ။

သူရိယဝစ္ဆာသေ-သူရိယဝစ္ဆာသရေ၊ သကျပုတ္တော-သာကီဝင်
မင်းသားဖြစ်သော၊ မုနိ-ရဟန်းမြတ်သည်၊ ဝါ-ဘုရားရှင်၏
အလောင်းအလျာ ရဟန်းမြတ်သည်၊ ဈာနေန-ရှုမှုစွာဖြင့်၊
ဧကောဒိ-တခုတည်းသော အာရုံ၌ တည်သည်ဖြစ်၍၊ နိပကော-
ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတော-အမြဲပင် အမှတ်ရ
လျက်၊ အမတံ-သေခြင်းကင်းသော အမြိုက် နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇိဂီသာ
နောဣဝ-ရှာမှီးနေသလိုပင်၊ အဟံ-ငါသည်၊ တံ-သင့်ကို၊ ဇိဂီ
သာနော-မမေ့မလျော့ပဲ အမြဲလိုပဲ ရှာမှီးလျက် ရှိနေပါသည်။

၁၂- ယထာပိ မုနိ နန္ဒေယျ၊ ပတော သမ္မောဓိ မုတ္တမံ၊
ဧဝံ နန္ဒေယျံ ကလျာဏီ၊ မိဿိဘာဝံ ဂတော တယာ။

ကလျာဏီ - ကိုယ်အင်္ဂါဟူသမျှ အချိုးကျ၍ လှပ တင့်တယ်

ပေသော သူရိယဝစ္ဆသာရေး၊ မုနိ-မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်၊ ပတုာ
သမ္မောဓိမုတ္တမံ - ဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကောင်း မြတ်လှသော
အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်ပြီး၍၊ နန္ဒေယျ
ယထာပိ၊ အလိုတော်ပြည့်ဝ အားရ ဝမ်းမြောက်တော်မူသလို၊
ဝေ-ဤအတူပင်၊ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ တယာ- သင်သူရိယဝစ္ဆ
သာ နှင့်၊ မိဿိဘာဝံ-ရောယှက် ပေါင်းသင်းရခြင်းသို့၊ ဂတော-
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒေယျ - အလိုပြည့်ဝ အားရဝမ်းမြောက်လို့
ပါသတည်း။

၁၃- သက္ကော ဝေ မေ ဝရံဒဇ္ဇော၊ တာဝတိံသာ န မိဿရော၊
တာဟံ ဘဒ္ဒေ ဝရေယျာဟော၊ ဝေ ကာမော ဒဇ္ဇောမမ၊

ဘဒ္ဒေ-သူရိယဝစ္ဆသာ၊ တာဝတိံသာနမိဿရော- တာဝတိံ
သာ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော-သိကြားနတ်မင်းသည်၊
မေ-ငါ့အား၊ ဝေဝရံဒဇ္ဇော-အကယ်၍ ဆုပေးငြားအံ့၊ အဟံ-ငါ
သည်၊ တံ-သင်သူရိယ ဝစ္ဆသာကို၊ ဝရေယျ - လက်ခံတောင်းယူ
လိုပါသည်၊ မေ-ငါ၏၊ ကာမော- လိုချင်ချစ်ခင်ခြင်းသည်၊ ဝေ
ဒဇ္ဇော-ဤသို့ဆုကိုတောင်းယူလိုသည်အထိ မြဲမြံ ထက်သန် လှပါ
တော့သည်။

၁၄- သာလံဝ နစိရံ ဖုလ္လံ၊ ပိတရံသေ သုမေဓသေ၊
ဝန္ဒမာနော နမဿာမိ၊ ယဿာသေ တာဒိဿိပဇာ။

သုမေဓသေ - အသိဉာဏ် ကောင်းစွာ သူရိယဝစ္ဆသာရေး၊
နစိရံ ဖုလ္လံ သာလံဣဝ- မကြာမီက ပွင့်နေသော အင်ကြင်း
ပင်ကြီးကို အလေးပြုသလိုပင်၊ ပိတရံတေ - သင်၏ ဖခင်
တိမ္မရမည်သော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းကြီးကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဝန္ဒ

မာနော-အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေဆိုတဲ့ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလျက်၊ နမဿာမိ-လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ လိုက်ပါသည်။ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့် ဤလိုရှိခိုးရသနည်း ဆိုလျှင်၊ ယဿ-ယင်းနတ်မင်းကြီး၏၊ ပဇာ-သမီးတော် သင်သည်၊ ဧဝံတာဒိသီ အသိ-ဤသို့ ချစ်ခင်လောက်အောင် လှပတင့်တယ်ပါပေသည်။ ဝါ-တင့်တယ်လှပသော သမီးတော် ဖြစ်ထွန်းလျက် ရှိသောကြောင့်ပါတည်း။

(အမှာ-ဤ ၁၄-ဂါထာအနက်သည် ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော သက္ကပဉ္စသုတ် တရားတော်စာအုပ်မှ ဖြစ်ပါသည်။)

ဗေလုဝနတ်ဝောင်းသံကဗျာ ၁၄-ပုဒ်

- ၁။ နေဝန်းပမာ ရောင်ဝါဖြိုးလို့ တိမ္မရုမျိုးမို့ လှရှာပေသည်။
 ကောင်းခြင်းစုံညီ ကလျာ သွေးမို့ ရှုကာဘွေးလို့ ငေးလောက် ပါပေသည်။
 မောင်ရဲ့စိတ်မှာ နှစ်သက်စွဲလို့ တချစ်ထဲပဲ ချစ်နေချင်သည်။
 တိမ္မရုအား ဘဘုရား ငါကား ရှိခိုးသည်။
- ၂။ ၃။ ချွေးစို့သူဟာ လေကိုတလို့ ရေဆာသူက ရေရှာသလို၊
 အရိယာတို့ဟာ မဂ္ဂင်တရားကို ရှုပွားလို့သာ နေချင်သလို၊
 ရောဂါရှင်ဟာ ဆေးကိုတလို့ ဆာလောင်သူက အစာရှာသလို၊

မောင့်မှတော့ကာ ခင့်ကိုတလို့ ရာဂမီးလဲ တောက်
လို့ကိုယ်၊

သစ်လွင် တောက်ပ မေဘဒ္ဒ သူရိယဝစ္ဆပျို။

၄။ ဝတ်မှုသင်းလျှံ ရေကန်တွင်းကို သက်ဆင်းရတဲ့ ဆင်
ပြောင်ဟာ၊

နှလုံး ကြည်လင် ပူပင်ကင်းလို့ ရှင်လန်းခြင်း ကို
ရသည့်ပမာ၊

ရာဂပူလောင် ဒီမောင်တယောက်တော့ သည်းကြေ
မလောက် ဖြစ်ရပါ။

၅။ ချွန်း၏ဒဏ်ကို ခံနိုင်စွမ်းတဲ့ ဆင်သရမ်းကြီး တကောင်
ဟာ၊

နားရယ်ပါးရယ် ခြေပါခွင်းတဲ့ ခက်ရင်းကိုလဲ ရေး
မစိုက်သလိုပါ၊

သွယ်ပြောင်း အင်္ဂါ ခါးရင်လှသမို့ ပေါင်တန်ကလဲ
ဖြိုးလို့သာ၊

လှပကျော့ရှင်း မေ့ရှုခင်း သက်ဆင်းမိပေ့ ဒီမောင်
မှာ။

၆။ နှမသူရိယာ ခင်အလှကို မြင်ကထဲက စွဲမိတာ၊
သံမျှားချိတ်ကို အစာမှတ်လို့ ဟတ်မျိုမိတဲ့ ငါးကြီး

ဟာ၊
အံထုတ်ဘို့ရာ နောက်ပြန်ဆုတ်လဲ မလှုပ်သာလို့ ခံရပါ၊
ထိုနည်းတိုင်းပဲ ဒီမောင်လဲ နောက်လဲ မဆုတ်သာ။

၇။ ရှေ့ကပျောပမာ သွယ်ကာဖြိုးလို့ ပေါင်တမျိုး
လှတဲ့ မယ်ဘဒ္ဒါ၊

မောင်ထံပြေးလာ စလျားဆက်သမို့ တအားဖက်လို့
 ချစ်စမ်းပါ။
 ကောင်းခြင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာပြည့်လို့ ကြည့်ပုံကလဲ
 သိမ်မွေ့စွာ။

၇။ ငါ၏ကာမာ ရင်းမူလက အနည်းငယ်မျှ ဖြစ်ပေတာ၊
 တုန့်လိမ်ကွေးနေ ဆံကောအလှကြောင့် ချစ်ပွေဆန်း
 ပြား ကြီးမားလာ၊
 ရဟန္တာအား ပေးလှူငြား တိုးပွားကျိုးပမာ။

၉။ ရဟန္တာမြေမှာ စိုက်ခါပျိုးတဲ့ မောင်ကုသိုလ် အမျိုး
 မျိုး ရှိပါသည်။
 ထိုသည့်ကုသိုလ် ထိုထိုကျိုးက ဖွင့်ကာဖြိုးလို့ နေပါပြီ၊
 မောင်နှင့်မေလဲ တူစုံတဲ့ အဲဒီအကျိုး ခံစားမည်။

၁၀။ ပြုပြီးကုသိုလ် မောင်မှာရှိသမို့ ဤမြေဗဟို မဏ္ဍ
 လင်ဝယ်၊
 ထိုသည့်ကုသိုလ် နှစ်ကိုယ်တဲလို့ မောင်လဲမေနဲ့
 ခံစားမယ်၊
 သူရိယဝစ္ဆ မေဘဒ္ဒ အလှပျိုကညာရယ်။

၁၁။ ဈာနလာဘိ မထေရ်ကြီးမို့ ရင့်ပြီးသတိ သာကီမဟာ
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ရောက်ရန်စခန်းကို အစဉ်မှန်းလို့ ရှာ
 ဘလိုသာ၊
 မောင်လဲ မေအား ရစေသားလို့ ကြိုးစားရှာခဲ့တာ။

၁၂။ သဗ္ဗညုတံ ဥာဏ်တော်ရလို့ ဝမ်းမြောက်လှသည့်
 ပရမေလို့၊

မောင့်မှာလေ မေ့ကိုရလို့ ဝမ်းသာအားရဖြစ်မှာကို၊
ဘဒ္ဒါအလှ ခင်နှမ သူရိယဝစ္ဆပျို။

၁၃။ အကယ်၍သာ နတ်သိကြားက နတ်မင်းဆုများ ပေးခဲ့
သော်၊

ဒေဝစ္ဆရာ ရှောင်သွေလဲ့လို့ မေ့ကိုအသဲစွဲချစ်ဖို့မြော်၊
အချစ်ဟူသမျှ မောင့်ကာမ မြဲပခင်အပေါ်။

၁၄။ ကောင်းခြင်းလက္ခဏာ ဝေဖြာကြလို့ လှပကျော့ရှင်း
ကိုယ်အင်္ဂါ၊

ပြည့်စုံပေတာ ဘသမီးမို့ ရှုမငြီးတဲ့ လှသူဇာ၊
နတ်တို့ပြည်မှာ ကြိုင်လှိုင်သင်းသမို့ ပပဝင်းလို့
ပွင့်ဝေဆာ၊

အင်ကြင်းပင်အလား သင့်ဘဘုရား မောင်ကား
ဦးတင်ပါ။

(ပဉ္စသီခ သီချင်းဂါထာ ၁၄-ပုဒ်ကဗျာများ ပြီး၏)။

ရတနာ

သိကြားဥဒါန်းကို ဖတ်ပြီးလျှင် ရတနာစာအုပ်ကိုဖတ်ရန် မမေ့ကြစေလိုပါ။ သိကြားဥဒါန်းနှင့် ရတနာစာအုပ်သည် ဆက်စပ်လျက်ရှိပါသည်။

ရတနာစာအုပ်သည်

လောကီ ရတနာ၊ လောကုတ္တရာ ရတနာ အမျိုးမျိုးတို့တွင် အန္တရာယ် ရန်စွယ်ဟူသမျှတို့ကို အုတ်တံတိုင်းကြီးပမာ အကာ အကွယ်ပေးနိုင်မည့် ရတနာတို့ကို ဖွင့်ပြသည့် စာအုပ်ဖြစ်ပါ သည်။

အန္တရာယ်တို့ကို ဘယ်လောက် ကာကွယ်နိုင်သောရတနာ၊ ဘယ်လောက်သိဒ္ဓိပေါက် အကျိုးပြီးနိုင်သော ရတနာ တို့ဖြစ် သည်ကို ကျမ်းအကိုးအကား ခိုင်လုံစွာဖြင့် ဖော်ပြ၍ ကျင့်သုံး နည်းနှင့်တကွ ဖတ်ရှုကြရပါမည်။

မင်္ဂလာစာပေ။

ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် အခြေခံကျင့်စဉ်

“ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် အခြေခံကျင့်စဉ်” စာအုပ်ငယ်ကို ၁၉၇၈ ခုနှစ်က ပထမအကြိမ် အုပ်ရေ(၅၀၀၀) ငါးထောင် ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိခဲ့ရာ ကုန်ခဲ့ပါသည်။

ယခုတဖန် အလှူမင်္ဂလာပွဲများနှင့် ဥပုသ်ဇရပ်များတို့တွင် ဓမ္မဒါနပြုလိုသော စေတနာရှင်များ၊ စာမေးပွဲများ၌ ကလေးသူငယ်များအား ဆုပေးလိုကြသော စေတနာရှင်များ၊ အခြေခံသာသနာရေးစာမေးပွဲ ကျင်းပလိုသူအရှင်မြတ်များက ထပ်မံပုံနှိပ်ရန် မေတ္တာရပ်ခံကြသောကြောင့် ဒုတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်နေပါပြီ။

မူလ အရွယ်အစားအတိုင်းဖြစ်သော်လည်း စာအနေအထား၊ ချုပ်လုပ်ပုံသေသပ်ကောင်းမွန်အောင်စီစဉ်လျက်ရှိပါသည်။

ယင်းစာအုပ်၌ (၁) ဩကာသ၊ (၂) သီလတောင်း၊ (၃) သရဏဂုံဆောက်တည်ပုံ၊ (၄) ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ပုံ၊ (၅) ရှစ်ပါးသီလ ဆောက်တည်ပုံ၊ (၆) ခုနစ်နေ့ ဘုရားရှိခိုး၊ သတ္တဋ္ဌာနဘုရားရှိခိုး၊ ဂုဏ်တော် ပါဠိအနက်ရှိခိုး၊ အနန္တငါးပါးရှိခိုး၊ သမ္ဗုဒ္ဓေရှိခိုး၊ (၇) အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာများ၊ (၈) မေတ္တာပို့၊ (၉) ပန်းကပ်၊ ဆွမ်းကပ်၊ ရေချမ်းကပ် စသည်တို့အပြင် လူငယ်တို့ကျင့်ဝတ်ကဗျာများပါဝင်ပါသည်။

အဘိုး တအုပ် ၂-ကျပ်

အသင်းအဖွဲ့နှင့် ဓမ္မဒါနပြုလိုသူများအတွက် အထူးနှုန်းပေးပါမည်။

မင်္ဂလာစာပေ။

ရှင်ဥပဂုတ်

ရှင်သီဝလိစာအုပ်ကို ဖတ်ရသည်မှာ ကျမ်းအကိုးအကား
ခိုင်လုံ၍ ကြေနပ်ပါသည်ဟု ထောပနာ ပြုတော်မူကြသော
ရဟန်းရှင်လူ စာရှုသူတို့အား ရှင်ဥပဂုတ် ကျမ်းစာအုပ်ကိုလဲ
ဖတ်ရှုတော်မူကြပါဦးဟု တိုက်တွန်းပါသည်။

ကျမ်းအမျိုးမျိုး၊ ရာဇဝင် မဟာဝင်အမျိုးမျိုးတို့၌ ပါပင်
ခဲ့သော ရှင်ဥပဂုတ်ထေရုပ္ပတ္တိအမျိုးမျိုးတို့ကို တိတိကျကျ မိမိ
ရရ တင်ပြ၍ ဝေဖန်ထားသော နိဒါန်းကို ဖတ်ရလျှင် အားရ
ဘွယ် ဖြစ်ပါသည်။

ဖတ်ဖူးခဲ့သော ရှင်ဥပဂုတ်ထေရုပ္ပတ္တိတို့နှင့် မတူသောအချက်
တွေ အတော်များများ တွေ့ရမည့်အပြင် ရေမျောသော
ရှင်ဥပဂုတ်၊ အရုပ်ဆိုးသော ရှင်ဥပဂုတ် မဟုတ်သည်ကိုလည်း
တွေ့ကြရ ဖတ်ကြရပါမည်။

ကိုးကွယ်နည်းနှင့်တကွ လိုရာဆုတောင်းဂါထာ ကျက်မှတ်
စရာများ ပါဝင်ပါသည်။

ဒုတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်နေပါပြီ

မင်္ဂလာပေ။